

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/20-01/121

URBROJ: 65-20-07

Zagreb, 26. studenoga 2020.

P.Z.E. br. 55

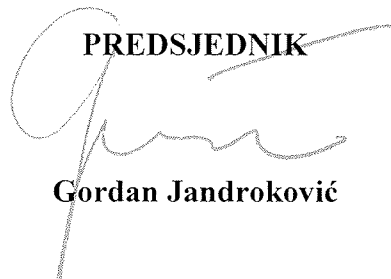
ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 26. studenoga 2020. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njenoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija dr. sc. Zdravka Marića, državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana i Stjepana Čuraja, te ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/20-01/116
URBROJ: 50301-05/14-20-6

Zagreb, 26. studenoga 2020.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17, 29/18, 53/20, 119/20 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija dr. sc. Zdravka Marića, državne tajnike Zdravka Zrинуšića, Stipu Župana i Stjepana Čuraja te ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST**

Zagreb, studeni 2020.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA
O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST**

Članak 1.

U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18 i 121/19), u članku 2. podstavku 1. riječi: „kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L, 177, 1.7.2016)“ brišu se.

Iza podstavka 9. umjesto točke stavlja se zarez i dodaju podstavci 10., 11. i 12. koji glase:

„- Direktiva Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu (SL L 310, 2.12.2019.),

- Direktiva Vijeća (EU) 2019/2235 od 16. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije (SL L 336, 30.12.2019.),

- Direktiva Vijeća (EU) 2020/1756 od 20. studenoga 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu identifikacije poreznih obveznika u Sjevernoj Irskoj (SL L 396, 25.11.2020.).“.

Članak 2.

U članku 7. iza stavka 10. dodaje se novi stavak 11. koji glasi:

„(11) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. „prodaja dobara na daljinu unutar Europske unije“ je isporuka dobara koju otprema ili prevozi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, uključujući kada isporučitelj neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi dobara, iz države članice koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz dobara kupcu završava, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) isporuka dobara obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje dobara unutar Europske unije ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik i

b) isporučeno dobro nije novo prijevozno sredstvo niti dobro koje isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, sastavlja ili postavlja s ili bez probnog rada

2. „prodaja dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja“ je isporuka dobara koju otprema ili prevozi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, uključujući kada

isporučitelj neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi dobara, iz trećeg područja ili treće zemlje kupcu u državi članici, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) isporuka dobara obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje dobara unutar Europske unije ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik i

b) isporučeno dobro nije novo prijevozno sredstvo niti dobro koje isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, sastavlja ili postavlja s ili bez probnog rada.”.

Dosadašnji stavak 11. postaje stavak 12.

Članak 3.

Iza članka 7.a dodaje se članak 7.b koji glasi:

„Članak 7.b

(1) Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna, smatra se da je taj porezni obveznik isporučitelj.

(2) Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje isporuku dobara unutar Europske unije od strane poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije osobi koja nije porezni obveznik, smatra se da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku isporučitelj.“.

Članak 4.

U članku 9. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Stjecanjem dobara unutar Europske unije uz naknadu smatra se kada oružane snage države članice koja sudjeluje u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike, koriste za vlastite potrebe ili za potrebe njihovog civilnog osoblja dobra koja nisu kupili prema općim pravilima oporezivanja u tuzemstvu, ako pri uvozu tih dobara ne ispunjavaju uvjete za oslobođenje iz članka 44. stavka 1. točke 31. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavci 3., 4. i 5. postaju stavci 4., 5. i 6.

Članak 5.

U članku 13. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka:

a) mjestom isporuke za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije smatra se mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku u kojem otprema ili prijevoz dobara kupcu završava,

b) mjestom isporuke za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja u državu članicu u kojoj ne završava otprema ili prijevoz dobara smatra se mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku u kojem otprema ili prijevoz dobara kupcu završava,

c) smatra se da se mjesto isporuke za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja nalazi u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz dobara kupcu završava, ako se PDV na ta dobra mora prijaviti prema posebnom postupku iz članka 125.ha do 125.hk ovoga Zakona.”.

Stavci 4. do 9. brišu se.

Dosadašnji stavak 10. postaje stavak 4.

Članak 6.

U članku 13.a iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na isporuke iz članka 7.b ovoga Zakona.“.

Članak 7.

Iza članka 13.a dodaje se članak 13.b koji glasi:

„Članak 13.b

Ako je porezni obveznik primio i isporučio dobra u skladu s člankom 7.b ovoga Zakona, otprema ili prijevoz dobara pripisuju se isporuci koju je obavio taj porezni obveznik.“.

Članak 8.

U članku 26. stavci 3., 4. i 5. brišu se.

Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 3. i 4.

Članak 9.

Iza članka 26. dodaje se naslov i članak 26.a koji glasi:

„2.2.10. Prag za porezne obveznike koji isporučuju dobra obuhvaćena člankom 13. stavkom 3. točkom a) ovoga Zakona i isporučuju usluge obuhvaćene člankom 26. ovoga Zakona

Članak 26.a

(1) Članak 13. stavak 3. točka a) i članak 26. ovoga Zakona ne primjenjuju se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) isporučitelj ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj,
- b) usluge se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju sjedište, prebivalište

ili uobičajeno boravište u drugoj državi članici ili se dobra otpremaju ili prevoze u drugu državu članicu i

c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka iz točke b) ovoga stavka u tekućoj kalendarskoj godini nije veća od 77.000,00 kuna te nije bila veća od navedenog iznosa tijekom prethodne kalendarske godine.

(2) Ako se tijekom kalendarske godine prijeđe prag iz stavka 1. točke c) ovoga članka, od tog se trenutka primjenjuju članak 13. stavak 3. točka a) i članak 26. ovoga Zakona.

(3) Porezni obveznik koji isporučuje dobra koja se nalaze na području Republike Hrvatske u trenutku kada počinje njihova otprema ili prijevoz ili koji obavlja telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge i ima sjedište u Republici Hrvatskoj te ispunjava uvjete iz stavka 1. ovoga članka može odabrati određivanje mjesta isporuke u skladu s člankom 13. stavkom 3. točkom a) i člankom 26. ovoga Zakona, što ga obvezuje na razdoblje od dvije kalendarske godine.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje način praćenja jesu li ispunjeni uvjeti iz ovoga članka.“.

Članak 10.

Iza članka 30. dodaje se članak 30.a koji glasi:

„Članak 30.a

Iznimno od članka 30. ovoga Zakona oporezivi događaj za isporuku dobara koju obavlja porezni obveznik za kojeg se smatra da je isporučitelj u skladu s člankom 7.b ovoga Zakona, kao i oporezivi događaj za isporuku dobara tom poreznom obvezniku, te obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku prihvaćanja plaćanja.“.

Članak 11.

U članku 40. iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. koji glasi:

„(8) PDV-a je oslobođena isporuka dobara poreznom obvezniku za kojeg se smatra da je isporučitelj tih dobara u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 9.

Članak 12.

U članku 41. stavku 1. točki a) podtočkama 1. i 2. riječ: „toj“ briše se.

Članak 13.

U članku 44. stavku 1. točka 7. mijenja se i glasi:

„7. uvoz dobara za koja se PDV treba prijaviti u skladu s posebnim postupkom iz članaka 125.ha do 125.hk ovoga Zakona i ako je, najkasnije pri podnošenju uvozne deklaracije,

nadležnom carinskom uredu dostavljen, za primjenu posebnog postupka, pojedinačni identifikacijski broj isporučitelja ili posrednika koji djeluje za njegov račun, koji se dodjeljuje na temelju članka 125.hf ovoga Zakona,“.

Iza točke 38. umjesto točke stavlja se zarez i dodaje točka 39. koja glasi:

„39. uvoz dobara koji obave oružane snage drugih država članica za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kad takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike.”.

Članak 14.

U članku 48. stavku 1. iza točke c) dodaju se nove točke d) i e) koje glase:

„d) isporuke dobara ili obavljanje usluga na području Republike Hrvatske za potrebe oružanih snaga drugih država članica ili njihovog civilnog osoblja te za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kada takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike,

e) isporuke dobara ili obavljanje usluga u drugu državu članicu namijenjenih oružanim snagama bilo koje države članice koja nije država članica odredišta, za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kada takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike.”.

Dosadašnje točke d), e) i f) postaju točke f), g) i h).

Članak 15.

U članku 58. stavku 6. iza riječi: „isporuke dobara i usluge iz“ dodaju se riječi: „članka 40. stavka 8.”.

Članak 16.

U članku 76. stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka smatra se da je PDV pri uvozu plaćen ako ga porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti iskaže kao obvezu u prijavi PDV-a, a takav način obračunavanja i plaćanja PDV-a porezni obveznik zatraži odgovarajućim popunjavanjem carinske deklaracije kojom se dobra puštaju u slobodni promet.“.

Iza stavka 8. dodaju se novi stavci 9. i 10. koji glase:

„(9) Ako se u postupku prihvaćanja carinske deklaracije iz stavka 8. ovoga članka u skladu s odredbama carinskog zakonodavstva polaže osiguranje za carinski dug koji je nastao ili bi mogao nastati, to osiguranje obuhvaća iznos uvoznog PDV-a koji je nastao ili bi mogao nastati.

(10) Odredba stavka 8. ovoga članka ne primjenjuje se kada se podnosi deklaracija za puštanje u slobodni promet pošiljaka male vrijednosti (definirana člankom 143.a Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL L, 343, 29.12.2015.)) ili kada se podnosi deklaracija za dobra u poštanskim pošiljkama (definirana člankom 144. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije).“.

Dosadašnji stavak 9. postaje stavak 11.

Dosadašnji stavak 10. briše se.

Članak 17.

U članku 78. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:

„2. isporuke dobara u smislu članka 13. stavka 3. ovoga Zakona, osim ako porezni obveznik primjenjuje posebni postupak iz članka 125.a do 125.h ovoga Zakona.“.

Članak 18.

U članku 83. iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. i stavak 9. koji glase:

„(8) Ako porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, osobi koja nije porezni obveznik unutar Europske unije u skladu s odredbama članka 12. do 28. ovoga Zakona omogućuje isporuku dobara ili usluga, porezni obveznik koji omogućuje isporuku dužan je voditi evidenciju o tim isporukama. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima država članica u kojima su te isporuke oporezive omogućilo da provjere je li PDV pravilno obračunan.“

(9) Evidencija iz stavka 8. ovoga članka mora se državama članicama staviti na raspolaganje elektroničkim putem, te se mora čuvati deset godina od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.“.

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 10.

Članak 19.

U članku 95. stavku 5. riječi: „stavaka 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9.“ zamjenjuje se riječima: „stavka 3.“.

Članak 20.

Naslov iznad članka 118. mijenja se i glasi:

„6. Posebni postupci oporezivanja za porezne obveznike koji obavljaju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju dobra na daljinu ili obavljaju određene isporuke na domaćem tržištu“.

U članku 118. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) U vezi s posebnim postupcima oporezivanja iz članka 119. do 125.h ovoga Zakona, „prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja“ je prijava koja sadrži podatke potrebne za utvrđivanje iznosa PDV-a koji pripada pojedinoj državi članici potrošnje.“.

Članak 21.

Naslov iznad članka 119. mijenja se i glasi:

„6.2. Posebni postupak oporezivanja za usluge koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije“.

U članku 119. točka 2. mijenja se i glasi:

„2. „država članica prijave“ je država članica koju izabere porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije kako bi u njoj prijavio početak obavljanja svoje djelatnosti kao poreznog obveznika na području Europske unije.

Iza točke 2. umjesto točke stavlja se zarez i dodaje se točka 3. koja glasi:

„3. „država članica potrošnje“ je država članica za koju se smatra da se u njoj obavlja usluga u skladu s člancima 16. do 26. ovoga Zakona.“.

Članak 22.

Članak 119.a mijenja se i glasi:

„Posebni postupak oporezivanja za usluge primjenjuje se na usluge iz članka 16. do 26. ovoga Zakona koje porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavi na području Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici.“.

Članak 23.

U članku 120. stavku 3. iza riječi: „dodjeljuje“ dodaju se riječi: „pojedinačni“.

Članak 24.

U članku 121. točka a) mijenja se i glasi:

„a) podnese obavijest da više ne obavlja usluge obuhvaćene posebnim postupkom oporezivanja usluga koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije.“.

Članak 25.

U članku 122. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Porezni obveznik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona obvezan je za svako kalendarsko tromjesečje do zadnjeg dana u tekućem mjesecu po proteku tromjesečja za koje se prijava podnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao usluge obuhvaćene ovim posebnim postupkom. Prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja podnosi se elektroničkim putem.“

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik mora navesti svoj identifikacijski broj iz članka 120. stavka 3. ovoga Zakona i za svaku državu članicu potrošnje u kojoj treba platiti PDV, ukupnu vrijednost obavljenih usluga obuhvaćenih ovim posebnim postupkom u razdoblju oporezivanja bez PDV-a, ukupan iznos pripadajućeg PDV-a po stopama, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupan iznos PDV-a koji treba platiti. U slučaju izmjene podnesene prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, izmjene se uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od propisanog roka iz stavka 1. ovoga članka. U toj prijavi navodi se država članica potrošnje, razdoblje oporezivanja i iznos PDV-a koji se mijenja.“

Članak 26.

U članku 124. stavku 1. riječi: „za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge“ brišu se.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Ako se porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka registrirao za potrebe PDV-a u tuzemstvu s osnove obavljanja djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovim posebnim postupkom, ostvaruje pravo na odbitak PDV-a u vezi s oporezivom djelatnošću koja je obuhvaćena ovim posebnim postupkom u prijavi PDV-a iz članka 85. ovoga Zakona.“

Članak 27.

Naslov iznad članka 125.a mijenja se i glasi:

„6.3. Posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, za isporuke dobara unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici sa sjedištem unutar Europske unije, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje“.

U članku 125.a stavku 1. iza točke 2. umjesto točke stavlja se zarez i dodaje se točka 3. koja glasi:

„3. „država članica potrošnje” je:

- a) u slučaju obavljanja usluga, država članica za koju se smatra da se u njoj obavlja usluga u skladu s člancima 16. do 26. ovoga Zakona,
- b) u slučaju prodaje dobara na daljinu unutar Europske unije, država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz dobara kupcu,

c) u slučaju da isporuke dobara obavlja porezni obveznik koji omogućuje te isporuke u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona pri čemu otprema ili prijevoz dobara počinje i završava u istoj državi članici, ta država članica.“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Ako porezni obveznik nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište ili stalnu poslovnu jedinicu na području Europske unije, država članica prijave je država članica u kojoj započinje otprema ili prijevoz dobara. Ako otprema ili prijevoz dobara počinje u više država članica, porezni obveznik navodi koja je od tih država članica država članica prijave, a ta ga odluka obvezuje u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.“.

Članak 28.

Članak 125.b mijenja se i glasi:

„(1) Posebni postupak za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, za isporuke dobara unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje obavljaju porezni obveznici sa sjedištem unutar Europske unije, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje može primjenjivati:

a) porezni obveznik koji obavlja prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije,

b) porezni obveznik koji omogućuje isporuku dobara u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona, a otprema ili prijevoz isporučenih dobara počinje i završava u istoj državi članici,

c) porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje i obavlja usluge osobi koja nije porezni obveznik.

(2) Posebni postupak iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se na sva dobra i usluge koje porezni obveznik isporučuje u Europskoj uniji.“.

Članak 29.

U članku 125.c stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Porezni obveznik koji je Republiku Hrvatsku odabrao kao državu članicu prijave, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti u okviru posebnog postupka oporezivanja ili promjenu te djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

Članak 30.

U članku 125.d točka a) mijenja se i glasi:

„a) podnese obavijest da više ne obavlja isporuke dobara i usluga obuhvaćene ovim posebnim postupkom oporezivanja,“.

Članak 31.

Članak 125.e mijenja se i glasi:

„(1) Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona obvezan je za svako kalendarsko tromjesečje do zadnjeg dana u tekućem mjesecu po proteku tromjesečja za koje se prijava podnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao isporuke dobara i usluga obuhvaćene posebnim postupkom.

(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka navodi se PDV identifikacijski broj iz članka 77. ovoga Zakona, i za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost bez PDV-a, stope PDV-a koje se primjenjuju, ukupni iznos pripadajućeg PDV-a po stopama i ukupni PDV za sljedeće isporuke obuhvaćene posebnim postupkom koje se obave tijekom razdoblja oporezivanja:

a) prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije,

b) isporuke dobara u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona ako otprema ili prijevoz tih dobara počinje i završava u istoj državi članici,

c) obavljanje usluga,

d) u prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja uključuju se i izmjene koje se odnose na prethodna razdoblja oporezivanja u smislu stavka 8. ovoga članka.

(3) Ako se dobra otpremaju ili prevoze iz druge države članice, u prijavi PDV-a za posebni postupak oporezivanja uključuje se i ukupna vrijednost bez PDV-a, stope PDV-a koje se primjenjuju, ukupni iznos pripadajućeg PDV-a po stopama i ukupni PDV za sljedeće isporuke obuhvaćene posebnim postupkom za svaku državu članicu iz koje se ta dobra otpremaju ili prevoze:

a) prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, osim one koju obavlja porezni obveznik u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona,

b) prodaju dobara na daljinu i isporuke dobara unutar Europske unije ako otprema ili prijevoz tih dobara počinje i završava u istoj državi članici i ako ih izvrši porezni obveznik u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona.

(4) U odnosu na isporuke iz stavka 3. točke a) ovoga članka prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja uključuje i PDV identifikacijski broj ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se ta dobra otpremaju ili prevoze.

(5) U odnosu na isporuke iz stavka 3. točke b) ovoga članka prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja uključuje i PDV identifikacijski broj ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se ta dobra otpremaju ili prevoze, ako on postoji.

(6) Prijava PDV-a uključuje informacije iz stavaka 3., 4. i 5. ovoga članka raščlanjene po državi članici potrošnje.

(7) Ako porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona ima jednu ili više stalnih poslovnih jedinica, osim one u tuzemstvu, iz kojih obavlja usluge, prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja uključuje i ukupnu vrijednost bez PDV-a, stope PDV-a koje se primjenjuju, ukupni iznos pripadajućeg PDV-a po stopama i ukupni PDV za takve isporuke za svaku državu članicu u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu, zajedno s PDV identifikacijskim brojem ili referentnim poreznim brojem te stalne poslovne jedinice, raščlanjeno po državama članicama potrošnje.

(8) U slučaju izmjene podnesene prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, izmjene se uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od propisanog roka iz stavka 1. ovoga članka. U toj prijavi navodi se država članica potrošnje, razdoblje oporezivanja i iznos PDV-a koji se mijenja.

(9) Iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuju se u kunama. Ako su isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje tečaj koji vrijedi na posljednji dan razdoblja oporezivanja. Preračunavanje se obavlja prema tečaju koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavljuje, za dan sljedeće objave tečaja.“

Članak 32.

Članak 125.g mijenja se i glasi:

„(1) Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona nema pravo na odbitak pretporeza u državi članici potrošnje.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka u državi članici potrošnje može zatražiti povrat PDV-a u skladu s postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima sa sjedištem u drugoj državi članici.

(3) Ako se porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona mora registrirati za potrebe PDV-a u državi članici potrošnje za isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom oporezivanja, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom u prijavi PDV-a.“

Članak 33.

Iza članka 125.h dodaju se naslovi iznad članaka i članci 125.ha do 125.hp koji glase:

„6.4. Posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja

Članak 125.ha

(1) U vezi s člancima 125.ha do 125.hk ovoga Zakona prodaja dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja obuhvaća samo dobra, uz iznimku dobara koja podliježu trošarinama, u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna.

(2) U vezi s člancima 125.ha do 125.hk ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

1. „porezni obveznik koji nema sjedište u Europskoj uniji“ je porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije,

2. „posrednik“ je osoba sa sjedištem u Europskoj uniji koju imenuje porezni obveznik koji prodaje dobra na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja kao osobu odgovornu za plaćanje PDV-a i za ispunjavanje obveza u vezi s ovim posebnim postupkom u ime i za račun poreznog obveznika,

3. „država članica prijave“ je:

a) ako porezni obveznik nema sjedište u Europskoj uniji, država članica u kojoj se odluči prijaviti,

b) ako porezni obveznik ima sjedište izvan Europske unije, ali u njoj ima jednu ili više stalnih poslovnih jedinica, država članica sa stalnom poslovnom jedinicom za koju porezni obveznik naznači da će se u njoj koristiti ovim posebnim postupkom,

c) ako porezni obveznik ima sjedište poslovanja u državi članici, ta država članica,

d) ako posrednik ima sjedište poslovanja u državi članici, ta država članica,

e) ako posrednik ima sjedište poslovanja izvan Europske unije, ali u njoj ima jednu ili više stalnih poslovnih jedinica, država članica sa stalnom poslovnom jedinicom za koju posrednik naznači da će se u njoj koristiti ovim posebnim postupkom.

4. „država članica potrošnje“ je država članica u kojoj završava isporuka ili prijevoz dobara kupcu.

(3) Za potrebe stavka 2. točke 3. podtočaka b) i e) ovoga članka, ako porezni obveznik ili posrednik ima više od jedne stalne poslovne jedinice u Europskoj uniji za posebni postupak oporezivanja, odluka u kojoj je naznačio državu članicu stalne poslovne jedinice obvezuje ga u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.

6.4.1. Primjena posebnog postupka

Članak 125.hb

(1) Posebni postupak za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja mogu primjenjivati:

a) svi porezni obveznici sa sjedištem u Europskoj uniji koji prodaju dobra na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja,

b) svi porezni obveznici, neovisno o tome imaju li sjedište u Europskoj uniji, koji prodaju dobra na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja te koje zastupa posrednik sa sjedištem u Europskoj uniji,

c) svi porezni obveznici sa sjedištem u trećoj zemlji s kojom je Europska unija sklopila sporazum o uzajamnoj pomoći čije je područje primjene slično području primjene propisa kojim se uređuje administrativna suradnja u području poreza i Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (preinaka) (SL L, 268, 12.10.2010.) te koji se bave prodajom dobara na daljinu iz te treće zemlje.

(2) Porezni obveznici iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju ovaj posebni postupak na svu svoju prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja.

(3) Porezni obveznik iz stavka 1. točke b) ovoga članka ne može istodobno imenovati više od jednog posrednika.

6.4.2. Nastanak porezne obveze

Članak 125.hc

Za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja na koja se primjenjuje posebni postupak, oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku isporuke, pri čemu se smatra da su dobra isporučena u trenutku prihvaćanja plaćanja.

6.4.3. Prijava Poreznoj upravi za primjenu posebnog postupka

Članak 125.hd

Porezni obveznik koji primjenjuje ovaj posebni postupak ili posrednik koji djeluje za njegov račun mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti u okviru ovog posebnog postupka ili promjenu te djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka.

Članak 125.he

(1) Porezni obveznik koji ne imenuje posrednika, mora Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka dostaviti sljedeće podatke:

- a) ime i prezime / naziv,
- b) adresu,
- c) adresu elektroničke pošte i internetske stranice,
- d) PDV identifikacijski broj ili nacionalni porezni broj.

(2) Posrednik mora Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka za račun poreznog obveznika dostaviti sljedeće podatke:

- a) ime i prezime / naziv,
- b) adresu,

c) adresu elektroničke pošte,

d) PDV identifikacijski broj.

(3) Posrednik mora Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka za svakog poreznog obveznika kojeg zastupa dostaviti sljedeće podatke:

a) ime i prezime / naziv,

b) adresu,

c) adresu elektroničku pošte i internetske stranice,

d) PDV identifikacijski broj ili nacionalni porezni broj,

e) pojedinačni identifikacijski broj koji mu je dodijeljen u skladu s člankom 125.hf stavkom 2. ovoga Zakona.

(4) Svaki porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak ili ako je moguće njegov posrednik Poreznu upravu trebaju obavijestiti o svakoj promjeni dostavljenih podataka.

Članak 125.hf

(1) Porezna uprava dodjeljuje poreznom obvezniku koji primjenjuje ovaj posebni postupak pojedinačni identifikacijski broj za primjenu posebnog postupka oporezivanja o čemu ga obavještava elektroničkim putem.

(2) Porezna uprava dodjeljuje posredniku pojedinačni identifikacijski broj o čemu ga obavještava elektroničkim putem.

(3) Porezna uprava dodjeljuje posredniku pojedinačni identifikacijski broj za primjenu posebnog postupka u odnosu na svakog poreznog obveznika za kojeg je imenovan.

(4) Pojedinačni identifikacijski broj dodijeljen na temelju ovoga članka koristi se samo za potrebe ovog posebnog postupka.

6.4.4. Brisanje iz evidencije

Članak 125.hg

(1) Porezna uprava brisat će poreznog obveznika koji ne imenuje posrednika iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja u slučajevima ako:

a) podnese obavijest da više ne obavlja prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja,

b) se može pretpostaviti da su prestale njegove oporezive djelatnosti prodaje dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja,

- c) više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu posebnog postupka,
- d) ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka.

(2) Porezna uprava brisat će posrednika iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja u slučajevima ako:

- a) u razdoblju od dva uzastopna kalendarska tromjesečja nije radio kao posrednik u ime poreznog obveznika koji primjenjuje posebni postupak,
- b) više ne ispunjava uvjete potrebne za rad kao posrednik,
- c) ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka.

(3) Porezna uprava brisat će poreznog obveznika kojeg zastupa posrednik iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja u slučajevima ako:

- a) posrednik obavijesti Poreznu upravu da porezni obveznik više ne obavlja prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja,
- b) se može pretpostaviti da su prestale oporezive djelatnosti poreznog obveznika u vezi s prodajom dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja,
- c) porezni obveznik više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu posebnog postupka,
- d) porezni obveznik ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka,
- e) posrednik obavijesti Poreznu upravu da više ne zastupa tog poreznog obveznika.

6.4.5. Podnošenje prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja

Članak 125.hh

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak ili njegov posrednik obavezan je za svaki kalendarski mjesec do zadnjeg dana u tekućem mjesecu po proteku mjeseca za koji se prijava podnosi, Poreznoj upravi elektroničkim putem podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja.

(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka mora se navesti pojedinačni identifikacijski broj iz članka 125.hf ovoga Zakona i za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupnu vrijednost, bez PDV-a, prodaje dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja za koju je nastala obveza obračuna PDV-a tijekom razdoblja oporezivanja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a po stopama, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupni iznos PDV-a za uplatu.

(3) U slučaju izmjene podnesene prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, izmjene se uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od propisanog roka iz stavka 1. ovoga članka. U toj prijavi navodi se država članica potrošnje, razdoblje oporezivanja i iznos PDV-a koji se mijenja.

(4) Iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuju se u kunama. Ako su isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik iz članka 125.hb ovoga Zakona primjenjuje tečaj koji vrijedi na posljednji dan razdoblja oporezivanja. Preračunavanje se obavlja prema tečaju koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavljuje, za dan sljedeće objave tečaja.

6.4.6. Plaćanje PDV-a

Članak 125.hi

Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak ili njegov posrednik plaćaju PDV pozivajući se na odgovarajući referentni broj prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja najkasnije do isteka roka za podnošenje te prijave. Uplata se obavlja u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom o uplatnim računima.

6.4.7. Pravo na odbitak pretporeza

Članak 125.hj

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak nema pravo na odbitak pretporeza u državi članici potrošnje.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka u državi članici potrošnje može zatražiti povrat PDV-a u skladu s postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima sa sjedištem u drugoj državi članici te postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju sjedište na području Europske unije.

(3) Ako se porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja mora registrirati za potrebe PDV-a u državi članici potrošnje za isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom u prijavi PDV-a.

6.4.8. Vođenje evidencije i čuvanje podataka

Članak 125.hk

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak mora voditi evidenciju o transakcijama obuhvaćenim ovim posebnim postupkom. Posrednik mora voditi evidenciju za svakog poreznog obveznika kojega zastupa. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznom tijelu države članice potrošnje omogućila provjera točnosti prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja.

(2) Evidencija iz stavka 1. ovoga članka mora na zahtjev, u elektroničkom obliku biti stavljena na raspolaganje Poreznoj upravi i poreznom tijelu države članice potrošnje. Ta se evidencija mora čuvati deset godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene.

6.5. Posebni postupak za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz

Članak 125.hl

Ako se, za uvoz dobara, uz iznimku dobara koja podliježu trošarinama, u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna ne primjenjuje posebni postupak iz članka 125.ha ovoga Zakona, osoba koja prijavljuje dobra Carinskoj upravi za račun osobe kojoj su dobra namijenjena unutar područja Europske unije može primjenjivati posebni postupak za prijavu i plaćanje PDV-a pri uvozu za dobra čija otprema ili prijevoz završavaju u tuzemstvu.

Članak 125.hm

Za potrebe posebnog postupka za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz primjenjuje se sljedeće:

- a) osoba kojoj su dobra namijenjena odgovorna je za plaćanje PDV-a,
- b) osoba koja dobra prijavljuje Carinskoj upravi unutar područja Europske unije naplaćuje PDV od osobe kojoj su dobra namijenjena i obavlja plaćanje takvog PDV-a.

Članak 125.hn

Iznimno od članka 37. stavka 2. točke b) ovoga Zakona, za potrebe posebnog postupka za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz PDV se obračunava i plaća po stopi iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 125.ho

- (1) PDV naplaćen u okviru ovog posebnog postupka prijavljuje se elektroničkim putem u mjesečnoj prijavi u kojoj se mora navesti ukupan PDV naplaćen tijekom kalendarskog mjeseca za koji se prijava podnosi.
- (2) Prijava iz stavka 1. ovoga članka podnosi se do zadnjeg dana u tekućem mjesecu za prethodni mjesec.
- (3) PDV iz stavka 1. ovoga članka plaća se mjesečno do isteka roka za plaćanje koji se primjenjuje na plaćanje carine pri uvozu.
- (4) Osobe koje primjenjuju ovaj posebni postupak obvezne su čuvati evidenciju transakcija obuhvaćenih ovim posebnim postupkom deset godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene. Evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se Poreznoj upravi i Carinskoj upravi omogućila provjera točnosti prijave iz stavka 1. ovoga članka te im na zahtjev mora biti u elektroničkom obliku stavljena na raspolaganje.
- (5) Ministar financija pravilnikom propisuje sadržaj evidencije transakcija iz stavka 4. ovoga članka.

Članak 125.hp

Ministar financija najkasnije do 31. prosinca tekuće godine donosi odluku o vrijednosti iz članaka 7.b, 125.ha i 125.hl ovoga Zakona koja se primjenjuje od 1. siječnja sljedeće godine u

slučaju da protuvrijednost iznosa od 150 EUR u kunama prema tečaju Europske središnje banke prvog radnog dana u listopadu tekuće godine rezultira povećanjem te vrijednosti od 5% ili više.”.

Članak 34.

U članku 125.i stavku 1. broj: „7.500.000,00“ zamjenjuje se brojem: „15.000.000,00“.

Članak 35.

U članku 125.k stavku 2. broj: „7.500.000,00“ zamjenjuje se brojem: „15.000.000,00“.

Članak 36.

U članku 126. stavku 2. druga rečenica mijenja se i glasi:

„Porezni obveznik iz ovoga stavka ne mora imenovati poreznog zastupnika ako se radi o poreznom obvezniku iz članka 119. točke 1. ovoga Zakona te u slučaju kada obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.“.

Članak 37.

U članku 131. stavku 1. točki 22. riječi: „članak 122. stavak 1. i članak 125.e stavak 1.“ zamjenjuju se riječima: „članak 122. stavak 1., članak 125.e stavak 1., članak 125.hh stavak 1. i članak 125.ho stavak 1. i 2.“.

U točki 23. riječi: „u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom (članak 123. i 125.f)“ zamjenjuju se riječima: „(članak 123., 125.f, 125.hi i članak 125.ho stavak 3.)“.

U točki 24. riječi: „članak 125. i 125.h“ zamjenjuju se riječima: „članak 125., 125.h, 125.hk i članak 125.ho stavak 4.“.

Članak 38.

Dodatak IV. koji je sastavni dio Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18 i 121/19) briše se.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 39.

Porezni obveznici sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu čija vrijednost isporuka dobara i usluga u 2020. godini nije bila veća od 15.000.000,00 kuna bez PDV-a, koji žele početi primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama od 1. siječnja 2021. godine, moraju o tome najkasnije do 20. siječnja 2021. godine dostaviti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave.

Članak 40.

Ministar financija uskladit će Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17, 128/17, 1/19 i 1/20) s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 41.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Pravilnik o plaćanju poreza na dodanu vrijednost pri uvozu strojeva i opreme putem prijave poreza na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 132/17).

Članak 42.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2021. godine, osim odredbi članka 2. podstavka 10. koji je dodan člankom 1. ovoga Zakona, članaka 2., 3., 5. do 12. ovoga Zakona, članka 44. stavka 1. točke 7. koja je izmijenjena člankom 13. ovoga Zakona, članka 15., članka 17. do 33. i članka 36. i 37. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 1. srpnja 2021. godine te odredbi članka 2. podstavka 11. koji je dodan člankom 1. ovoga Zakona, članka 4. ovoga Zakona, članka 44. stavka 1. točke 39. koja je dodana člankom 13. ovoga Zakona te članka 14. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 1. srpnja 2022. godine.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Zakon o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18 i 121/19) primjenjuje se od 1. srpnja 2013. godine.

Programom Vlade Republike Hrvatske za mandat 2020.-2024., između ostaloga, utvrđeni su ciljevi koji se odnose na porezno rasterećenje građana radi povećanja raspoloživog dohotka, boljeg životnog standarda i rasta osobne potrošnje, te na administrativno, porezno i parafiskalno rasterećenje gospodarstva radi daljnjeg stvaranja poticajnog i konkurentnog poslovnog okruženja te poduzimanje mjere gospodarskog oporavka i poticaja razvoja industrije. U skladu s navedenim Programom Vlade Republike Hrvatske nastavlja se s poreznim rasterećenjima.

Osim navedenog potrebno je izvršiti daljnje usklađivanje i implementiranje odredbi Direktive Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu i Direktive Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju dobara na daljinu i određene isporuke dobara na domaćem tržištu s učinkom od 1. srpnja 2021. godine, te usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2019/2235 od 16. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije s učinkom od 1. srpnja 2022. godine.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

U skladu s obvezama preuzetim pristupanjem Republike Hrvatske u Europsku uniju, a radi implementiranja pravne stečevine Europske unije u nacionalno zakonodavstvo na području PDV-a, te zbog daljnjeg pojednostavnjenja i rasterećenja poslovanja poreznim obveznicima, ovim izmjenama i dopunama Zakona predlaže se:

1. usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (dalje u tekstu: Direktiva (EU) 2017/2455), s učinkom od 1. srpnja 2021. godine što će dovesti do pojednostavnjenja određenih pravila u vezi s obavljanjem usluga i prodajom dobara na daljinu obzirom da se:

- proširuje primjena posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge na sve usluge kako bi se poreznim obveznicima koji obavljaju usluge osobama koje nisu porezni obveznici pojednostavilo poslovanje u smislu da nisu obvezni registrirati se za potrebe PDV-a u svakoj državi članici u kojoj je mjesto oporezivanja tih usluga, što znači da PDV na te usluge prijavljuju i plaćaju u državi članici prijave

- primjena posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge proširuje i na prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a pojednostavljenje se među ostalim odnosi i na ukidanje obveze izdavanja računa za te isporuke

- osigurava da porezni obveznici iz Europske unije posluju u ravnopravnim uvjetima s poreznim obveznicima iz trećih zemalja, obzirom da se ukida oslobođenje od plaćanja PDV-a za male pošiljke uvezene u Europsku uniju čija je vrijednost manja od 22 eura.

2. usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju dobara na daljinu i određene isporuke dobara na domaćem tržištu (dalje u tekstu: Direktiva (EU) 2019/1995) kako bi se proširile odredbe o poreznim obveznicima koji upravljaju elektroničkim sučeljima kao što su platforme i portali koji omogućuju poreznim obveznicima koji nemaju sjedište u Europskoj uniji obavljanje isporuka dobara u Europskoj uniji.

3. usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2019/2235 od 16. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije (dalje u tekstu: Direktiva (EU) 2019/2235) kako bi se izjednačila primjena oslobođenja od PDV-a u pogledu obrambenih napora koji se poduzimaju u okviru Europske unije s oslobođenjem od PDV-a koje se primjenjuje na obrambene napore koji se poduzimaju u okviru Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO).

4. olakšavanje poslovanja poreznim obveznicima povećanjem praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama na 15.000.000,00 kuna.

5. proširenje mogućnosti primjene obračunske kategorije PDV-a pri uvozu radi rasterećenja poreznih obveznika u smislu angažmana financijskih sredstava za plaćanje PDV-a pri uvozu.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Navode se akti Europske unije, odnosno zadnje izmjene Direktive Vijeća 2006/112/EZ s čijim se odredbama Zakon usklađuje.

Uz članak 2.

Predlaže se propisivanje značenja pojedinih pojmova vezanih uz isporuku dobara.

Predlaže se da se „prodajom dobara na daljinu unutar Europske unije“ smatra isporuka dobara koju otprema ili prevozi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, uključujući kada isporučitelj neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi dobara, iz države članice koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz dobara kupcu završava.

Nadalje, predlaže se da se „prodajom dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja“ smatra isporuka dobara koju otprema ili prevozi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, uključujući kada isporučitelj neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi dobara, iz trećeg područja ili treće zemlje kupcu u državi članici. U oba slučaja predlažu se jednaki uvjeti koji trebaju biti ispunjeni.

Uz članak 3.

Predlaže se da se isporučiteljem smatra porezni obveznik, koji putem uporabe elektroničkog sučelja (mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo) omogućuje prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna.

Nadalje, predlaže se da se isporučiteljem smatra porezni obveznik, koji putem uporabe elektroničkog sučelja omogućuje prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije od strane poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije osobi koja nije porezni obveznik.

Dakle, kada se prodaja dobara na daljinu omogućuje putem uporabe elektroničkog sučelja, a radi se o dobrima uvezenim iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna ili dobra na daljinu unutar Europske unije prodaje porezni obveznik koji nema sjedište unutar Europske unije, predlaže se da se isporučiteljem smatra porezni obveznik, koji putem uporabe elektroničkog sučelja omogućuje prodaju.

Uz članak 4.

Predlaže se da se stjecanjem dobara unutar Europske unije uz naknadu smatra kada oružane snage države članice koja sudjeluje u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike, koriste za vlastite potrebe ili za potrebe njihovog civilnog osoblja dobra koja nisu kupili prema općim pravilima kojima se uređuje oporezivanje na tuzemnom tržištu, ako pri uvozu tih dobara ne ispunjavaju uvjete za oslobođenje od PDV-a.

Uz članak 5.

Predlaže se da se mjestom isporuke za prodaju dobara na daljinu smatra mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku u kojem otprema ili prijevoz dobara kupcu završava u slučajevima: prodaje dobara na daljinu unutar Europske unije; prodaje dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja u državu članicu u kojoj ne završava otprema ili prijevoz dobara; prodaje dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja kada se PDV na ta dobra mora prijaviti prema posebnom postupku oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja.

Također se predlaže brisanje dosadašnjih odredbi vezano uz prag isporuke.

Uz članke 6. i 7.

Predlaže se da se pravilo o pripisivanju otpreme ili prijevoza dobara konkretnoj isporuci za isporuke u nizu ne primjenjuje na isporuke omogućene putem uporabe elektroničkog sučelja. Nadalje, predlaže se da se otprema ili prijevoz dobara pripisuju isporuci za koju se smatra da ju je obavio porezni obveznik putem uporabe elektroničkog sučelja.

Uz članak 8.

Predlaže se brisanje dosadašnjih odredbi o utvrđivanju mjesta obavljanja telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljenih usluga osobama koje nisu porezni obveznici i koje nemaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 9.

Predlaže se propisivanje praga od 77.000,00 kuna za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, te za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge, kako bi se poreznim obveznicima koji obavljaju navedene isporuke u vrijednosti manjoj od tog praga pojednostavilo poslovanje, te se u tom slučaju smatra da je mjesto obavljanja navedenih isporuka tuzemstvo.

Nadalje, predlaže se da je primjena navedenog praga opcionalna za porezne obveznike, odnosno porezni obveznici mogu odlučiti da neće primjenjivati propisani prag i da će se navedene isporuke oporezivati u državi članici potrošnje što ih obvezuje dvije kalendarske godine.

Uz članak 10.

Predlaže se da oporezivi događaj za isporuku dobara za koju se smatra da ju obavlja porezni obveznik putem uporabe elektroničkog sučelja, kao i oporezivi događaj za isporuku dobara tom poreznom obvezniku, te obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku prihvaćanja plaćanja.

Uz članak 11.

Predlaže se propisivanje poreznog oslobođenja za isporuku dobara od strane poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije obavljenu poreznom obvezniku koji se smatra isporučiteljem tih dobara.

Dakle, budući se predlaže da se isporučiteljem smatra porezni obveznik, koji putem uporabe elektroničkog sučelja omogućuje prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije od strane poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije, porezni obveznik koji nema sjedište unutar Europske unije prethodno obavlja isporuku dobara poreznom obvezniku koji se smatra isporučiteljem. Kako bi se izbjegao rizik neplaćanja PDV-a od strane poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije na isporuku dobara poreznom obvezniku koji se smatra isporučiteljem, predlaže se propisivanje poreznog oslobođenja za takvu isporuku dobara.

Uz članak 12.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Uz članak 13.

Predlaže se ukidanje oslobođenja od plaćanja PDV-a pri uvozu dobara u malim pošiljkama čija vrijednost ne prelazi 160,00 kuna te se predlaže porezno oslobođenje za uvoz dobara za koja se PDV treba prijaviti u skladu s posebnim postupkom oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja, koji obuhvaća dobra u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna.

Nadalje, predlaže se porezno oslobođenje za uvoz dobara koji obave oružane snage drugih država članica za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kad takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike.

Uz članak 14.

Predlaže se porezno oslobođenje za isporuke dobara ili obavljanje usluga na području Republike Hrvatske za potrebe oružanih snaga drugih država članica ili njihovog civilnog osoblja te za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kada takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike.

Nadalje, predlaže se porezno oslobođenje za isporuke dobara ili obavljanje usluga u drugu državu članicu namijenjenih oružanim snagama bilo koje države članice koja nije država članica odredišta, za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kada takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike.

Uz članak 15.

Predlaže se da porezni obveznik (koji se smatra isporučiteljem dobara) može odbiti pretporez koji se odnosi na isporuke tih dobara za koje se smatra da su mu obavljene od strane poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije.

Uz članak 16.

Predlaže se proširenje mogućnosti primjene obračunske kategorije PDV-a pri uvozu radi rasterećenja poreznih obveznika u smislu angažmana financijskih sredstava za plaćanje PDV-a pri uvozu.

S tim u vezi predlaže se da se smatra se da je PDV pri uvozu plaćen ako ga porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti iskaže kao obvezu u prijavi PDV-a, a takav način obračunavanja i plaćanja PDV-a porezni obveznik zatraži odgovarajućim popunjavanjem carinske deklaracije kojom se dobra puštaju u slobodni promet.

Predlaže se da se obračunska kategorija PDV-a pri uvozu ne može koristiti kada se podnosi deklaracija za puštanje u slobodni promet pošiljaka male vrijednosti ili kada se podnosi deklaracije za dobra u poštanskim pošiljkama.

Uz članak 17.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Nadalje, predlaže se izuzetak od obveze izdavanja računa ako porezni obveznik za isporuku dobara primjenjuje posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, za isporuke dobara unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici sa sjedištem unutar Europske unije, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje.

Uz članak 18.

Predlaže se propisivanje obveze vođenja evidencije o obavljenim isporukama za poreznog obveznika koji putem uporabe elektroničkog sučelja omogućuje isporuku dobara ili usluga osobi koja nije porezni obveznik unutar Europske unije. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima država članica u kojima su te isporuke oporezive omogućilo da provjere je li PDV pravilno obračunan, mora se državam članicama staviti na raspolaganje elektroničkim putem, te čuvati deset godina od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.

Uz članak 19.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Uz članak 20.

Predlaže se izmjena naslova, odnosno propisivanje posebnog postupka oporezivanja za porezne obveznike koji obavljaju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju dobra na daljinu ili obavljaju određene isporuke na domaćem tržištu.

Nadalje predlaže se propisivanje da je „prijava PDV-a za posebni postupak“ prijava koja sadrži podatke potrebne za utvrđivanje iznosa PDV-a koji pripada pojedinoj državi članici potrošnje.

Uz članak 21.

Predlaže se izmjena naslova, odnosno propisivanja posebnog postupka oporezivanja za usluge koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije te se definira da je za posebni postupak oporezivanja za usluge koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije „država članica potrošnje“ država članica za koju se smatra da je u njoj mjesto obavljanja usluge.

Uz članak 22.

Predlaže se da se posebni postupak oporezivanja za usluge primjenjuje na sve usluge koje porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavi na području Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici.

Uz članak 23.

Predlaže se da se poreznom obvezniku koji nema sjedište na području Europske unije, a koji za državu članicu prijave izabere Republiku Hrvatsku dodjeljuje pojedinačni identifikacijski broj.

Uz članak 24.

Predlaže se da se poreznog obveznika koji nema sjedište na području Europske unije, a koji za državu članicu prijave izabere Republiku Hrvatsku briše iz evidencije ako podnese obavijest da više ne obavlja usluge obuhvaćene posebnim postupkom oporezivanja usluga koje isporučuju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije.

Uz članak 25.

Predlaže se da je porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije, a koji za državu članicu prijave izabere Republiku Hrvatsku, obvezan za svako kalendarsko tromjesečje do zadnjeg dana u tekućem mjesecu po proteku tromjesečja za koje se prijava podnosi, Poreznoj upravi elektroničkim putem podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja. Također predlaže se da se u slučaju izmjene podnesene prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od propisanog roka za njeno podnošenje.

Uz članak 26.

Predlaže se nomotehnička izmjena.

Nadalje predlaže se ako se porezni obveznik, koji nema sjedište na području Europske unije, a koji za državu članicu prijave izabere Republiku Hrvatsku, registrirao za potrebe PDV-a u tuzemstvu s osnove obavljanja djelatnosti koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom, ostvaruje pravo na odbitak PDV-a u vezi s oporezivom djelatnošću koja je obuhvaćena ovim posebnim postupkom putem redovne prijave PDV-a.

Uz članak 27.

Predlaže se izmjena naslova, odnosno propisivanje posebnog postupka oporezivanja za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, za isporuke dobara unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici sa sjedištem unutar Europske unije, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje.

Nadalje predlaže se definiranje „države članice potrošnje“ u slučaju obavljanja usluga, prodaje dobara na daljinu unutar Europske unije, te isporuke dobara što ju obavlja porezni obveznik koji omogućuje te isporuke.

Predlaže se da je u slučaju ako porezni obveznik nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište ili stalnu poslovnu jedinicu na području Europske unije, država članica prijave ona država članica u kojoj započinje otprema ili prijevoz dobara. Ako otprema ili prijevoz dobara počinje u više država članica, porezni obveznik navodi koja je od tih država članica država članica prijave, a ta ga odluka obvezuje u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.

Uz članak 28.

Predlaže se da posebni postupak za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, za isporuke dobara unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje obavljaju porezni obveznici sa sjedištem unutar Europske unije, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje može primjenjivati porezni obveznik koji obavlja prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, porezni obveznik koji omogućuje isporuku dobara putem uporabe elektroničkog sučelja pri čemu otprema ili prijevoz isporučenih dobara počinje i završava u istoj državi članici te porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje i obavlja usluge osobi koja nije porezni obveznik.

Uz članak 29.

Predlaže se da porezni obveznik koji je Republiku Hrvatsku odabrao kao državu članicu prijave, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti u okviru posebnog postupka oporezivanja ili promjenu te djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

Uz članak 30.

Predlaže se da se porezni obveznik koji je Republiku Hrvatsku odabrao kao državu članicu prijave briše iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja ako podnese obavijest da više ne obavlja isporuke dobara i usluga obuhvaćene ovim posebnim postupkom oporezivanja.

Uz članak 31.

Predlaže se da je porezni obveznik koji je Republiku Hrvatsku odabrao kao državu članicu prijave obvezan za svako kalendarsko tromjesečje do zadnjeg dana u tekućem mjesecu po proteku tromjesečja za koje se prijava podnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja.

Također predlaže se sadržaj prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, postupanje u slučaju izmjene podataka, te iskazivanje iznosa u kunama i kao i način primjene tečaja ako su isporuke obavljene u drugim valutama.

Uz članak 32.

Predlaže se da porezni obveznik koji je Republiku Hrvatsku odabrao kao državu članicu prijave nema pravo na odbitak pretporeza putem redovne prijave PDV-a u državi članici potrošnje, međutim povrat PDV-a može zatražiti u skladu s postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima sa sjedištem u drugoj državi članici. Predlaže se ako se navedeni porezni obveznik mora registrirati za potrebe PDV-a u državi članici potrošnje za isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom oporezivanja, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom putem redovne prijave PDV-a.

Uz članak 33.

Predlaže se novi naslov i članci 125.ha do 125.hk kojima se propisuje posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja.

Predlaže se da posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja obuhvaća samo dobra, uz iznimku dobara koja podliježu trošarinama, u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna.

Predlaže se tko može primjenjivati posebni postupak za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja, nastanak porezne obveze, obveza da porezni obveznik koji primjenjuje ovaj posebni postupak ili posrednik koji djeluje za njegov račun mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti u okviru

ovog posebnog postupka ili promjenu te djelatnosti. Nadalje predlaže se propisivanje podataka koje Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka mora dostaviti porezni obveznik koji ne imenuje posrednika te posrednik, dodjela pojedinačnog identifikacijskog broja poreznom obvezniku koji primjenjuje ovaj posebni postupak, odnosno posredniku, kao i slučajevi u kojima će Porezna uprava brisati iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja poreznog obveznika koji ne imenuje posrednika, posrednika te poreznog obveznika kojeg zastupa posrednik.

Dakle, kako pri uvozu pošiljki čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna Carinska uprava PDV ne bi obračunavala na svaku pojedinu pošiljku, predlaže se da se porezni obveznik koji prodaje dobra na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja može prijaviti za primjenu ovog posebnog postupka te pri prodaji kupcu obračunati PDV države članice u koju se dobra otpremaju.

Također predlaže se obveza podnošenja prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, rok za podnošenje, sadržaj, izmjene navedene prijave, iskazivanja iznosa u kunama te primjeni tečaja ako su isporuke obavljene u drugim valutama kao i obveza plaćanja PDV-a.

Predlaže se da porezni obveznik koji primjenjuje ovaj posebni postupak nema pravo na odbitak pretporeza putem redovne prijave PDV-a u državi članici potrošnje, međutim povrat PDV-a može zatražiti u skladu s postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima sa sjedištem u drugoj državi članici te postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju sjedište na području Europske unije. Također predlaže se ako se navedeni porezni obveznik mora registrirati za potrebe PDV-a u državi članici potrošnje za isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom oporezivanja, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom putem redovne prijave PDV-a.

Nadalje predlaže se obveza vođenja evidencije o transakcijama obuhvaćenim posebnim postupkom te da evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznom tijelu države članice potrošnje omogućila provjera točnosti prijave PDV-a za posebni postupak.

Predlaže se novi naslov i članci 125.hl, 125.hm, 125.hn i 125.ho u vezi posebnog postupka za prijavu i plaćanje PDV-a ako se na uvoz dobara u pošiljkama čija unutarnja vrijednost ne prelazi 1.135,00 kuna ne primjenjuje posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja u kojem slučaju se obračunava i naplaćuje PDV pri uvozu od uvoznika ili osobe koja prijavljuje dobra carini za račun osobe kojoj su dobra namijenjena unutar područja EU.

Predlaže se da ministar financija najkasnije do 31. prosinca tekuće godine donosi odluku o unutarnjoj vrijednosti pošiljke koja se primjenjuje od 1. siječnja sljedeće godine u slučaju da protuvrijednost iznosa od 150 EUR u kunama prema tečaju Europske središnje banke prvog radnog dana u listopadu tekuće godine rezultira povećanjem propisane vrijednosti od 5% ili više.

Uz članke 34. i 35.

Predlaže se povećanje praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama s 7.500.000,00 kuna na 15.000.000,00 kuna kako bi se olakšalo poslovanje poreznim obveznicima.

Uz članak 36.

Predlaže se da porezni obveznik koji nema sjedište u tuzemstvu niti na području Europske unije, ali ima sjedište u trećoj zemlji ili na trećem području ne mora imenovati poreznog zastupnika ako primjenjuje posebni postupak oporezivanja za usluge koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije te ako obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.

Uz članak 37.

Predlaže se propisivanje prekršajnih odredbi u vezi s posebnim postupcima.

Uz članak 38.

Predlaže se brisanje Dodatka IV. koji je sastavni dio Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18 i 121/19).

Uz članak 39.

Predlaže se prijelazna odredba prema kojoj će iznimno, porezni obveznici koji žele početi primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama od 1. siječnja 2021. godine, moći najkasnije do 20. siječnja 2021. godine podnijeti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave.

Uz članak 40.

Propisuje se da će ministar financija uskladiti Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17, 128/17, 1/19 i 1/20) s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Uz članak 41.

Propisuje se da danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Pravilnik o plaćanju poreza na dodanu vrijednost pri uvozu strojeva i opreme putem prijave poreza na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 132/17).

Uz članak 42.

Propisuje se stupanje Zakona na snagu.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Očekuje se da će promjena dovesti do poboljšanja funkcioniranja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava PDV-a u vezi s obavljanjem usluga i prodajom dobara na daljinu. Naime, proširuje se primjena posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge na sve usluge kako bi se poreznim obveznicima koji obavljaju usluge osobama koje nisu porezni obveznici pojednostavilo poslovanje u smislu da nisu obvezni registrirati se za potrebe PDV-a u svakoj državi članici u kojoj je mjesto oporezivanja tih usluga. Navedeno znači da PDV na te usluge prijavljuju i plaćaju u državi članici prijave te na prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a pojednostavljenje se među ostalim odnosi i na ukidanje obveze izdavanja računa za te isporuke. Na ovaj način se administrativno i financijski olakšava poslovanje poreznih obveznika obzirom da se neće morati registrirati u svakoj državi članici u kojoj obavljaju isporuke. Ovim izmjenama Zakona sukladno odredbama Direktive(EU) 2017/2455 i Direktive (EU) 2019/1995 predlaže se da se prodaja dobara na daljinu nakon prelaska vrijednosti praga od 77.000,00 kuna oporezuje u državi članici u kojoj primatelj dobara koji nije porezni obveznik ima prebivalište. Stoga će strani porezni obveznici plaćati hrvatski PDV kada ukupna vrijednost prodaje dobara na daljinu te

telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljenih usluga prijeđe prag od 10.000 eura i obrnuto hrvatski porezni obveznici će plaćati PDV neke druge države članice kada vrijednost navedenih isporuka prijeđe prag od 77.000,00 kuna. Na taj način se prodaja dobara na daljinu oporezuje u mjestu gdje se dobra koriste što znači da svaki porezni obveznik koji prodaje dobra na daljinu osobama koje nisu porezni obveznici plaća PDV prema mjestu prebivališta tih osoba.

Također zbog ukidanja oslobođenja od plaćanja PDV-a za uvoz u Europsku uniju pošiljaka čija je vrijednost manja od 22 eura osigurava se da porezni obveznici iz Europske unije i porezni obveznici iz trećih zemalja posluju u ravnopravnim uvjetima. Naime, sada su porezni obveznici iz Europske unije u neravnopravnom položaju u odnosu na porezne obveznike iz trećih zemalja obzirom da porezni obveznici kod prodaje dobara na daljinu unutar Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici obračunavaju i plaćaju PDV u svojoj državi članici dok su dobra koja se prodaju na daljinu, a uvezena su iz trećih zemalja u pošiljkama male vrijednosti do 22 eura oslobođena PDV-a pri uvozu. Ovim izmjenama Zakona omogućuju se ravnopravni uvjeti poslovanja za porezne obveznike koji obavljaju takve isporuke.

Financijski učinak na državni proračun Republike Hrvatske temeljem usklađivanja s Direktivom (EU) 2017/2455 i Direktivom (EU) 2019/1995, teško je procijeniti obzirom da se ne može u potpunosti predvidjeti navike i ponašanje potrošača, međutim za pretpostaviti je da će se u sadašnjim uvjetima povećavati prodaja dobara na daljinu. Stoga se ukupno s te osnove i osnove ukidanja oslobođenja od plaćanja PDV-a za uvoz u Europsku uniju pošiljaka čija je vrijednost manja od 22 eura procjenjuje da bi se na taj način povećali prihodi državnog proračuna za 250 milijuna kuna u 2021. Nadalje, nije moguće procijeniti niti učinak usklađenja s Direktivom (EU) 2019/2235 jer ne postoje podaci o isporukama koje se obavljaju u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike. Povećanje praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama na 15.000.000,00 kuna ne bi trebalo imati učinaka na državni proračun. Naime, načelno je pretpostavka da će samo nastati određeni pomak u trenutku obveze plaćanja PDV-a u odnosu na trenutak prava na odbitak pretporeza, što bi moglo rezultirati određenim odstupanjima koja bi mogla imati trenutni pozitivan ili negativan učinak, u konačnici učinak bi trebao biti neutralan. Učinak proširenja mogućnosti primjene obračunske kategorije PDV-a pri uvozu trebao bi biti neutralan na prihode državnog proračuna.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona, koji je prošao prvo čitanje u Hrvatskome saboru, a u cilju poboljšanja odredbi Konačnog prijedloga zakona u tekstu Konačnog prijedloga zakona nastale su izvjesne razlike te je predlagatelj u tekstu Konačnog prijedloga izmijenio sljedeće:

U članku 1. kojim se mijenja članak 2. dodan je podstavak 12. radi usklađivanja s pravnom stečevinom Europske unije, odnosno Direktivom Vijeća (EU) 2020/1756 od 20. studenoga 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu identifikacije poreznih obveznika u Sjevernoj Irskoj, koja je objavljena 25. studenoga 2020.

Članci 2., 5., 6., 9., 16., 33. i 42. doručeni su u skladu s primjedbama Odbora za zakonodavstvo radi usklađenja s nomotehničkim pravilima, a obuhvaćaju sljedeće izmjene:

- u članku 2. izmijenjena je uvodna rečenica o značenju pojedinih pojmova radi ujednačenja s temeljnim propisom
- u članku 5. stavku 2. izvršeno je nomotehničko usklađenje te je skraćeno nabrojanje uzastopnih stavaka
- članak 6. nomotehnički je doručen kako se u zadnjem stavku nekog članka kojim se propisuje odredba koja se odnosi na cijeli članak ne bi nabrojali svi stavci toga članka
- članak 9. u dijelu kojim se dodaje članak 26.a stavak 4. nomotehnički je doručen kako se u zadnjem stavku nekog članka kojim se propisuje odredba koja se odnosi na cijeli članak ne bi nabrojali svi stavci toga članka
- u članku 16. dodanom stavku 10. radi se o neznatnoj nomotehničkoj izmjeni
- u članku 33. u dijelu kojim se dodaje članak 125.ha stavak 2. izmijenjena je uvodna rečenica o značenju pojedinih pojmova radi ujednačenja s temeljnim propisom. Također dio kojim se dodaje članak 125.hf stavak 4. nomotehnički je doručen kako se u zadnjem stavku nekog članka kojim se propisuje odredba koja se odnosi na cijeli članak ne bi nabrojali svi stavci toga članka.
- članak 42. cijeli je nomotehnički doručen u pogledu propisivanja stupanja na snagu pojedinih odredbi.

U članku 21. kojim se mijenja članak 119. radi usklađivanja s pravnom stečevinom Europske unije definira se pojam „države članice prijave“.

Članak 25. izmijenjen je na način da se mijenja cijeli stavak 2. kako bi se preciznije propisale usluge koje se iskazuju u prijavi PDV-a za posebni postupak.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Tijekom prvog čitanja u Hrvatskome saboru iznijeti su i neki prijedlozi koji nisu prihvaćeni. U nastavku se navode bitni prijedlozi te razlozi zašto isti nisu prihvaćeni.

Prijedlog zastupnika Željka Pavića da se odgodi ukidanje oslobođenja od plaćanja PDV-a za uvoz pošiljaka male vrijednosti, nije prihvaćen jer je navedeno propisano Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. i Direktivom Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. s kojima se Zakon o PDV-u usklađuje, a čije odredbe stupaju na snagu 1. srpnja 2021..

Prijedlog zastupnika Željka Pavića da se svim poreznim obveznicima omogućí primjena postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama nije prihvaćen jer Direktivom Vijeća 2006/112/EZ s kojom Zakon o PDV-u mora biti usklađen nije propisana mogućnost da

svi porezni obveznici mogu odlučivati žele li primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama. Naime, države članice koje primjenjuju tu mogućnost određuju prag za porezne obveznike koji ne može biti veći od 500.000 eura, međutim države članice mogu nakon konzultacija s Odborom za PDV, prag povisiti na najviše 2.000.000 eura.

Prijedlog zastupnice Marijane Petir da se prijenos porezne obveze primjenjuje na nabavu repromaterijala u tuzemstvu potrebnog za poljoprivrednu proizvodnju i prehrambenu industriju nije prihvaćen jer je osnovna svrha prijenosa porezne obveze suzbijanje poreznih prijevara i izbjegavanja plaćanja PDV-a pri isporukama između poreznih obveznika iz različitih država članica, a mogućnost za primjenu prijenosa porezne obveze na isporuke unutar države članice također je povezana s postojanjem poreznih prijevara koje je potrebno suzbijati. Obzirom da dani prijedlog nije povezan sa suzbijanjem poreznih prijevara za takve isporuke u skladu s Direktivom Vijeća 2006/112/EZ nije moguće propisati prijenos porezne obveze.

Prijedlog zastupnika Domagoja Hajdukovića da se sniženom stopom PDV-a od 10% oporezuje ugostiteljstvo nije prihvaćen jer snižavanje stopa nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u. U Republici Hrvatskoj prema Zakonu o PDV-u koji je na snazi primjenjuju se dvije snižene stope PDV-a od 5% i 13%, pri čemu se snižena stopa 13% primjenjuje na pripremanje i usluživanje jela i slastica u i izvan ugostiteljskog objekta. Sukladno odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ s kojima Zakon o PDV-u mora biti usklađen nije moguće propisati dodatnu sniženu stopu PDV-a. S tim u vezi tijekom cijele porezne reforme primjenjuje se načelo da se rasterećuje krajnja potrošnja, odnosno da se snižena stopa primjenjuje u djelatnostima u kojima su i inputi oporezivi sniženom stopom, a što nije slučaj sa pripremanjem i usluživanjem pića koja su oporeziva PDV-om po stopi 25%.

Prijedlog zastupnice Ružice Vukovac da se sniženom stopom PDV-a oporezuje sva hrana i poljoprivredni repromaterijal nije prihvaćen jer proširenje primjene snižene stope nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u te će se navedeni prijedlog razmatrati kada se za to steknu svi potrebni uvjeti.

Prijedlog zastupnice Ružice Vukovac da se uvede paušalna naknada za poljoprivrednike nije prihvaćen jer nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o PDV-u. Glede postupka oporezivanja PDV-om, u Republici Hrvatskoj poljoprivrednici su izjednačeni sa svim drugim poduzetnicima, međutim Direktivom Vijeća 2006/112/EZ propisana je mogućnost primjene postupka paušalnog oporezivanja za poljoprivrednike. PDV obračunan po paušalnoj stopi predstavlja paušalni dodatak koji se plaća poljoprivredniku i pri tomu mu ne nastaje porezna obveza, jer nema pravo na odbitak. Visina paušalne stope koja se nadoknađuje poljoprivrednicima određuje se na temelju određenih makroekonomskih pokazatelja za prethodne 3 godine. Kako bi se ovaj postupak mogao propisati potrebne su studije o makroekonomskim pokazateljima te će se navedeno analizirati i razmatrati kad se steknu svi uvjeti.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11. 12. 2006.) kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 1. 7. 2016.) (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća 2006/112/EZ),
- Direktiva Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. kojom se utvrđuju detaljna pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđen u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području države članice povrata nego u nekoj drugoj državi članici (SL L 44, 20. 2. 2009.),
- Trinaesta Direktiva Vijeća 86/560/EEZ od 17. studenoga 1986. o usklađivanju zakona država članica vezano za porez na promet – postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području Zajednice (SL L 326, 21. 11. 1986.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2018/912 od 22. lipnja 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu obveze poštovanja odredbe o najnižoj standardnoj stopi (SL L 162, 27. 6. 2018.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 1. 7. 2016.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29. 12. 2017.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2018/1713 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu stopa poreza na dodanu vrijednost koje se primjenjuju na knjige, novine i časopise (SL L 286, 14. 11. 2018.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama (SL L 311, 7. 12. 2018.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2019/475 od 18. veljače 2019. o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d'Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ (SL L 83, 25. 3. 2019.).

Članak 7.

(1) »Isporuka dobara« u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona je prijenos prava raspolaganja materijalnom imovinom u svojstvu vlasnika. Materijalnom imovinom smatra se isporuka električne energije, plina, grijanja, hlađenja i slično.

(2) Isporukom dobara u smislu stavka 1. ovoga članka također se smatra:

a) prijenos vlasništva nad imovinom uz nadoknadu po nalogu nadležnih državnih tijela ili u njihovo ime ili na temelju odredbi zakona,

b) stvarna predaja dobara na raspolaganje prema ugovoru o najmu dobara, odnosno o leasingu na određeno vrijeme ili o prodaji dobara uz odgodu plaćanja, koji određuje da se vlasništvo nad tim dobrima stječe najkasnije nakon plaćanja zadnjeg obroka,

c) prijenos dobara na temelju ugovora prema kojem se plaća provizija za kupnju ili prodaju.

(3) Isporukom dobara uz naknadu smatra se korištenje dobara koja čine dio poslovne imovine poreznog obveznika za njegove privatne potrebe ili za privatne potrebe njegovih zaposlenika, ako raspoložu njima bez naknade ili ih općenito koriste u druge svrhe osim za potrebe obavljanja djelatnosti poreznog obveznika, a za ta je dobra ili njihove dijelove u cijelosti ili djelomično odbijen pretporez.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka isporukom dobara uz naknadu ne smatra se besplatno davanje uzoraka u razumnim količinama kupcima ili budućim kupcima i davanje poklona male vrijednosti koje obavi porezni obveznik u okviru obavljanja gospodarske djelatnosti, uz uvjet da se daju povremeno i ne istim osobama. Poklonima male vrijednosti smatraju se pokloni čija vrijednost nije veća od 160,00 kuna.

(5) Isporukom dobara uz naknadu smatra se premještanje dobara koja su dio poslovne imovine poreznog obveznika koja je za potrebe svojeg poslovanja otpremio ili prevezao sam porezni obveznik ili druga osoba za njegov račun u drugu državu članicu.

(6) Premještanjem dobara unutar Europske unije u smislu stavka 5. ovoga članka ne smatra se otprema ili prijevoz dobara u svrhu bilo kojeg od navedenih slučajeva:

a) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik na području države članice u kojoj završava otprema ili prijevoz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona,

b) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik na brodu, u zrakoplovu ili vlaku prema odredbama članka 14. ovoga Zakona,

c) za isporuku tih dobara koja je oslobođena plaćanja PDV-a prema članku 41. stavku 1. te člancima 45., 46., 47. i 48. ovoga Zakona,

d) za obavljanje usluge procjene vrijednosti dobara ili rada na tim dobrima poreznom obvezniku u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz dobara završavaju, pod uvjetom da se

dobra nakon obavljanja usluge procjene ili rada na njima vrate istom poreznom obvezniku u tuzemstvo,

e) za privremeno korištenje dobara u svrhu obavljanja usluga u drugoj državi članici u kojoj završava prijevoz ili otprema tih dobara, kada te usluge obavlja porezni obveznik koji ima sjedište u tuzemstvu,

f) za privremeno korištenje dobara u razdoblju koje nije dulje od 24 mjeseca, unutar područja druge države članice u kojoj bi uvoz istih dobara s područja treće zemlje, s ciljem njihovog privremenog korištenja, bio obuhvaćen postupkom privremenog uvoza s potpunim oslobođenjem od plaćanja uvoznih carina,

g) za isporuku plina putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže priključene na takav sustav, za isporuku električne energije, grijanja ili hlađenja preko mreže za grijanje ili hlađenje, pod uvjetima iz članka 15. ovoga Zakona,

h) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik, u svrhu njihovog sastavljanja ili postavljanja koje obavi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, u državu članicu u kojoj završava otprema ili prijevoz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavka 10. ovoga Zakona.

(7) Ako neki od navedenih uvjeta iz stavka 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da su dobra premještena u drugu državu članicu. U tom slučaju smatra se da su dobra premještena u trenutku kada taj uvjet više nije ispunjen.

(8) Isporukom dobara uz naknadu smatra se ako porezni obveznik ili njegov sljednik zadrži dobra nakon prestanka obavljanja gospodarske djelatnosti, a pri nabavi tih dobara PDV je u cijelosti ili djelomično odbijen.

(9) Kod prijenosa uz naknadu ili bez naknade, ili u obliku uloga u društvo, ukupne imovine ili njezinog dijela koji čini gospodarsku cjelinu na drugog poreznog obveznika (primatelja) smatra se da nije došlo do isporuke, a taj porezni obveznik smatra se pravnim sljednikom prenositelja.

(10) Ako primatelj iz stavka 9. ovoga članka koristi preuzetu imovinu u druge svrhe osim za one za koje ima pravo na odbitak pretporeza obvezan je obračunati i platiti PDV sukladno odredbama ovoga Zakona.

(11) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s obavljanjem isporuka dobara uz naknadu i bez naknade.

Članak 7.a

(1) Prijenos dobara koji obavlja porezni obveznik, a koja čine dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu na temelju aranžmana za premještanje dobara ne smatra se isporukom dobara uz naknadu.

(2) U smislu ovoga članka aranžman za premještanje dobara postoji ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) porezni obveznik ili treća osoba za njegov račun otprema ili prevozi dobra u drugu državu članicu s namjerom da ta dobra u toj državi članici naknadno i nakon dolaska isporuči drugom

poreznom obvezniku koji ima pravo preuzeti vlasništvo nad tim dobrima u skladu s postojećim dogovorom između oba porezna obveznika,

b) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište niti stalnu poslovnu jedinicu u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze,

c) porezni obveznik kojem je namijenjena isporuka dobara registriran je za potrebe PDV-a u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze te su njegov identitet i PDV identifikacijski broj koji mu je ta država članica dodijelila poznati poreznom obvezniku iz točke b) ovoga stavka u trenutku kada otprema ili prijevoz započinju i

d) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra upisuje prijenos dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona te u Zbirnoj prijavi iz članka 88. ovoga Zakona navodi PDV identifikacijski broj poreznog obveznika koji stječe dobra, a koji mu je dodijelila država članica u koju se dobra otpremaju ili prevoze.

(3) Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovoga članka te ako se prijenos obavlja u roku iz stavka 4. ovoga članka, u trenutku prijenosa prava raspolaganja dobrima u svojstvu vlasnika na poreznog obveznika iz stavka 2. točke c) ovoga članka primjenjuju se sljedeća pravila:

a) smatra se da je isporuku dobara u skladu s člankom 41. stavkom 1. točkom a) ovoga Zakona obavio porezni obveznik koji je sam otpremio ili prevezao dobra u državi članici iz koje su dobra otpremljena ili prevezena ili je to za njegov račun obavila treća osoba,

b) smatra se da je stjecanje dobara unutar Europske unije obavio porezni obveznik kojem se ta dobra isporučuju u državi članici u koju su dobra otpremljena ili prevezena.

(4) Ako u roku od 12 mjeseci nakon dolaska dobara u državu članicu u koju su otpremljena ili prevezena dobra nisu isporučena poreznom obvezniku kojem su namijenjena sukladno stavku 2. točki c) i stavku 6. ovoga članka, a nije nastupila niti jedna okolnost iz stavka 7. ovoga članka, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena na dan koji slijedi nakon isteka razdoblja od 12 mjeseci.

(5) Ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) pravo na raspolaganje dobrima nije preneseno, a ta su dobra vraćena u državu članicu iz koje su prevezena ili otpremljena, u roku iz stavka 4. ovoga članka i

b) porezni obveznik koji je otpremio ili prevezao dobra upisuje povrat dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona.

(6) Ako se u roku iz stavka 4. ovoga članka porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ovoga članka zamijeni drugim poreznim obveznikom, ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku zamjene ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) ispunjeni su svi drugi primjenjivi uvjeti iz stavka 2. ovoga članka i

b) porezni obveznik iz stavka 2. točke b) ovoga članka upisao je zamjenu u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona.

(7) Ako u roku iz stavka 4. ovoga članka bilo koji uvjet iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku u kojem taj uvjet više nije ispunjen. Ako se dobra isporučuju osobi koja nije porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ili stavka 6. ovoga članka, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije te isporuke. Ako se dobra otpremaju ili prevoze u državu koja nije država članica iz koje su izvorno premještena, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije početka takve

otpreme ili prijevoza. U slučaju uništenja, gubitka ili krađe dobara smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni na dan kada su dobra nestala ili su uništena ili, ako je nemoguće utvrditi taj dan, na dan kada je utvrđeno da su dobra uništena ili da nedostaju.

Članak 9.

(1) »Stjecanje dobara unutar Europske unije« je stjecanje prava raspolaganja pokretnom materijalnom imovinom u svojstvu vlasnika, koju prodavatelj ili stjecatelj dobara ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze stjecatelju tih dobara u državu članicu koja nije država članica u kojoj je započela otprema ili prijevoz tih dobara.

(2) Ako je uvoznik dobara pravna osoba koja nije porezni obveznik i obavi stjecanje dobara unutar Europske unije u drugoj državi članici, ima pravo na povrat PDV-a kojeg je platio u vezi s uvozom dobara u tuzemstvo, ako dokaže da je PDV bio obračunan na stjecanje dobara unutar Europske unije u državi članici u kojoj je završila otprema ili prijevoz tih dobara.

(3) Stjecanjem dobara unutar Europske unije uz naknadu smatra se kada oružane snage države članice Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO) koriste za svoje potrebe ili potrebe pratećeg civilnog osoblja dobra koja nisu nabavljena u skladu s općim pravilima oporezivanja u tuzemstvu, ako pri uvozu tih dobara ne ispunjavaju uvjete za oslobođenje iz članka 44. stavka 1. točke 31. ovoga Zakona.

(4) Stjecanjem dobara unutar Europske unije uz naknadu smatra se korištenje dobara koja je porezni obveznik za potrebe svog poslovanja ili druga osoba za njegov račun otpremila ili prevezla u tuzemstvo iz druge države članice u kojoj su ta dobra proizvedena, izvađena, obrađena, kupljena ili stečena u smislu članka 4. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona ili u koju ih je porezni obveznik uvezao za potrebe svog poslovanja.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi stjecanja dobara unutar Europske unije.

Članak 13.

(1) Mjestom isporuke dobara koja otprema ili prevozi isporučitelj, kupac ili treća osoba, smatra se mjesto gdje se dobra nalaze na početku otpreme ili prijevoza do kupca.

(2) Ako je mjesto iz kojeg se dobra otpremaju ili prevoze treće područje ili treća zemlja, tada se mjestom isporuke dobara koju obavi uvoznik, kao i mjestom bilo koje naknadne isporuke tih dobara, smatra država članica uvoza.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, mjestom isporuke dobara koja isporučitelj ili druga osoba za račun isporučitelja otpremi ili preveze iz države članice koja nije država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz, smatra se mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku kad otprema ili prijevoz kupcu završava, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) dobra su isporučena poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om prema članku

5. stavku 1. točkama a) i b) ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik,

b) ne radi se o isporuci novih prijevoznih sredstava iz članka 4. stavka 3. ovoga Zakona ili isporuci dobara nakon njihovog sastavljanja ili postavljanja sa ili bez probnog rada, koju obavi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun.

(4) Kad su isporučena dobra prema stavku 3. ovoga članka otpremljena ili prevezena s trećeg područja ili iz treće zemlje i ako ih isporučitelj uvozi u državu članicu koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz završava, smatra se da su ona otpremljena ili prevezena iz države članice uvoznice.

(5) Stavci 3. i 4. ovoga članka ne primjenjuju se na isporuke dobara koja su u cijelosti otpremljena ili prevezena u istu državu članicu u kojoj završava otprema ili prijevoz, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) isporučena dobra nisu dobra koja podliježu trošarinama u smislu članka 4. stavka 4. ovoga Zakona,

b) ukupna vrijednost takvih isporuka bez PDV-a, obavljenih pod uvjetima iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, u državu članicu u kojoj prijevoz ili otprema završava, u tekućoj kalendarskog godini nije prešla prag isporuke koji je propisala ta država članica,

c) ukupna vrijednost takvih isporuka bez PDV-a, osim proizvoda koji podliježu trošarinama, pod uvjetima iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, u državu članicu u kojoj prijevoz ili otprema završava, u prethodnoj kalendarskoj godini nije prešla prag isporuke koji je propisala ta država članica.

(6) U slučaju da ukupna vrijednost isporuka koje obavi isporučitelj u prethodnoj kalendarskoj godini, odnosno u tekućoj kalendarskoj godini prijeđe prag isporuke, koji je propisala druga država članica ili ne želi da se na njega primjenjuje prag isporuke te države članice, mjestom isporuke dobara, koja je iz tuzemstva otpremio ili prevezao isporučitelj ili druga osoba za njegov račun smatra se, pod uvjetima propisanim u stavcima 3. i 4. ovoga članka, država članica u koju su dobra otpremljena ili prevezena iz tuzemstva. Ako isporučitelj odluči da se na njega ne primjenjuje prag isporuke koji je propisala druga država članica, obavezan je o tome obavijestiti nadležnu ispostavu Porezne uprave.

(7) U slučaju da je ukupna vrijednost isporuka koje obavi isporučitelj iz druge države članice u prethodnoj kalendarskoj godini, odnosno u tekućoj kalendarskoj godini veća od 270.000,00 kuna (prag isporuke), mjestom isporuke dobara koja je otpremio ili prevezao u tuzemstvo isporučitelj ili druga osoba za njegov račun smatra se tuzemstvo sukladno stavku 3. ovoga članka.

(8) Isporučitelj iz stavka 3. ovoga članka može bez obzira što ukupna vrijednost njegovih isporuka u prethodnoj kalendarskoj godini, odnosno u tekućoj kalendarskoj godini nije prešla prag isporuke propisan u stavku 7. ovoga članka, odlučiti da je mjesto takvih isporuka u tuzemstvu.

(9) Isporučitelj iz stavka 8. ovoga članka koji izjavi da ne želi da se na njega primjenjuje prag isporuke iz stavka 7. ovoga članka mora navedeno primjenjivati najmanje dvije kalendarske

godine i mora Poreznoj upravi podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja iz članka 77. stavka 6. ovoga Zakona.

(10) Mjesto isporuke dobara koja je otpremio ili prevezao isporučitelj, kupac ili treća osoba, a koja sastavlja ili postavlja isporučitelj ili druga osoba za njegov račun sa ili bez probnog rada, je mjesto gdje se ta dobra sastavljaju ili postavljaju.

Članak 13.a

(1) Kada se ista dobra isporučuju uzastopno te se otpremaju ili prevoze iz jedne države članice u drugu državu članicu izravno od prvog isporučitelja do zadnjeg kupca u nizu, otprema ili prijevoz pripisuje se samo isporuci koja je obavljena posredniku.

(2) Odstupajući od stavka 1. ovoga članka, otprema ili prijevoz pripisuje se samo isporuci dobara koju je obavio posrednik u slučaju u kojem je posrednik svojeg isporučitelja obavijestio o PDV identifikacijskom broju koji mu je izdala država članica iz koje se dobra otpremaju ili prevoze.

(3) »Posrednik« u smislu ovoga članka je isporučitelj u nizu različit od prvog isporučitelja, koji sam otprema ili prevozi dobra ili to za njegov račun obavlja treća osoba.

Članak 26.

(1) Mjestom obavljanja sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik smatra se mjesto gdje ta osoba ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište:

- a) telekomunikacijske usluge,
- b) usluge radijskog i televizijskog emitiranja,
- c) elektronički obavljene usluge.

(2) Ako porezni obveznik koji obavlja usluge i primatelj usluga komuniciraju putem elektroničke pošte, ne radi se o elektronički obavljenoj usluzi.

(3) Iznimno, stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) porezni obveznik koji obavlja usluge ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj,
- b) usluge se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i koje nemaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i
- c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, usluga iz točke b) ovoga stavka u prethodnoj kalendarskoj godini odnosno u tekućoj kalendarskoj godini nije veća od 77.000,00 kuna.

(4) Ako porezni obveznik koji obavlja usluge tijekom kalendarske godine ostvari vrijednost obavljenih usluga veću od 77.000,00 kuna, obavezan je od trenutka prelaska vrijednosti primjenjivati odredbe stavka 1. ovoga članka o mjestu obavljanja usluga.

(5) Porezni obveznik koji obavlja usluge i ispunjava uvjete iz stavka 3. ovoga članka te ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj može odabrati primjenu mjesta oporezivanja usluga iz stavka 1. ovoga članka, što ga obvezuje na rok od dvije kalendarske godine.

(6) »Telekomunikacijskim uslugama« u smislu ovoga Zakona smatraju se usluge koje se odnose na prenošenje, emitiranje i prijam signala, teksta, slika i zvukova ili informacija bilo koje vrste putem žica, radija, optičkih ili drugih elektromagnetskih sustava, uključujući i s tim uslugama povezan prijenos ili ustupanje prava na korištenje kapaciteta za takvo prenošenje, emitiranje ili prijam. Telekomunikacijske usluge u smislu ovoga Zakona uključuju i omogućavanje pristupa globalnim informacijskim mrežama.

(7) »Elektronički obavljenim uslugama« u smislu ovoga Zakona osobito se smatra:

a) isporuka web-sjedišta, udomljavanje web-sjedišta, daljinsko održavanje programa i opreme,

b) isporuka računalnih programa i njihovo ažuriranje,

c) isporuka slika, tekstova i informacija te omogućavanje pristupa bazama podataka,

d) isporuka glazbe, filmova i igara, uključujući igre na sreću i kockarske igre te emitiranje političkih, kulturnih, umjetničkih, sportskih, znanstvenih i zabavnih programa i priredbi,

e) učenje na daljinu.

Članak 30.

(1) Oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju kada su dobra isporučena ili usluge obavljene.

(2) Ako se za isporuke dobara, osim onih iz članka 7. stavka 2. točke b) ovoga Zakona, ili obavljanje usluga kontinuirano izdaju računi ili se kontinuirano obavljaju plaćanja smatra se da su dobra isporučena i usluge obavljene po isteku razdoblja na koje se takvi računi ili plaćanja odnose.

(3) Kontinuirane isporuke dobara koje se obavljaju u razdoblju duljem od jednog kalendarskog mjeseca, koja su otpremljena ili prevezena u državu članicu u kojoj nije započela otprema ili prijevoz tih dobara i koja porezni obveznik radi obavljanja gospodarske djelatnosti isporučuje ili premješta uz primjenu oslobođenja od PDV-a u drugu državu članicu u skladu s odredbama članka 41. stavka 1. ovoga Zakona smatrat će se obavljenima istekom svakog kalendarskog mjeseca sve dok ne završi isporučivanje.

(4) Usluge za koje je primatelj usluga obavezan platiti PDV prema članku 75. stavku 1. točki 6. ovoga Zakona, a koje se kontinuirano obavljaju u razdoblju duljem od godinu dana i za koje u tom razdoblju nisu izdani računi ili nije obavljeno plaćanje smatraju se obavljenima nakon isteka svake kalendarske godine, sve dok se ne obustavi obavljanje tih usluga.

(5) Za primljene predujmove obveza obračuna PDV-a na primljeni iznos nastaje u trenutku primitka predujma.

(6) Ako je isporuka dobara ili usluga obavljena, a nije izdan račun, obveza obračuna PDV-a nastaje kada je nastao oporezivi događaj.

(7) Obveza obračuna PDV-a za isporuke dobara iz članka 7. stavaka 3. i 8. ovoga Zakona te za usluge iz članka 8. stavka 3. ovoga Zakona nastaje kada je nastao oporezivi događaj.

(8) Kada se u skladu s odredbama članka 41. stavka 1. ovoga Zakona dobra otpremaju ili prevoze u državu članicu u kojoj nije započela otprema ili prijevoz tih dobara ili kada porezni obveznik ta dobra premješta u drugu državu članicu radi obavljanja gospodarske djelatnosti, PDV se obračunava u trenutku izdavanja računa ili po isteku roka iz članka 78. stavka 4. ovoga Zakona, ako račun do tada nije izdan.

(9) Odredbe stavaka 3. i 6. ovoga članka ne primjenjuju se na isporuke i premještanje dobara iz stavka 8. ovoga članka.

(10) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuju se i u slučajevima iz članka 79. stavaka 10. i 11. ovoga Zakona.

(11) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka o nastanku oporezivog događaja i obveze obračuna PDV-a.

Članak 40.

(1) PDV-a su oslobođene:

a) transakcije osiguranja i reosiguranja, uključujući s njima povezane usluge što ih obavljaju posrednici u osiguranju i reosiguranju i zastupnici u osiguranju,

b) odobravanje kredita i zajmova, uključujući i posredovanje u tim poslovima te upravljanje kreditima ili zajmovima kada to čini osoba koja ih odobrava,

c) ugovaranje kreditnih garancija i svi drugi poslovi po kreditnim garancijama ili kojemu drugom osiguranju novca te upravljanje kreditnim garancijama kada to čini osoba koja odobrava kredit,

d) transakcije, uključujući posredovanje, u vezi sa štednim, tekućim i žiroračunima, plaćanjima, transferima, dugovima, čekovima i drugim prenosivim instrumentima, osim naplate duga,

e) transakcije, uključujući posredovanje, u vezi s valutama, novčanicama i kovanicama koje se koriste kao zakonsko sredstvo plaćanja, osim kolekcionarskih predmeta, odnosno kovanica od zlata, srebra ili drugog metala te novčanica koje se u pravilu ne koriste kao zakonsko sredstvo plaćanja ili kovanica od numizmatičkog interesa,

f) transakcije, uključujući posredovanje, osim upravljanja i pohrane, u vezi s dionicama, udjelima u trgovačkim društvima ili udruženjima, obveznicama i drugim vrijednosnim papirima, uz iznimku dokumenata kojima se utvrđuje neko pravo nad dobrima te prava ili vrijednosnih papira kojima se utvrđuju određena prava na nekretninama,

- g) usluge upravljanja investicijskim fondovima,
- h) isporuka poštanskih maraka po nominalnoj vrijednosti za poštanske usluge u tuzemstvu te državnih i drugih sličnih biljega,
- i) priređivanje lutrijskih igara, igara na sreću u casinima, igara klađenja i igara na sreću na automatima,
- j) isporuka građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, osim isporuka prije prvog nastanjenja odnosno korištenja ili isporuka kod kojih od datuma prvog nastanjenja odnosno korištenja do datuma sljedeće isporuke nije proteklo više od dvije godine. Građevinom u smislu ovoga Zakona smatra se objekt pričvršćen za zemlju ili učvršćen u zemlji,
- k) isporuka zemljišta, osim građevinskog zemljišta,
- l) najam stambenih prostorija.

(2) PDV-a su oslobođene isporuke dobara koja se koriste isključivo za djelatnosti oslobođene PDV-a na temelju članka 39. stavka 1. ovoga Zakona i odredbi stavka 1. ovoga članka ako za ta dobra nije bio moguć odbitak pretporeza.

(3) Porezni obveznik ima pravo izbora za oporezivanje ako odobrava kredite i zajmove povezane s obavljanjem isporuka dobara i usluga.

(4) Porezni obveznik ima pravo izbora za oporezivanje isporuka navedenih u stavku 1. točkama j) i k) ovoga članka pod uvjetom da je kupac porezni obveznik koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti po osnovi isporuke na koju se pravo izbora za oporezivanje želi primijeniti. Pravo izbora za oporezivanje i pravo na odbitak pretporeza može se primijeniti u trenutku isporuke.

(5) Isporukom građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, prije prvog nastanjenja odnosno korištenja, ili isporukom kod koje od datuma prvog nastanjenja odnosno korištenja do datuma sljedeće isporuke nije proteklo više od dvije godine u smislu stavka 1. točke j) ovoga članka smatra se i isporuka rekonstruiranih građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, ako su troškovi rekonstrukcije u prethodne dvije godine prije isporuke veći od 50% prodajne cijene.

(6) Građevinskim zemljištem u smislu stavka 1. točke k) ovoga članka smatra se zemljište za koje je izdan izvršni akt kojim se odobrava građenje.

(7) Prvim nastanjenjem odnosno korištenjem u smislu stavka 1. točke j) ovoga članka smatra se trenutak stavljanja nekretnine u uporabu o čemu porezni obveznik mora imati odgovarajuću dokumentaciju.

(8) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka.

Članak 41.

(1) PDV-a su oslobođene:

a) isporuke dobara koje prodavatelj ili osoba koja stječe dobra ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze iz tuzemstva u drugu državu članicu, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. dobra se isporučuju drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a koja djeluje kao takva, u toj drugoj državi članici i
2. porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik kojoj se obavlja isporuka registrirana je za potrebe PDV-a u toj drugoj državi članici te je isporučitelju dala svoj PDV identifikacijski broj,

b) isporuke novih prijevoznih sredstava koja prodavatelj, kupac ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze iz tuzemstva u drugu državu članicu poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik,

c) isporuke dobara koja podliježu trošarinama koja prodavatelj, kupac ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze iz tuzemstva u drugu državu članicu poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije, osim dobara koja podliježu trošarinama, nisu predmet oporezivanja PDV-om, ako su ta dobra otpremljena ili prevezena u skladu s propisima koji uređuju trošarine,

d) isporuke dobara koja se premještaju u drugu državu članicu, za koje bi postojalo pravo na oslobođenje prema točkama a), b) i c) ovoga stavka da su obavljene drugom poreznom obvezniku.

(2) Oslobođenje iz stavka 1. točke a) ovoga članka ne primjenjuje se ako porezni obveznik isporučitelj ne podnese Zbirnu prijavu iz članka 88. ovoga Zakona ili ako u podnesenoj Zbirnoj prijavi ne iskaže točne podatke iz članka 88. stavaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, osim ako može opravdati svoj propust u skladu sa zahtjevima Porezne uprave.

(3) Oslobođenje iz stavka 1. točke a) ovoga članka ne primjenjuje se na isporuku dobara koju obavi mali porezni obveznik iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona te na isporuku dobara obavljenu poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkama a) i b) ovoga Zakona.

(4) Oslobođenje iz stavka 1. točke c) ovoga članka ne primjenjuje se na isporuku dobara koja podliježu trošarinama koju obavi mali porezni obveznik iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Oslobođenje iz stavka 1. točaka a), c) i d) ovoga članka ne primjenjuje se na isporuku dobara na koja se primjenjuje posebni postupak oporezivanja marže za rabljena dobra, umjetnička djela, kolekcionarske ili antikne predmete ili posebni postupak za prodaju putem javne dražbe.

Članak 44.

(1) PDV-a je oslobođen:

1. konačni uvoz dobara čija bi isporuka koju obavi porezni obveznik u svim slučajevima bila oslobođena plaćanja PDV-a na području Republike Hrvatske,

2. uvoz dobara nekomercijalne naravi u osobnoj prtljazi putnika,
3. uvoz osobne imovine koju pri preseljenju u Republiku Hrvatsku uvoze fizičke osobe koje su prethodno izvan Europske unije boravile neprekidno najmanje 12 mjeseci. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića i prerađevine, komercijalna prijevozna sredstva i dobra koja se koriste za obavljanje djelatnosti ili zanimanja,
4. uvoz dobara koja pripadaju osobama koje su prethodno izvan Europske unije boravile neprekidno najmanje 12 mjeseci, a preseljavaju u Republiku Hrvatsku radi sklapanja braka. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića i duhanske prerađevine,
5. uvoz osobne imovine koje su hrvatski i strani državljani s uobičajenim boravištem u Republici Hrvatskoj naslijedili izvan Europske unije. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine, komercijalna prijevozna sredstva, predmete koji se koriste za obavljanje djelatnosti ili zanimanja, zalihe sirovina i gotove proizvode ili poluproizvode te stoku i zalihe poljoprivrednih proizvoda čije količine premašuju uobičajene obiteljske potrebe,
6. uvoz opreme koju za vlastite potrebe i potrebe školovanja unose učenici i studenti koji u Republiku Hrvatsku dolaze zbog školovanja,
7. uvoz dobara nekomercijalne naravi sadržanih u malim pošiljkama. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine, čaj, parfeme i toaletne vode,
8. uvoz dobara poslovne imovine koju radi nastavka obustavljene gospodarske djelatnosti i prijena djelatnosti uvozi porezni obveznik u Republiku Hrvatsku. Oslobođenje se ne odnosi na prijevozna sredstva, isporuke za ljudsku potrošnju ili prehranu životinja, gorivo, zalihe sirovina, gotove proizvode ili poluproizvode te stoku u vlasništvu trgovaca,
9. uvoz plodova poljodjelstva, ratarstva, stočarstva, šumarstva, ribolova i ribogojstva te pčelarstva dobivenih na posjedima poljoprivrednih proizvođača u pograničnom području Republike Hrvatske koje graniči s područjem koje nije područje Europske unije, zatim sjemena, gnojiva i proizvoda za tretiranje tla i uroda s tih posjeda te uvoz priploda i drugih proizvoda koji se dobiju od stoke koja se drži na tim posjedima,
10. uvoz terapijskih tvari ljudskog podrijetla i reagensa za određivanje krvne grupe i tipizaciju tkiva koji se upotrebljavaju za nekomercijalne medicinske ili znanstvene svrhe, laboratorijskih životinja posebno uzgojenih i poslanih bez naknade za potrebe znanstvenih istraživanja, bioloških ili kemijskih tvari namijenjenih javnim ili privatnim ustanovama koje se uglavnom bave obrazovanjem ili znanstvenim istraživanjem te uvoz farmaceutskih proizvoda za ljudsku i životinjsku medicinsku uporabu na sportskim priredbama,
11. uvoz dobara posebno izrađenih i prilagođenih za obrazovanje, zapošljavanje ili socijalnu rehabilitaciju slijepih ili drugih fizički ili mentalno hendikepiranih osoba, kada ih uvoze ustanove ili pravne osobe registrirane za obrazovanje ili pružanje pomoći takvim osobama, a dobivena su bez plaćanja naknade i bez komercijalne namjere darovatelja,
12. uvoz besplatno dobivenih dobara za zadovoljavanje osnovnih ljudskih potreba, koja radi besplatne podjele potrebitim osobama uvoze državne i druge humanitarne i dobrotvorne pravne osobe i ustanove te radi prikupljanja sredstava u korist potrebitih osoba na povremenim dobrotvornim priredbama. Plaćanja PDV-a oslobođen je i uvoz opreme koju

pošiljatelj izvan Europske unije besplatno šalje navedenim organizacijama i ustanovama u svrhu zadovoljavanja njihovih operativnih potreba i ostvarivanja njihovih humanitarnih ciljeva. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine, kavu i čaj te na motorna vozila, osim vozila hitne medicinske pomoći,

13. uvoz odličja i priznanja dobivenih u okviru međunarodnih događaja te darova primljenih u okviru međunarodnih odnosa, osim alkohola i alkoholnih pića te duhanske prerađevine, kao i dobara koja koriste čelnici država ili njihovi predstavnici pri službenim posjetima,

14. uvoz uzoraka dobara zanemarive vrijednosti koji služe za naručivanje istovrsnih dobara i koji su neupotrebljivi za bilo koje druge svrhe,

15. uvoz tiskanog promidžbenog materijala kao što su katalogi, cjenici, upute za uporabu i prospekti koje šalju osobe sa sjedištem izvan Europske unije,

16. uvoz dobara koja se koriste ili troše na sajmovima i sličnim priredbama. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine te kruta, tekuća ili plinovita goriva,

17. uvoz dobara namijenjenih ispitivanju, analiziranju ili testiranju radi utvrđivanja njihova sastava, kvalitete ili drugih tehničkih svojstava u svrhu informiranja ili industrijskog i komercijalnog istraživanja, a koja se pri tome u cijelosti iskoriste ili unište. Oslobođenje se ne primjenjuje za dobra korištena u ispitivanju, analizi ili testiranju koji kao takvi predstavljaju promidžbene aktivnosti,

18. uvoz trgovačkih znakova, patenata, modela, nacрта i prateće dokumentacije te obrazaca za priznavanje izuma, patenata, inovacija i slično, koji se dostavljaju nadležnim tijelima za zaštitu autorskih prava ili industrijskog i komercijalnog vlasništva,

19. uvoz turističkog informativnog materijala koji ne sadrži više od 25% komercijalnih oglasa, a koji se dijeli besplatno i čiji je cilj poticanje javnosti na posjet stranim zemljama,

20. uvoz raznih dokumenata, isprava, obrazaca i nositelja podataka,

21. uvoz materijala kao što su užad, slama, tkanina, papir, karton, drvo i plastika koji se koriste za slaganje tereta i zaštitu dobara tijekom transporta na području Republike Hrvatske, pod određenim uvjetima, te dobara za njegu i prehranu životinja koje se prevoze,

22. uvoz goriva i maziva sadržanog u tvornički ugrađenim spremnicima osobnih i komercijalnih motornih vozila i motocikala te specijalnim kontejnerima i goriva u prenosivim spremnicima,

23. uvoz kovčega s tijelima i urni s pepelom umrlih osoba, cvijeća, vijenaca i drugih ukrasnih predmeta za grobove te dobara koja uvoze organizacije uz ovlaštenje nadležnih tijela, a koja su namijenjena gradnji, održavanju ili ukrašavanju groblja te spomenika žrtvama rata iz treće zemlje koje su pokopane u Europskoj uniji,

24. uvoz dobara sadržanih u pošiljkama koje besplatno šalju fizičke osobe iz treće zemlje fizičkim osobama u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da te pošiljke nisu komercijalne naravi,

25. uvoz dobara navedenih u točkama 2. do 23. ovoga stavka iz trećih područja,
26. uvoz dobara otpremljenih ili prevezenih iz trećeg područja ili iz treće zemlje na područje Republike Hrvatske, ako je ta dobra uvoznik ili osoba koja je određena kao porezni dužnik pri uvozu neposredno nakon uvoza isporučio unutar Europske unije uz primjenu oslobođenja od PDV-a iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona,
27. ponovni uvoz dobara koji obavi osoba koja ih je izvezla, u stanju u kojem su bila izvezena, ako su ta dobra oslobođena plaćanja carine,
28. uvoz dobara na temelju diplomatskih i konzularnih sporazuma, ako su oslobođena od plaćanja carine,
29. uvoz dobara koji obavi Europska unija, Europska zajednica za atomsku energiju, Europska središnja banka ili Europska investicijska banka ili organizacije koje je osnovala Europska unija, a na koje se primjenjuju prava i oslobođenja Protokola o povlasticama i imunitetima Europske unije, i to u okvirima i pod uvjetima, koja su utvrđena u tom Protokolu i Sporazumom između Republike Hrvatske i Europske unije o provedbi Protokola o povlasticama i imunitetima Europske unije u Republici Hrvatskoj ili u sporazumima o sjedištu tih organizacija, ako to ne dovodi do narušavanja načela tržišnog natjecanja,
30. uvoz dobara koji obave međunarodna tijela koja nisu navedena u točki 29. ovoga stavka i koja kao takva priznaje Republika Hrvatska ili uvoz koji obave članovi tih tijela, u okvirima i pod uvjetima propisanim međunarodnim sporazumima o osnivanju takvih tijela ili sporazumima o njihovom sjedištu,
31. uvoz dobara koji obave oružane snage drugih država koje su članice Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO) za potrebe tih snaga ili pratećeg civilnog osoblja, kao i za opskrbu njihovih menzi ili kantina, ako te snage sudjeluju u zajedničkim obrambenim aktivnostima,
32. uvoz neprerađenog ili prerađenog ulova, ali još neisporučenog, kojega poduzetnici koji se bave morskim ribolovom dovoze u luke,
33. uvoz zlata koji obavi Hrvatska narodna banka,
34. uvoz plina preko sustava za prirodni plin ili bilo koje mreže priključene na takav sustav ili plina koji se puni iz nekog plovila za prijevoz plina u sustav za prirodni plin ili u neku mrežu proizvodnih plinovoda, uvoz električne energije, grijanja ili hlađenja preko sustava za grijanje ili hlađenje,
35. usluge koje se odnose na uvoz dobara, ako je vrijednost takvih usluga uključena u poreznu osnovicu u skladu s odredbom članka 35. ovoga Zakona,
36. privremeni uvoz dobara pod uvjetima propisanim carinskim propisima,
37. usluge koje se neposredno odnose na uvoz dobara za koje je Carinska uprava odobrila privremeni uvoz u tuzemstvo i ako je primatelj usluga naručitelj iz inozemstva. Navedeno se ne primjenjuje na usluge u vezi s prijevoznim sredstvima, paletama i kontejnerima,

38. prijevozne i sve druge otpremne usluge u vezi s dobrima u provozu kroz carinsko područje Europske unije.

(2) Oslobođenje od PDV-a iz stavka 1. točke 26. ovoga članka primjenjuje se u slučajevima, kada nakon uvoza dobara slijedi isporuka dobara, koja je prema članku 41. stavku 1. točkama a) i d) ovoga Zakona oslobođena od plaćanja PDV-a, samo ako je uvoznik u trenutku uvoza Carinskoj upravi pružio najmanje sljedeće podatke:

a) svoj PDV identifikacijski broj izdan u Republici Hrvatskoj ili PDV identifikacijski broj svoga poreznog zastupnika, koji jamči za plaćanje PDV-a, izdan u Republici Hrvatskoj,

b) PDV identifikacijski broj stjecatelja, izdan u drugoj državi članici, kojemu se isporučuju dobra prema članku 41. stavku 1. točki a) ovoga Zakona ili vlastiti PDV identifikacijski broj izdan u državi u kojoj završava prijevoz ili otprema dobara, ako se dobra prema članku 41. stavku 1. točki d) ovoga Zakona premještaju,

c) dokaz iz kojeg je vidljivo da su uvezena dobra namijenjena za prijevoz ili otpremu iz Republike Hrvatske u neku drugu državu članicu.

(3) Tuzemni porezni obveznik koji zastupa inozemnog poreznog obveznika u obavljanju postupka iz stavka 2. ovoga članka obavezan je najkasnije do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja podnijeti prijavu u kojoj iskazuje podatke o zastupanom poreznom obvezniku.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi oslobođenja od PDV-a pri uvozu te izgled prijave iz stavka 3. ovoga članka.

Članak 48.

(1) Plaćanja PDV-a oslobođene su sljedeće isporuke:

a) isporuke dobara ili obavljanje usluga u okviru diplomatskih i konzularnih sporazuma,

b) isporuke dobara i obavljanje usluga Europskoj uniji, Europskoj zajednici za atomsku energiju, Europskoj središnjoj banci ili Europskoj investicijskoj banci ili organizacijama koje je osnovala Europska unija na koje se primjenjuje Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije u okvirima i pod uvjetima koji su utvrđeni tim Protokolom i Sporazumom između Republike Hrvatske i Europske unije o provedbi Protokola o povlasticama i imunitetima Europske unije u Republici Hrvatskoj ili sporazumima o sjedištu tih organizacija, ako to ne dovodi do narušavanja načela tržišnog natjecanja,

c) isporuke dobara ili obavljanje usluga međunarodnim tijelima koja kao takve priznaje Republika Hrvatska koja nisu navedena u točki b) ovoga stavka i članovima takvih tijela uz ograničenja i pod uvjetima propisanim međunarodnim sporazumima o osnivanju tih tijela ili sporazumima o njihovu sjedištu,

d) isporuke dobara ili obavljanje usluga na području Republike Hrvatske za potrebe oružanih snaga drugih država članica Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO) ili civilnog osoblja koje ih prati te za opskrbu njihovih menzi i kantina, kada te snage sudjeluju u zajedničkim obrambenim aktivnostima,

e) isporuke dobara ili obavljanje usluga u drugu državu članicu, namijenjenih za potrebe oružanih snaga bilo koje države članice Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora (NATO), osim same države članice odredišta, za potrebe tih snaga ili civilnog osoblja koje ih prati ili za opskrbu njihovih menzi i kantina, kada te snage sudjeluju u zajedničkim obrambenim aktivnostima,

f) isporuke zlata središnjim bankama.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s oslobođenjem od PDV-a za isporuke izjednačene s izvozom te način ostvarivanja oslobođenja iz stavka 1. točaka a), b), c), d) i e) ovoga članka.

Članak 58.

(1) Porezni obveznik ima pravo od PDV-a, koji je obvezan platiti, odbiti iznos PDV-a (pretporez) koji je obvezan platiti ili ga je platio u tuzemstvu za isporuke dobara ili usluge koje su mu drugi porezni obveznici obavili za potrebe njegovih oporezivih transakcija.

(2) Pretporez je iznos PDV-a koji porezni obveznik treba platiti ili je plaćen u Republici Hrvatskoj pri uvozu i iznos PDV-a koji je plaćen temeljem članka 75. stavka 1. točaka 6. i 7. te članka 75. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

(3) Porezni obveznici, osim iznosa pretporeza navedenih u stavku 1. i 2. ovoga članka, mogu odbiti i sljedeće iznose:

1. PDV koji treba platiti na stjecanje dobara unutar Europske unije prema članku 4. stavku 1. točki 2.a) i članku 9. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona,

2. PDV koji treba platiti prema članku 10. stavku 4. ovoga Zakona.

(4) Porezni obveznik ne može odbiti pretporez sadržan u računima za primljena dobra i obavljene usluge što ih koristi za isporuke dobara i obavljanje usluga:

1. oslobođenih plaćanja PDV-a u tuzemstvu prema člancima 39., 40. i 114. ovoga Zakona,

2. u inozemstvu, koje bi prema člancima 39., 40. i 114. ovoga Zakona bile oslobođene PDV-a da su obavljene u tuzemstvu.

(5) Porezni obveznik može odbiti pretporez koji se odnosi na dobra i usluge nabavljene za transakcije koje se odnose na djelatnosti iz članka 6. stavka 2. ovoga Zakona, obavljene izvan Republike Hrvatske, a za koje bi postojalo pravo na odbitak pretporeza da su obavljene u Republici Hrvatskoj.

(6) Porezni obveznik može odbiti pretporez koji se odnosi na isporuke dobara i usluge iz članka 41. stavka 1., članka 43., članka 44. stavka 1. točke 35. i članaka 45., 46., 47., 48., 49., 51., članka 52. stavaka 1. i 2. te članka 53. i 93. ovoga Zakona.

(7) Porezni obveznik može odbiti pretporez koji se odnosi na transakcije koje su oslobođene PDV-a prema odredbama članka 40. stavka 1. točaka a), b), c), d), e) i f) ovoga Zakona, ako

primatelj usluga ima sjedište izvan Europske unije ili ako se te transakcije izravno odnose na dobra namijenjena izvozu.

(8) Ako se radi o nekretninama ili drugim gospodarskim dobrima koja su dio poslovne imovine poreznog obveznika i koja se koriste i za potrebe poslovanja poreznog obveznika i za njegove privatne potrebe ili za privatne potrebe njegovih zaposlenika ili općenito u druge svrhe osim za potrebe obavljanja njegove djelatnosti, PDV se može odbiti samo u dijelu koji se koristi u poslovne svrhe poreznog obveznika.

Članak 76.

(1) Obračunani i prijavljeni PDV za razdoblje oporezivanja porezni obveznik mora platiti do posljednjeg dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja iz članka 84. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Razliku PDV-a iz članka 85. stavka 7. ovoga Zakona porezni obveznik mora platiti u roku za plaćanje iz stavka 1. ovoga članka.

(3) U roku iz stavka 1. ovoga članka PDV moraju platiti i sve osobe navedene u članku 75. stavku 1. točkama 3., 5., 6. i 7. te članku 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona.

(4) Smatra se da je PDV u smislu članka 75. stavka 1. točaka 3., 6. i 7. te članka 75. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona plaćen ako je u prijavi PDV-a iskazana obveza temeljem prijenosa obveze plaćanja PDV-a.

(5) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, osoba koja nije registrirana za potrebe PDV-a, a koja stječe novo prijevozno sredstvo u smislu članka 4. stavka 1. točke 2.b) ovoga Zakona, plaća PDV na temelju rješenja Carinske uprave.

(6) U slučaju stjecanja novih prijevoznih sredstava prema članku 4. stavku 1. točki 2.b) ovoga Zakona, novo prijevozno sredstvo može se registrirati kod nadležnog tijela prema posebnim propisima samo uz predodjenje prijave za stjecanje novih prijevoznih sredstva koju je ovjerila Carinske uprave. Za registraciju novih prijevoznih sredstava stjecatelji koji nisu registrirani za potrebe PDV-a obvezni su priložiti potvrdu o plaćenom PDV-u. Potvrda se izdaje na zahtjev stjecatelja.

(7) PDV pri uvozu plaća se u roku za plaćanje uvoznih davanja u skladu s carinskim propisima.

(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka smatra se da je PDV pri uvozu strojeva i opreme iz Dodatka IV. ovoga Zakona vrijednosti veće od 1.000.000,00 kuna (po jednoj carinskoj deklaraciji za puštanje u slobodan promet ili po jednom odobrenju o primjeni općeg pravila 2A u slučaju postupnog uvoza temeljem dodatne napomene 3 uz odsjek XVI. i dodatne napomene 2 uz odsjek XVII. Priloga I. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (Službeni list br. L 256 od 7. 9. 1987.)), a koji se uvoze kao dugotrajna materijalna imovina, plaćen ako ga porezni obveznik koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti iskaže kao obvezu u prijavi PDV-a, a za takav način obračunavanja i plaćanja PDV-a poreznom obvezniku prethodno je Carinska uprava izdala rješenje.

(9) Porezni obveznik PDV plaća na propisani uplatni račun prema posebnim propisima.

(10) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi izdavanja rješenja i plaćanju PDV-a pri uvozu dobara.

Članak 78.

(1) Svaki porezni obveznik obavezan je izdati račun za:

1. isporuke dobara i usluga koje je obavio drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik,

2. isporuke dobara u smislu članka 13. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona,

3. isporuke dobara izvršene u skladu s uvjetima utvrđenima člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona,

4. svaki predujam primljen prije obavljene isporuke dobara iz točaka 1. i 2. ovoga stavka i

5. svaki predujam primljen od drugoga poreznog obveznika ili pravne osobe koja nije porezni obveznik prije završetka obavljanja usluga.

(2) Porezni obveznik koji obavlja isporuke u smislu članka 13. stavaka 7. i 8. ovoga Zakona također je obavezan izdavati račune.

(3) Iznimno od stavka 1. i 2. ovoga članka porezni obveznik nije obavezan izdati račun za obavljene usluge koje su oslobođene PDV-a prema članku 40. stavku 1. točkama a) do g) ovoga Zakona, osim u slučaju obavljanja mjenjačkih poslova u tuzemstvu.

(4) Račun se mora izdati najkasnije petnaestog dana u mjesecu nakon mjeseca u kojem je nastao oporezivi događaj za isporuke dobara obavljene u skladu s uvjetima utvrđenim člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona ili isporuke usluga za koje je primatelj obavezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(5) Porezni obveznik može izdati zbirni račun za više zasebnih isporuka dobara ili usluga, pod uvjetom da PDV na isporuke navedene u zbirnom računu obračunava tijekom istog kalendarskog mjeseca.

(6) Račun može izdati i primatelj za dobra i usluge koje mu je porezni obveznik isporučio, odnosno obavio, pod uvjetom da o tome postoji sporazum između tih dviju strana i pod uvjetom da je utvrđen postupak za prihvaćanje svakog računa kod poreznog obveznika koji obavlja isporuku dobara i usluga.

(7) Račun koji izdaje isporučitelj i račun koji izdaje primatelj isporuke je svaka isprava prema kojoj porezni obveznik ili osoba kojoj on naloži zaračunava isporučena dobra i obavljene usluge, bez obzira na to kako se ta isprava naziva u poslovnom prometu.

(8) Svaka isprava ili obavijest koja mijenja prvobitni račun i koja se izričito i nedvojbeno odnosi na njega smatra se računom.

(9) Za izdavanje računa primjenjuju se pravila na temelju ovoga Zakona, ako se račun odnosi na isporuke dobara i usluga za koje se u skladu s odredbama članka 12. do 28. ovoga Zakona smatra da su obavljene u Republici Hrvatskoj.

(10) Ako isporučitelj dobara ili usluga, koji u tuzemstvu nema sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu ili ako njegova stalna poslovna jedinica u tuzemstvu ne sudjeluje u isporuci u smislu članka 75. stavka 4. točke b) ovoga Zakona, obavi isporuku dobara ili usluga za koje se u skladu s odredbama članka 12. do 28. ovoga Zakona smatra da su obavljene u Republici Hrvatskoj, osobi koja je kao primatelj obvezna u skladu s člankom 75. ovoga Zakona platiti PDV, neovisno o stavku 9. ovoga članka za izdavanje računa primjenjuju se pravila države članice u kojoj isporučitelj ima sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje se obavljaju isporuke ili u slučaju nepostojanja takvog sjedišta ili stalne poslovne jedinice države članice u kojoj ima prebivalište ili uobičajeno boravište. U slučaju da račun izdaje primatelj isporuke (samoizdavanje računa) primjenjuje se stavak 9. ovoga članka.

(11) Ako isporučitelj ima sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje je obavljena isporuka, ili u slučaju nepostojanja takvog sjedišta ili stalne poslovne jedinice, ima prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i obavlja isporuku dobara ili usluga za koje se u skladu s odredbama članka 12. do 28. ovoga Zakona smatra da nisu obavljene unutar Europske unije, izdavanje računa za te isporuke obavlja se u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(12) Iznimno od stavka 9. ovoga članka, izdavanje računa podliježe pravilima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj se porezni obveznik prijavio za korištenje jednog od posebnih postupaka iz članka 118. do 125.h ovoga Zakona.

(13) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi obveze izdavanja računa.

Članak 83.

(1) Porezni obveznik mora u svom knjigovodstvu osigurati sve potrebne podatke koji omogućuju ispravno i pravodobno obračunavanje i plaćanje PDV-a. Porezni obveznik mora osigurati podatke o obvezi PDV-a za uplatu i uplati PDV-a te o potraživanju za povrat pretporeza i njegovoj naplati. Porezni obveznik mora imati i dokumentaciju koja dokazuje da su ispunjeni uvjeti za porezna oslobođenja propisana člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona.

(2) Porezni obveznik mora voditi evidenciju dobara koja je otpremio ili prevezao ili koja su za njegov račun bila otpremljena ili prevezana izvan područja Republike Hrvatske, ali unutar Europske unije radi obavljanja usluga procjene vrijednosti dobara ili rada na tim dobrima ili njihovog privremenog korištenja u smislu članka 7. stavka 6. točaka d), e) i f) ovoga Zakona.

(3) Porezni obveznik koji prenosi dobra u okviru aranžmana za premještanje dobara iz članka 7.a ovoga Zakona mora voditi evidenciju koja Poreznoj upravi omogućava provjeru pravilne primjene tog aranžmana. Porezni obveznik kojemu se isporučuju dobra u okviru aranžmana za premještanje dobara iz članka 7.a ovoga Zakona mora voditi evidenciju tih dobara.

(4) Porezni obveznik mora voditi detaljnu evidenciju koja omogućava identifikaciju dobara koja mu je iz druge države članice dopremio porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u

toj drugoj državi članici ili druga osoba za njegov račun i koja su upotrijebljena za usluge koje se sastoje u procjeni tih dobara ili radovima na tim dobrima.

(5) Porezni obveznici koji zalihe dobara iskazuju po prodajnim cijenama s uračunanim PDV-om, obvezni su osigurati i podatke o uračunanom PDV-u te podatke o poreznim osnovicama razvrstanim po stopama PDV-a.

(6) Podatke iz stavaka 1., 2., 3., 4. i 5. ovoga članka porezni obveznici obvezni su osigurati unutar roka propisanog za uplatu PDV-a.

(7) Ako se u tijeku nadzora utvrdi da porezni obveznik ne vodi knjigovodstvo u smislu ovoga Zakona i zbog toga nije moguće utvrditi obvezu PDV-a, tijelo koje obavlja nadzor nalaže poreznom obvezniku popis zatečenih dobara bez dokumentacije o nabavi, po tržišnim cijenama.

(8) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj evidencija iz ovoga članka.

Članak 95.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

a) »rabljena dobra« označavaju materijalnu pokretnu imovinu koja je prikladna za daljnju uporabu u stanju u kojem se nalazi ili nakon popravka, uz iznimku umjetničkih djela, kolekcionarskih ili antiknih predmeta te plemenitih kovina iz KN oznake 7106, 7108, 7110 i 7112 i dragoga kamenja iz KN oznake 7102 i 7103,

b) »umjetnička djela« označavaju predmete navedene u Dodatku III., Dijelu A ovoga Zakona,

c) »kolekcionarski predmeti« označavaju predmete navedene u Dodatku III., Dijelu B ovoga Zakona,

d) »antikni predmeti« označavaju predmete navedene u Dodatku III., Dijelu C, ovoga Zakona,

e) »preprodavatelj« je porezni obveznik koji u okviru svoje gospodarske djelatnosti radi preprodaje kupuje ili uvozi za potrebe svoje djelatnosti rabljena dobra i/ili umjetnička djela, kolekcionarske ili antikne predmete, bilo da taj porezni obveznik djeluje za svoj račun ili za račun druge osobe prema ugovoru kojim je utvrđeno plaćanje provizije pri prodaji ili kupnji.

(2) Za isporuke rabljenih dobara, umjetničkih djela, kolekcionarskih ili antiknih predmeta koje obavi preprodavatelj primjenjuje se posebni postupak oporezivanja razlike u cijeni (marže) koju preprodavatelj ostvari.

(3) Posebni postupak oporezivanja marže ne primjenjuje se na isporuke novih prijevoznih sredstava, obavljene u skladu s uvjetima iz članka 41. stavka 1. točaka a) i b) ovoga Zakona.

(4) Za isporuke dobara iz stavka 2. ovoga članka koje obavi preprodavatelj primjenjuje se posebni postupak oporezivanja marže, ako mu je navedena dobra na području Europske unije isporučila jedna od sljedećih osoba:

a) osoba koje nije porezni obveznik,

b) porezni obveznik čija je isporuka dobara oslobođena u skladu s člankom 40. stavkom 2. ovoga Zakona

c) drugi porezni obveznik čija je isporuka dobara oslobođena u skladu s člankom 90. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona i uključuje gospodarska dobra,

d) drugi preprodavatelj, čija je isporuka oporeziva po posebnom postupku oporezivanja marže.

(5) Na isporuke dobara iz stavka 2. ovoga članka ne primjenjuju se odredbe članka 13. stavaka 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. ovoga Zakona.

(6) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi posebnog postupka oporezivanja marže za rabljena dobra, umjetnička djela, kolekcionarske ili antikne predmete.

6. Posebni postupci oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici

6.1. Općenito

Članak 118.

(1) U vezi s posebnim postupcima oporezivanja iz članaka 119. do 125. h ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »telekomunikacijskim uslugama« smatraju se usluge iz članka 26. stavka 1. točke a) i članka 26. stavka 3. ovoga Zakona,

2. »uslugama radijskog i televizijskog emitiranja« smatraju se usluge iz članka 26. stavka 1. točke b) ovoga Zakona,

3. »elektronički obavljenim uslugama« smatraju se usluge iz članka 26. stavka 1. točke c) i članka 26. stavka 4. ovoga Zakona,

4. »država članica potrošnje« je država članica koja se smatra mjestom obavljanja telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljenih usluga,

5. »prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja« je prijava koja sadrži podatke potrebne za utvrđivanje iznosa PDV-a koji pripada pojedinoj državi članici potrošnje.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu u vezi s posebnim postupcima iz ovoga članka.

6.2. Posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji

Članak 119.

U vezi s člancima 119.a do 125. ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije« je porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije,
2. »država članica prijave« je država članica koju izabere porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije kako bi u njoj prijavio početak obavljanja svoje djelatnosti kao poreznog obveznika na području Europske unije u skladu s odredbama o posebnom postupku oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji.

Članak 119.a

Posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge primjenjuje se na sve takve usluge koje porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavi na području Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici.

Članak 120.

(1) Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije, a koji za državu članicu prijave izabere Republiku Hrvatsku, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika ili promjenu djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

(2) U prijavi iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije mora navesti sljedeće podatke: ime i prezime (naziv), poštansku adresu, elektroničku adresu, uključujući internetske stranice, nacionalni porezni broj ako ga ima i izjavu da na području Europske unije nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište. Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavještava Poreznu upravu o svim promjenama dostavljenih podataka.

(3) Poreznom obvezniku iz stavka 1. ovoga članka Porezna uprava dodjeljuje identifikacijski broj i o tome ga izvješćuje elektroničkim putem.

Članak 121.

Poreznog obveznika iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona Porezna uprava brisat će iz evidencije poreznih obveznika u bilo kojem od sljedećih slučajeva ako:

- a) podnese obavijest da više ne obavlja telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge iz članka 118. stavka 1. točaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona,
- b) se na drugi način može pretpostaviti da je njegova oporeziva djelatnost prestala,

- c) više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja,
- d) ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka oporezivanja

Članak 122.

(1) Porezni obveznik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona obvezan je za svako kalendarsko tromjesečje u roku od 20 dana od dana završetka razdoblja oporezivanja na koje se prijava odnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira na to je li ili nije u tom razdoblju obavljao telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge. Prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja podnosi se elektroničkim putem.

(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik mora navesti svoj identifikacijski broj iz članka 120. stavka 3. ovoga Zakona i za svaku državu članicu potrošnje u kojoj treba platiti PDV, ukupnu vrijednost obavljenih usluga iz članka 26. ovoga Zakona u razdoblju oporezivanja bez PDV-a, ukupan iznos pripadajućeg PDV-a po stopama, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupan iznos PDV-a koji treba platiti.

(3) Iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuju se u kunama. Ako su isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje tečaj koji vrijedi na posljednji dan razdoblja oporezivanja. Preračunavanje se obavlja prema tečaju koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavljuje, za dan sljedeće objave tečaja.

Članak 124.

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge, a koji nema sjedište u Europskoj uniji nema pravo na odbitak pretporeza prema odredbama članka 58. ovoga Zakona, odnosno članka 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka ima pravo na povrat PDV-a prema odredbama članka 67. ovoga Zakona, odnosno članka 2. stavka 1. Trinaeste Direktive Vijeća 86/560/EEZ i u tom slučaju ne primjenjuje se uvjet uzajamnosti.

6.3. Posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici sa sjedištem u Europskoj uniji, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje

Članak 125.a

(1) U vezi s člancima 125.b do 125.h ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje« je porezni obveznik koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, ali nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području države članice potrošnje,

2. »država članica prijave« je država članica u kojoj porezni obveznik ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište, a ako nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, država članica u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu.

(2) Ako porezni obveznik nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, ali u njoj ima više od jedne stalne poslovne jedinice, država članica prijave je država članica sa stalnom poslovnom jedinicom koju porezni obveznik navede kao državu u kojoj će primjenjivati posebni postupak oporezivanja, a ta ga odluka obvezuje na primjenu posebnog postupka oporezivanja u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.

Članak 125.b

Posebni postupak za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge primjenjuje se na sve takve usluge koje porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje obavi na području Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici potrošnje.

Članak 125.c

(1) Porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje, a u Republici Hrvatskoj je prijavio primjenu posebnog postupka oporezivanja, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti u okviru posebnog postupka oporezivanja ili promjenu te djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka za primjenu posebnog postupka oporezivanja koristi PDV identifikacijski broj iz članka 77. ovoga Zakona.

Članak 125.d

Poreznog obveznika iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona Porezna uprava brisat će iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja u bilo kojem od sljedećih slučajeva ako:

- a) podnese obavijest da više ne obavlja telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge,
- b) se na drugi način može pretpostaviti da je njegova oporeziva djelatnost prestala,
- c) više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja,
- d) ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka oporezivanja.

Članak 125.e

(1) Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona obvezan je za svako kalendarsko tromjesečje u roku od 20 dana od dana završetka razdoblja oporezivanja na koje se prijava odnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge. Prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja podnosi se elektroničkim putem.

(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik mora navesti svoj PDV identifikacijski broj iz članka 77. ovoga Zakona i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj treba platiti PDV, ukupnu vrijednost obavljenih usluga iz članka 26. ovoga Zakona u razdoblju oporezivanja, bez PDV-a, ukupan iznos pripadajućeg PDV-a po stopama, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupan iznos PDV-a koji treba platiti.

(3) Ako porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona uz stalnu poslovnu jedinicu u tuzemstvu ima jednu ili više stalnih poslovnih jedinica u državama članicama iz kojih obavlja usluge, u prijavi PDV-a za posebni postupak oporezivanja, osim podataka iz stavka 2. ovoga članka, mora navesti za svaku državu članicu u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu ukupnu vrijednost obavljenih usluga iz članka 26. ovoga Zakona zajedno s PDV identifikacijskim brojem ili drugim odgovarajućim poreznim brojem stalne poslovne jedinice za svaku državu članicu potrošnje.

(4) Iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuju se u kunama. Ako su isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje tečaj koji vrijedi na posljednji dan razdoblja oporezivanja. Preračunavanje se obavlja prema tečaju koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavljuje, za dan sljedeće objave tečaja.

Članak 125.g

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge, a koji ima sjedište u Europskoj uniji, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje nema pravo na odbitak pretporeza prema odredbama članka 58. ovoga Zakona, odnosno članka 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka u državi članici potrošnje povrat PDV-a može zatražiti sukladno članku 2. stavku 1. i članku 3. Direktive Vijeća 2008/9/EZ.

(3) Ako porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje posebni postupak oporezivanja, a u državi članici potrošnje obavlja i isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom u vezi s kojima je obvezan registrirati se za potrebe PDV-a u toj državi članici, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom sukladno odredbama članka 58. ovoga Zakona, odnosno članka 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ temeljem prijave PDV-a iz članka 85. ovoga Zakona, odnosno članka 250. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

Članak 125.h

Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona mora voditi evidenciju o transakcijama obuhvaćenima ovim posebnim postupkom oporezivanja kako bi omogućio poreznom tijelu države članice potrošnje provjeru točnosti prijave PDV-a. Ta evidencija mora na zahtjev, u elektroničkom obliku biti stavljena na raspolaganje Poreznoj upravi Republike Hrvatske i poreznom tijelu države članice potrošnje. Porezni obveznik je obavezan podatke čuvati 10 godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene.

Članak 125.i

(1) Porezni obveznik sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 7.500.000,00 kuna bez PDV-a, može obračunavati i plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke.

(2) Vrijednost isporuka iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na vrijednost isporuka iz članka 90. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona.

(3) Iznimno od članka 30. ovoga Zakona, poreznom obvezniku koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama obveza obračuna PDV-a nastaje na dan primitka plaćanja.

(4) Iznimno od članka 57. ovoga Zakona, porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama ima pravo na odbitak pret poreza u trenutku kada je isporučitelju platio račun za isporučena dobra ili obavljene usluge.

(5) Porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u računu mora navesti »obračun prema naplaćenim naknadama.

Članak 125.k

(1) Porezni obveznik iz članka 125.i stavka 1. ovoga Zakona koji želi primjenjivati postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora najkasnije do kraja tekuće kalendarske godine podnijeti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave o početku primjene postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

(2) Porezni obveznik koji dostavi izjavu o primjeni postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama iz stavka 1. ovoga članka može primjenjivati taj postupak od 1. siječnja sljedeće kalendarske godine i time se obvezuje na primjenu toga postupka na rok od tri godine. Ako porezni obveznik, čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 7.500.000,00 kuna bez PDV-a, u roku iz stavka 1. ovoga članka ne obavijesti nadležnu ispostavu Porezne uprave o promjeni načina obračuna PDV-a, smatrat će se da i dalje primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

(3) Porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama mora osigurati sve podatke potrebne za utvrđivanje i plaćanje PDV-a.

(4) Ako nadležna ispostava Porezne uprave utvrdi da podaci koje je porezni obveznik naveo u izjavi iz stavka 1. ovoga članka nisu bili točni, može poreznom obvezniku zabraniti primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama i o tome donosi rješenje, pri čemu žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(5) Porezni obveznik koji je primjenjivao postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama u prijavi PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama mora iskazati sve obavljene, a nenaplaćene isporuke prije promjene načina obračuna PDV-a kao naplaćene te ima pravo odbiti PDV sadržan u primljenim isporukama koje nije platio do promjene načina obračuna PDV-a.

(6) Porezni obveznik iz stavka 5. ovoga članka mora nadležnoj ispostavi Porezne uprave kao prilog uz prijavu PDV-a za prvo razdoblje oporezivanja nakon prelaska na obračun PDV-a prema obavljenim isporukama dostaviti popis svih izdanih, a nenaplaćenih računa i svih primljenih, a neplaćenih računa do promjene načina obračuna PDV-a.

(7) Ministar financija propisuje detaljne odredbe za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

Članak 126.

(1) Ako je prema članku 75. ovoga Zakona PDV obvezan platiti porezni obveznik koji u tuzemstvu nema sjedište, ali ima sjedište u drugoj državi članici, taj porezni obveznik može imenovati poreznog zastupnika kao osobu koja je obvezna platiti PDV.

(2) Ako je prema članku 75. ovoga Zakona PDV obvezan platiti porezni obveznik koji nema sjedište u tuzemstvu niti na području Europske unije, ali ima sjedište u trećoj zemlji ili na trećem području, taj porezni obveznik mora imenovati poreznog zastupnika kao osobu koja je obvezna platiti PDV ako Republika Hrvatska nije sklopila sporazume o međusobnoj pomoći koji su po opsegu slični onima koji su propisani Direktivom Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 84, 31. 3. 2010.) i Uredbom Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12. 10. 2010.). Porezni obveznik iz ovoga stavka ne mora imenovati poreznog zastupnika u slučaju kada taj porezni obveznik obavlja usluge prema posebnom postupku oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge iz članka 119.a ovoga Zakona te u slučaju kada obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.

(3) Porezni zastupnici iz ovoga članka moraju biti porezni obveznici sa sjedištem odnosno prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu.

(4) Porezni zastupnik odgovara kao jamac platac za plaćanje PDV-a.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi poreznih zastupnika.

Članak 131.

(1) Novčanom kaznom za prekršaj kaznit će se porezni obveznik u iznosu od 2.000,00 do 500.000,00 kuna, ako:

1. netočno utvrdi poreznu osnovicu (članak 7. stavak 10., članci 33., 34., 35., 92. i 96. te članak 97. stavak 5.),
2. ne obračuna PDV po propisanoj stopi (članci 37. i 38.),
3. koristi oslobođenja od plaćanja PDV-a suprotno odredbama Zakona (članak 39. stavci 1., i 2., članak 40. stavci 1. i 2., članci 41., 42., članak 43. stavci 1. i 2., članak 44. stavci 1. i 2., članak 45. stavci 1., 2., 4., 5. i 6., članak 46., članak 47. stavci 1. i 2., članak 48. stavak 1., članci 49., 50., članak 51. stavci 1., 2. i 3., članak 52. stavci 1., 2. i 3., članci 53. i 54.),
4. odbije pretporez koji se po ovome Zakonu ne može odbiti (članak 57. stavak 2., članci 94., 101., 116. i članak 124. stavak 1.),
5. ne uplati ili ne uplati u propisanom roku obračunani i prijavljeni iznos PDV-a na propisani uplatni račun (članak 76.),
6. ne izda račun ili ga ne izda u propisanom roku (članak 78. stavci 1., 2. i 4.),
7. račun izda primatelj koji ne ispunjava uvjete za izdavanje računa (članak 78. stavak 6.),
8. ne čuva račune i ostalu dokumentaciju u propisanom roku (članak 82. stavci 1., 4. i 5.),
9. u svom knjigovodstvu ne osigurava sve podatke u vezi s obračunom i plaćanjem PDV-a (članak 83.),
10. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku nadležnoj ispostavi Porezne uprave prijavu PDV-a i prijavu o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze (članak 85. stavci 6. i 11),
11. porezni obveznik u prijavi PDV-a, koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine ili za posljednje razdoblje oporezivanja u kojem je poslovao, ne obavi sva usklađenja i ispravke (članak 85. stavak 7.),
12. u prijavi PDV-a ne iskaže sve propisane podatke (članak 85. stavci 1. i 2.),
13. prijavu za stjecanje dobara i primljene usluge iz drugih država članica Europske unije ne podnese ili ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članak 86.),
14. ne podnese ili ne podnese u roku prijavu za isporuke ili stjecanje novih prijevoznih sredstava ili ako ne iskaže vrijednost isporuka odnosno stjecanja novih prijevoznih sredstava (članak 87.),
15. Zbirnu prijavu ne podnese ili ju ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članci 88. i 89.),
16. obračuna PDV po posebnom postupku oporezivanja, a djeluje samo kao posrednik (članak 91. stavak 1.),

17. kao preprodavatelj istodobno primjenjuje redovni postupak oporezivanja PDV-om i posebni postupak oporezivanja marže, a ne vodi ili netočno vodi posebne evidencije za svaki od ovih postupaka (članak 102.),
18. na računu za isporučena dobra koja podliježu posebnom postupku oporezivanja marže iskaže iznos PDV-a (članak 103.),
19. kao organizator prodaje putem javne dražbe u evidencijama ne iskaže propisane podatke (članak 110.),
20. kao organizator prodaje putem javne dražbe u računu ne iskaže propisane podatke ili izdvojeno iskaže iznos PDV-a (članak 111.),
21. ne izdaje račune i/ili ne vodi evidencije o transakcijama s investicijskim zlatom odnosno ne čuva potrebne podatke u propisanom roku (članak 117.),
22. ne podnese prijavu u vezi s posebnim postupcima ili je ne podnese u propisanom roku (članak 122. stavak 1. i članak 125.e stavak 1.),
23. obračunani i prijavljeni PDV za posebne postupke ne plati ili ne plati u propisanom roku u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom (članak 123. i 125.f),
24. ne vodi evidencije o transakcijama u okviru posebnih postupaka oporezivanja ili ako ih na zahtjev Porezne uprave Republike Hrvatske i poreznog tijela države članice potrošnje ne stavi na raspolaganje ili ih ne čuva u propisanom roku (članak 125. i 125.h),
25. ne vodi evidencije o postupku oporezivanja prema naplaćenim naknadama te ako ne obračuna i uplati PDV na propisani način (članak 125.i, 125.j i 125.k),
26. kao porezni zastupnik ne plati PDV kao jamac platac (članak 126. stavak 4.),
27. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku prijavu za isporuke u druge države članice Europske unije prethodno uvezenih dobara u okviru postupaka 42 i 63 ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 44. stavak 3.),
28. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku posebnu evidenciju o primljenim računima za razdoblje oporezivanja za koje je u prijavi PDV-a iskazan pretporez u točki III.1, III.2 i/ili III.3 ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 85. stavak 10.),
29. ne podnese Prijavu usluga međunarodnog cestovnog prijevoza putnika i/ili u njoj iskaže netočne i/ili nepotpune podatke (članak 85. stavak 12.).

(2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

DODATAK IV.

POPIS STROJEVA I OPREME IZ ČLANKA 76. STAVKA 8. OVOGA ZAKONA

1) Stroj ili oprema koja se temeljem općih pravila za primjenu Kombinirane nomenklature razvrstava u neki od tarifnih brojeva odsjeka XVI. kojeg čine:

a) POGLAVLJE 84 – Nuklearni reaktori, kotlovi, strojevi i mehanički uređaji; njihovi dijelovi,

b) POGLAVLJE 85 – Električni strojevi i oprema te njihovi dijelovi; aparati za snimanje i reprodukciju zvuka, aparati za snimanje i reprodukciju televizijske slike i zvuka, njihovi dijelovi i pribor.

2) Stroj ili oprema koja se temeljem općih pravila za primjenu Kombinirane nomenklature razvrstava u tarifne brojeve 8608, 8802, 8805, 8905 ili 8907:

a) 8608 – Željeznički ili tramvajski kolosiječni sklopovi i pribor; mehanička (uključujući elektromehanička) oprema za signalizaciju, sigurnost, nadzor ili upravljanje u prometu na prugama, cestama, unutarnjim vodenim putovima, parkiralištima, u lučkim postrojenjima ili zračnim lukama; njihovi dijelovi,

b) 8802 – Ostale letjelice (na primjer, helikopteri, zrakoplovi); svemirske letjelice (uključujući satelite) i letjelice – nosači suborbitalnih i svemirskih letjelica,

c) 8805 – Oprema za lansiranje zrakoplova; oprema za zaustavljanje na palubi i slična oprema; zemaljski trenažeri letenja; dijelovi navedenih proizvoda,

d) 8905 – Brodovi-svjetionici, vatrogasna plovila, plovna jaružala, plovne dizalice i ostala plovila kod kojih je plovnost sporedna u odnosu na njihovu glavnu funkciju; plutajući dokovi; plutajuće ili uronjive platforme za bušenje ili pridobivanje,

e) 8907 – Ostali plutajući objekti (na primjer, splavi, spremnici, kesoni, iskrcajne platforme, plutače i svjetionici-plutače).

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO FINANCIJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2020. godinu.

Rok: IV. kvartal 2020.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 113.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017.)

32017L2455

- Članak 1. preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (NN 106/18)

Direktiva Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama (SL L 311, 7.12.2018.)

32018L1910

- Članak 1. preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (NN 121/2019)

Direktiva Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu (SL L 310, 2.12.2019.)

32019L1995

Direktiva Vijeća (EU) 2019/2235 od 16. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije (SL L 336, 30.12.2019)

32019L2235

- Članak 2. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o trošarinama (30.06.2022)

Direktiva Vijeća (EU) 2020/1756 od 20. studenoga 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu identifikacije poreznih obveznika u Sjevernoj Irskoj (SL L 396, 25.11.2020.,)

32020L1756

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

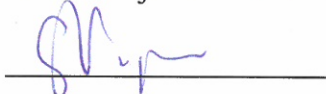
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Stipe Župan

Državni tajnik i EU koordinador

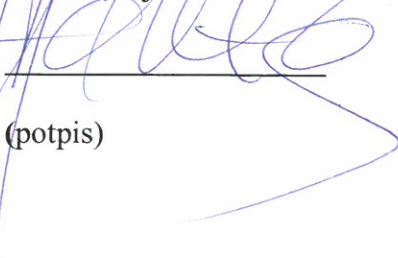
(potpis)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica i EU koordinatorica

(potpis)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2019.</p> <p>S učinkom od 1. siječnja 2019., Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.Članak 58. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 58.</p> <p>1. Mjesto isporuke sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik mjesto je u kojem ta osoba ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište:</p> <p>(a) telekomunikacijskih usluga; (b) usluga radijskog i televizijskog emitiranja; (c) elektronički isporučene usluge, a posebno onih iz Priloga II.</p> <p>Ako dobavljač usluge i kupac komuniciraju putem elektroničke pošte, to samo po sebi ne znači da je isporučena usluga elektronički isporučena usluga.</p> <p>2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) dobavljač ima poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (NN 106/18) članak/članci 5., 13., 16. i 17.
---	--	---------------	--

<p>u samo jednoj državi članici i (b) usluge se isporučuju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište u državi članici koja nije država članica iz točke (a) i (c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka iz točke (b) u tekućoj kalendarskoj godini ne premašuje 10 000 EUR ili jednakovrijedan iznos u nacionalnoj valuti te nije premašivala navedeni iznos tijekom prethodne kalendarske godine.</p> <p>3. Ako se tijekom kalendarske godine premaši prag iz stavka 2. točki (c), od tog se trenutka primjenjuje stavak 1.</p> <p>4. Država članica na čijem državnom području dobavljači iz stavka 2. imaju poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište, tim dobavljačima dodjeljuje pravo odabrati da se mjesto isporuke odredi u skladu sa stavkom 1., s time da se odluka o odabiru u svakom slučaju proteže na razdoblje od dvije kalendarske godine.</p> <p>5. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi pratile ispunjava li porezni obveznik uvjete iz stavaka 2., 3. i 4.</p>			
---	--	--	--

<p>6. Protuvrijednost u nacionalnoj valuti iznosa iz stavka 2. točke (c) izračunava se primjenom deviznog tečaja koji je Europska središnja banka objavila na dan donošenja Direktive Vijeća (EU) 2017/2455 (*1).</p> <p>(*1) Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017., str. 7.).";"</p> <p>2.Članak 219.a zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 219.a</p> <p>1. Ispostavljanje računa podliježe pravilima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj se smatra da je isporuka robe ili usluga obavljena, u skladu s odredbama glave V.</p> <p>2. Odstupajući od stavka 1., ispostavljanje računa podliježe sljedećim pravilima:</p> <p>(a) pravilima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj dobavljač ima sjedište svog poslovanja ili stalan poslovni nastan iz kojeg se obavlja isporuka ili, u nedostatku takva sjedišta poslovanja ili stalnog</p>			
--	--	--	--

<p>poslovnog nastana, u državi članici u kojoj dobavljač ima stalnu adresu ili uobičajeno boravište, ako:</p> <p>i.dobavljač nema poslovni nastan u državi članici u kojoj se smatra da je isporuka robe ili usluga obavljena, u skladu s odredbama glave V., ili njegova poslovna jedinica u toj državi članici ne sudjeluje u isporuci u smislu članka 192.a točke (b), a obveznik plaćanja PDV-a je osoba kojoj se roba ili usluge isporučuju osim ako kupac izdaje račun (samofakturiranje);</p> <p>ii.se smatra da isporuka robe ili usluga nije obavljena unutar Zajednice, u skladu s odredbama glave V.;</p> <p>(b)pravilima koja se primjenjuju u državi članici identifikacije dobavljača koji se koristi jednom od posebnih odredaba iz glave XII. poglavlja 6.</p> <p>3. Stavci 1. i. 2. ovog članka primjenjuju se ne dovodeći u pitanje članke od 244. do 248.”;</p> <p>3.U članku 358.a točka 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1.,porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici’ znači porezni obveznik koji nema sjedište svog</p>			
--	--	--	--

<p>poslovanja na području Zajednice i koji tamo nema stalan poslovni nastan;”;</p> <p>4.U članku 361. stavku 1. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(e)izjavu da osoba nema sjedište svog poslovanja na području Zajednice i da tamo nema stalan poslovni nastan.”.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2021.</p> <p>S učinkom od 1. siječnja 2021., Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.U članku 14. dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„4. Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1.„prodaja robe na daljinu unutar Zajednice’ znači isporuka robe koju otprema ili prevozi dobavljač ili netko drugi za njegov račun, među ostalim kada dobavljač neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi robe, iz države članice koja nije ona u kojoj otprema ili prijevoz robe kupcu završava, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a)isporuka robe obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja</p>	<p>Članak 2.</p> <p>U članku 7. iza stavka 10. dodaje se novi stavak 11. koji glasi:</p> <p>„(11) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:</p> <p>1. „prodaja dobara na daljinu unutar Europske unije“ je isporuka dobara koju otprema ili prevozi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, uključujući kada isporučitelj neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi dobara, iz države članice koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz dobara kupcu završava, ako su</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>nije porezni obveznik, a čije stjecanje robe unutar Zajednice ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik;</p> <p>(b) isporučena roba nije ni novo prijevozno sredstvo ni roba koju isporučuje dobavljač ili netko drugi za njegov račun, nakon montaže ili instalacije, s pokusnim radom ili bez njega;</p> <p>2., prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja' znači isporuka robe koju otprema ili prevozi dobavljač ili netko drugi za njegov račun, među ostalim kada dobavljač neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi robe, iz trećeg područja ili treće zemlje kupcu u državi članici, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) isporuka robe obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje robe unutar Zajednice ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 3. stavkom 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik;</p> <p>(b) isporučena roba nije ni novo prijevozno sredstvo ni roba koju isporučuje dobavljač ili netko drugi za njegov račun, nakon montaže ili</p>	<p>ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>a) isporuka dobara obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje dobara unutar Europske unije ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik i</p> <p>b) isporučeno dobro nije novo prijevozno sredstvo niti dobro koje isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, sastavlja ili postavlja s ili bez probnog rada.</p> <p>2. „prodaja dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja“ je isporuka dobara koju otprema ili prevozi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, uključujući kada isporučitelj neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi dobara, iz trećeg područja ili treće zemlje kupcu u državi članici, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p>		
---	---	--	--

<p>instalacije, s pokusnim radom ili bez njega.”;</p> <p>2.Dodaje se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 14.a</p> <p>1. Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija unutarnja vrijednost ne premašuje 150 EUR, smatra se da je taj porezni obveznik sâm primio i isporučio tu robu.</p> <p>2. Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje isporuku robe unutar Zajednice od strane poreznog obveznika koji nema poslovni nastan unutar Zajednice osobi koja nije porezni obveznik, smatra se da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku sâm primio i isporučio tu robu.”</p>	<p>a) isporuka dobara obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje dobara unutar Europske unije ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik i</p> <p>b) isporučeno dobro nije novo prijevozno sredstvo niti dobro koje isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, sastavlja ili postavlja s ili bez probnog rada.”.</p> <p>Dosadašnji stavak 11. postaje stavak 12.</p>		
<p>3.Članak 33. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 33.</p> <p>Odstupajući od članka 32.:</p> <p>(a)Mjestom isporuke za prodaju robe na</p>	<p>Članak 3.</p> <p>Iza članka 7.a dodaje se članak 7.b koji glasi:</p> <p>„Članak 7.b</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>daljinu unutar Zajednice smatra se mjesto gdje se roba nalazi u trenutku u kojem otprema ili prijevoz robe kupcu završava;</p> <p>(b) Mjestom isporuke za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u državu članicu koja nije ona u kojoj otprema ili prijevoz robe kupcu završava smatra se mjesto gdje se roba nalazi u trenutku u kojem otprema ili prijevoz robe kupcu završava;</p> <p>(c) Smatra se da se mjesto isporuke za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja nalazi u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz robe kupcu završava, ako se PDV na tu robu mora prijaviti prema posebnoj odredbi iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 4.”;</p> <p>4. Članak 34. briše se;</p> <p>5. Članak 35. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 35.</p> <p>Članak 33. ne primjenjuje se na isporuku rabljene robe, umjetnina,</p>	<p>(1) Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna, smatra se da je taj porezni obveznik isporučitelj.</p> <p>(2) Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje isporuku dobara unutar Europske unije od strane poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije osobi koja nije porezni obveznik, smatra se da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku isporučitelj.“.</p>		
---	---	--	--

<p>kolekcionarskih predmeta ili antikviteta, kako je definirano u članku 311. stavku 1. točkama od 1. do 4., kao ni na isporuku rabljenih prijevoznih sredstava, kako je definirano u članku 327. stavku 3., koja podliježe PDV-u u skladu s relevantnim posebnim postupcima.”;</p> <p>6.U članku 58. stavci od 2. do 6. brišu se;</p> <p>7.U glavi V. umeće se sljedeće poglavlje:</p> <p>„POGLAVLJE 3.a</p> <p>Prag za porezne obveznike koji isporučuju robu obuhvaćenu člankom 33. točkom (a) i isporučuju usluge obuhvaćene člankom 58.</p> <p>Članak 59.c</p> <p>1. Članak 33. točka (a) i članak 58. ne primjenjuju se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a)dobavljač ima poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište samo u jednoj državi članici;</p> <p>(b)usluge se isporučuju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici koja nije ona iz točke (a) ili se roba otprema ili prevozi u</p>	<p style="text-align: center;">Članak 5.</p> <p style="text-align: center;">U članku 13. stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka:</p> <p>a) mjestom isporuke za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije smatra se mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku u kojem otprema ili prijevoz dobara kupcu završava,</p> <p>b) mjestom isporuke za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja u državu članicu u kojoj ne završava otprema ili prijevoz dobara smatra se mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku u kojem otprema ili prijevoz dobara kupcu završava,</p> <p>c) smatra se da se mjesto isporuke</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

<p>državu članicu koja nije ona iz točke (a); i</p> <p>(c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka iz točke (b) u tekućoj kalendarskoj godini ne premašuje 10 000 EUR ili jednakovrijedan iznos u nacionalnoj valuti te nije premašivala navedeni iznos tijekom prethodne kalendarske godine.</p> <p>2. Ako se tijekom kalendarske godine premaši prag iz stavka 1. točke (c), od tog se trenutka primjenjuju članak 33. točka (a) i članak 58.</p> <p>3. Država članica na čijem se državnom području nalazi roba u trenutku kada započne njezina otprema ili prijevoz ili u kojoj porezni obveznici koji isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički isporučene usluge imaju poslovni nastan dodjeljuje poreznim obveznicima koji obavljaju isporuke koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. pravo odabrati da se mjesto isporuke odredi u skladu s člankom 33. točkom</p>	<p>za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja nalazi u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz dobara kupcu završava, ako se PDV na ta dobra mora prijaviti prema posebnom postupku iz članka 125.ha do 125.hk ovoga Zakona.”.</p> <p>Stavci 4. do 9. brišu se.</p> <p>Dosadašnji stavak 10. postaje stavak 4.</p>		
	<p>Članak 19.</p> <p>U članku 95. stavku 5. riječi: „stavaka 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9.“ zamjenjuje se riječima: „stavka 3.“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(a) i člankom 58., s time da se odluka o odabiru u svakom slučaju proteže na razdoblje od dvije kalendarske godine.</p> <p>4. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi pratile ispunjava li porezni obveznik uvjete iz stavaka 1., 2. i 3.</p> <p>5. Protuvrijednost u nacionalnoj valuti iznosa iz stavka 1. točke (c) izračunava se primjenom deviznog tečaja koji je Europska središnja banka objavila na dan donošenja Direktive (EU) 2017/2455.”;</p>	<p>Članak 8.</p> <p>U članku 26. stavci 3., 4. i 5. brišu se.</p> <p>Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 3. i 4.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>8.Dodaje se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 66.a</p> <p>Odstupajući od članka 63., 64. i 65. u odnosu na isporuke robe za koje PDV plaća osoba koja omogućuje isporuku na temelju članka 14.a, oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku prihvatanja plaćanja.”;</p> <p>9.U članku 143. stavku 1. umeće se sljedeća točka:</p> <p>„(ca)uvoz robe za koju se PDV treba prijaviti prema posebnoj odredbi iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 4. i ako je, najkasnije pri podnošenju uvozne deklaracije, nadležnom</p>	<p>Članak 9.</p> <p>Iza članka 26. dodaje se naslov i članak 26.a koji glasi:</p> <p>„2.2.10. Prag za porezne obveznike koji isporučuju dobra obuhvaćena člankom 13. stavkom 3. točkom a) ovoga Zakona i isporučuju usluge obuhvaćene člankom 26. ovoga Zakona</p> <p>Članak 26.a</p> <p>(1) Članak 13. stavak 3. točka a) i</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>carinskom uredu u državi članici uvoza dostavljen, za primjenu posebne odredbe, pojedinačni identifikacijski broj za PDV dobavljača ili posrednika koji djeluje za njegov račun, koji se dodjeljuje na temelju članka 369.q;”;</p> <p>10.U članku 220. stavku 1. točka (2) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(2) isporuku robe kako je navedeno u članku 33., osim ako se porezni obveznik koristi posebnom odredbom iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 3.”;</p> <p>11.Dodaje se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 242.a</p> <p>1. Ako porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, osobi koja nije porezni obveznik unutar Zajednice u skladu s odredbama glave V. omogućuje isporuku robe ili usluga, porezni obveznik koji omogućuje isporuku dužan je voditi evidenciju o tim isporukama. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima država članica u kojima su te isporuke oporezive</p>	<p>članak 26. ovoga Zakona ne primjenjuju se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>a) isporučitelj ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj,</p> <p>b) usluge se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u drugoj državi članici ili se dobra otpremaju ili prevoze u drugu državu članicu i</p> <p>c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka iz točke b) ovoga stavka u tekućoj kalendarskoj godini nije veća od 77.000,00 kuna te nije bila veća od navedenog iznosa tijekom prethodne kalendarske godine.</p> <p>(2) Ako se tijekom kalendarske godine prijede prag iz stavka 1. točke c) ovoga članka, od tog se trenutka primjenjuju članak 13. stavak 3. točka a) i članak 26.</p>		
--	---	--	--

<p>omogućilo da provjere je li PDV pravilno obračunan.</p> <p>2. Evidencija iz stavka 1. mora se dotičnim državama članicama staviti na raspolaganje elektroničkim putem.</p> <p>Ta se evidencija mora čuvati deset godina od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.”;</p> <p>12.Naslov poglavlja 6. glave XII. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Posebne odredbe za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu”;</p> <p>13.U članku 358. točke 1., 2. i 3. brišu se;</p> <p>14.naslov odjeljka 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Posebna odredba za usluge koje isporučuju porezni obveznici bez poslovnog nastana unutar Zajednice”;</p> <p>15.U članku 358.a dodaje se sljedeća točka 3.:</p> <p>„(3),država članica potrošnje’ znači država članica za koju se smatra da</p>	<p>ovoga Zakona.</p> <p>(3) Porezni obveznik koji isporučuje dobra koja se nalaze na području Republike Hrvatske u trenutku kada počinje njihova otprema ili prijevoz ili koji obavlja telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge i ima sjedište u Republici Hrvatskoj te ispunjava uvjete iz stavka 1. ovoga članka može odabrati određivanje mjesta isporuke u skladu s člankom 13. stavkom 3. točkom a) i člankom 26. ovoga Zakona, što ga obvezuje na razdoblje od dvije kalendarske godine.</p> <p>(4) Ministar financija pravilnikom propisuje način praćenja jesu li ispunjeni uvjeti iz ovoga članka.“.</p>		
--	---	--	--

<p>se u njoj odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3.”;</p> <p>16.Članak 359. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 359.</p> <p>Države članice dopuštaju svakom poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan unutar Zajednice i koji isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik i koja ima poslovni nastan u državi članici ili ima stalnu adresu ili uobičajeno boravište u državi članici, da se koristi ovom posebnom odredbom. Ova se posebna odredba primjenjuje na sve usluge isporučene unutar Zajednice.”;</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Uz točku 8.</p> <p>Članak 66.a nije potrebno preuzimati jer je člankom 1. točkom 2. Direktive Vijeća (EU) 2019/1995 izmijenjen.</p>
<p>17.Članak 362. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 362.</p> <p>Država članica identifikacije dodjeljuje poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan unutar Zajednice pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe i obavješćuje ga o tom broju elektroničkim putem. Na temelju informacija upotrijebljenih za tu identifikaciju, države članice potrošnje</p>	<p>Članak 13.</p> <p>U članku 44. stavku 1. točka 7. mijenja se i glasi:</p> <p>„7. uvoz dobara za koja se PDV treba prijaviti u skladu s posebnim postupkom iz članka 125.ha do 125.hk ovoga Zakona i ako je, najkasnije pri podnošenju uvozne deklaracije, nadležnom carinskom uredu dostavljen, za primjenu posebnog postupka, pojedinačni identifikacijski broj isporučitelja ili posrednika koji djeluje za njegov račun, koji se dodjeljuje na temelju članka 125.hf ovoga Zakona,“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>moгу primijeniti vlastite sustave identifikacije.”;</p> <p>18.U članku 363. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(a)ako obavijesti tu državu članicu da više ne isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom;”;</p> <p>19.Članci 364. i 365. zamjenjuju se sljedećima:</p> <p>„Članak 364.</p> <p>Porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici, a koji se koristi ovom posebnom odredbom, podnosi elektroničkim putem državi članici identifikacije prijavu PDV-a za svako kalendarsko tromjesečje, bez obzira na to jesu li usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom bile isporučene. Prijava PDV-a mora se podnijeti do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.</p> <p>Članak 365.</p> <p>U prijavi PDV-a navodi se pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna</p>	<p>Članak 17.</p> <p>U članku 78. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„2. isporuke dobara u smislu članka 13. stavka 3. ovoga Zakona, osim ako porezni obveznik primjenjuje posebni postupak iz članka 125.a do 125.h ovoga Zakona.“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
	<p>Članak 18.</p> <p>U članku 83. iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. i stavak 9. koji glase:</p> <p>„(8) Ako porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, osobi koja nije porezni obveznik unutar Europske unije u skladu s odredbama članka 12. do 28. ovoga Zakona omogućuje isporuku dobara ili usluga, porezni obveznik koji omogućuje isporuku dužan je</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>vrijednost, bez PDV-a, isporuka usluga obuhvaćenih ovom posebnom odredbom koje su obavljene tijekom poreznog razdoblja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi PDV-a moraju se također navesti primjenjive stope PDV-a i ukupni iznos PDV-a za uplatu.</p> <p>Ako su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon podnošenja prijave PDV-a, te se izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 364. U toj sljedećoj prijavi PDV-a moraju se navesti relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne bilo kakve izmjene.”;</p>	<p>voditi evidenciju o tim isporukama. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima država članica u kojima su te isporuke oporezive omogućilo da provjere je li PDV pravilno obračunan.</p> <p>(9) Evidencija iz stavka 8. ovoga članka mora se državam članicama staviti na raspolaganje elektroničkim putem, te se mora čuvati deset godina od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.”.</p> <p>Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 10.</p>		
<p>20.Članak 368. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 368.</p> <p>Porezni obveznik koji nema poslovni nastan unutar Zajednice i koji se koristi posebnom odredbom ne može odbiti PDV u skladu s člankom 168. ove</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Uz točku 12.</p> <p>Naslov poglavlja 6. glave XII. nije potrebno preuzimati jer je člankom 1. točkom 7. Direktive Vijeća (EU) 2019/1995 izmijenjen.</p>

<p>Direktive. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s tom direktivom. Članak 2. stavci 2. i 3. te članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom.</p> <p>Ako se porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom mora registrirati u državi članici za djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovom posebnom odredbom, on odbija PDV nastao u toj državi članici za svoje oporezive djelatnosti koje su obuhvaćene ovom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250. ove Direktive.”;</p> <p>21.Naslov odjeljka 3. poglavlja 6. glave XII. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Posebna odredba za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i za usluge koje su pružili porezni obveznici s poslovnim nastanom u Zajednici, ali ne u državi članici potrošnje”;</p> <p>22.U članku 369.a dodaje se sljedeća točka:</p>	<p style="text-align: center;">Članak 21.</p> <p style="text-align: center;">Naslov iznad članka 119. mijenja se i glasi:</p> <p>„6.2. Posebni postupak oporezivanja za usluge koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije“.</p> <p>U članku 119. točka 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„2. „država članica prijave“ je država članica koju izabere porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije kako bi u njoj prijavio početak obavljanja svoje djelatnosti kao poreznog obveznika na području Europske unije.</p> <p>Iza točke 2. briše se točka i stavlja zarez te se dodaje točka 3.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

<p>„3.,država članica potrošnje' znači država članica za koju se smatra da se u njoj odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3. ili, u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice, država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz robe kupcu.“;</p> <p>23.Članci 369.b i 369.c zamjenjuju se sljedećim člancima:</p>	<p>koja glasi:</p> <p>„3. „država članica potrošnje“ je država članica za koju se smatra da se u njoj obavlja usluga u skladu s člancima 16. do 26. ovoga Zakona.“.</p>		
<p>„Članak 369.b</p> <p>Države članice dopuštaju svakom poreznom obvezniku koji obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i svakom poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje, a koji isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik, da se koristi ovom posebnom odredbom. Ova posebna odredba primjenjuje se na svu robu ili usluge isporučene unutar Zajednice.</p> <p>Članak 369.c</p> <p>Porezni obveznik mora državi članici identifikacije prijaviti kada započinje i završava sa svojim oporezivim</p>	<p>Članak 22.</p> <p>Članak 119.a mijenja se i glasi:</p> <p>„Posebni postupak oporezivanja za usluge primjenjuje se na usluge iz članka 16. do 26. ovoga Zakona koje porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavi na području Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici.“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>djelatnostima obuhvaćenima ovom posebnom odredbom ili kada promijeni te djelatnosti tako da više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje ovom posebnom odredbom. On te informacije dostavlja u elektroničkom obliku.”;</p> <p>24.Članak 369.e mijenja se kako slijedi:</p>	<p>Članak 23.</p> <p>U članku 120. stavku 3. iza riječi: „dodjeljuje“ dodaju se riječi: „pojedinačni“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>(a)uvodne riječi zamjenjuju se sljedećim tekstem:</p> <p>„Država članica identifikacije isključuje poreznog obveznika iz posebne odredbe u svakom od sljedećih slučajeva:”</p> <p>(b)točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(a)ako pošalje obavijest da više ne obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i ne isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom;”;</p> <p>25.Članci 369.f i 369.g zamjenjuju se sljedećim člancima:</p>	<p>Članak 24.</p> <p>U članku 121. točka a) mijenja se i glasi:</p> <p>„a) podnese obavijest da više ne obavlja usluge obuhvaćene posebnim postupkom oporezivanja usluga koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije.“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>„Članak 369.f</p> <p>Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom državi članici identifikacije elektroničkim putem podnosi prijavu PDV-a za svako kalendarsko tromjesečje bez obzira na to je li obavljena prodaja robe na</p>	<p>Članak 25.</p> <p>U članku 122. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Porezni obveznik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>daljinu unutar Zajednice i jesu li usluge obuhvaćene posebnom odredbom bile isporučene. Prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.</p> <p>Članak 369.g</p> <p>1. U prijavi PDV-a moraju se navesti identifikacijski broj za PDV iz članka 369.d i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, prodaje robe na daljinu unutar Zajednice kao i isporučenih usluga obuhvaćenih ovom posebnom odredbom obavljenih tijekom poreznog razdoblja te ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi se također moraju navesti primjenjive stope PDV-a i ukupni iznos PDV-a za uplatu. Prijava PDV-a uključuje i izmjene koje se odnose na prethodna porezna razdoblja kako je predviđeno u stavku 4. ovog članka.</p> <p>2. Ako se, u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice obuhvaćene ovom posebnom odredbom, roba otprema ili prevozi iz država članica koje nisu države članice identifikacije,</p>	<p>obvezan je za svako kalendarsko tromjesečje do zadnjeg dana u tekućem mjesecu po proteku tromjesečja za koje se prijava podnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao usluge obuhvaćene ovim posebnim postupkom. Prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja podnosi se elektroničkim putem.“.</p> <p>Stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik mora navesti svoj identifikacijski broj iz članka 120. stavka 3. ovoga Zakona i za svaku državu članicu potrošnje u kojoj treba platiti PDV, ukupnu vrijednost obavljenih usluga obuhvaćenih ovim posebnim postupkom u razdoblju oporezivanja bez PDV-a, ukupan iznos pripadajućeg PDV-a po stopama, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupan iznos PDV-a koji treba platiti. U slučaju izmjene podnesene prijave PDV-a za</p>		
---	--	--	--

<p>u prijavi PDV-a također se moraju navesti ukupna vrijednost takve prodaje za svaku državu članicu iz koje se roba otprema ili prevozi, zajedno s pojedinačnim identifikacijskim brojem za PDV ili referentnim poreznim brojem koji dodjeljuje svaka takva država članica. Prijava PDV-a sadržava te informacije za svaku državu članicu koja nije država članica identifikacije, raspodijeljene po državama članicama potrošnje.</p>	<p>posebni postupak oporezivanja, izmjene se uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od propisanog roka iz stavka 1. ovoga članka. U toj prijavi navodi se država članica potrošnje, razdoblje oporezivanja i iznos PDV-a koji se mijenja.“.</p>		
<p>3. Ako porezni obveznik koji isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana osim onog u državi članici identifikacije, iz kojih isporučuje usluge, u prijavi PDV-a moraju se navesti i ukupna vrijednost takvih isporuka za svaku državu članicu u kojoj ima poslovni nastan zajedno s pojedinačnim identifikacijskim brojem za PDV ili referentnim poreznim brojem te poslovne jedinice, raspodijeljene po državama članicama potrošnje.</p> <p>4. Ako su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon podnošenja prijave PDV-a, te se izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno</p>	<p style="text-align: center;">Članak 26.</p> <p style="text-align: center;">U članku 124. stavku 1. riječi: „za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge“ brišu se.</p> <p style="text-align: center;">Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ako se porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka registrirao za potrebe PDV-a u tuzemstvu s osnove obavljanja djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovim posebnim postupkom, ostvaruje pravo na odbitak PDV-a u vezi s oporezivom djelatnošću koja je obuhvaćena ovim posebnim postupkom u</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>predati početnu prijavu u skladu s člankom 369.f. U toj sljedećoj prijavi PDV-a moraju se navesti relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne bilo kakve izmjene.”;</p> <p>26.U članku 369.h stavku 1. drugom podstavku druga rečenica zamjenjuje se sljedećom:</p>	<p>prijavi PDV-a iz članka 85. ovoga Zakona.“.</p>		
<p>„Ako je isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom, u svrhu popunjavanja prijave PDV-a, upotrebljava devizni tečaj koji je primjenjiv posljednjeg dana poreznog razdoblja.”;</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Uz točku 21.</p> <p>Naslov odjeljka 3. poglavlja 6. glave XII. nije potrebno preuzimati jer je člankom 1. točkom 8. Direktive Vijeća (EU) 2019/1995 izmijenjen.</p>
<p>27.U članku 369.i prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom plaća PDV upućujući na relevantnu prijavu PDV-a, najkasnije do isteka roka unutar kojeg se mora podnijeti prijava.”;</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Uz točku 22.</p> <p>Točku 3. članka 369.a nije potrebno preuzimati jer je člankom 1. točkom 9. Direktive Vijeća (EU) 2019/1995 izmijenjen članak 369.a.</p>

<p>28.Članak 369.j zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 369.j</p> <p>Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može, u pogledu svojih oporezivih djelatnosti obuhvaćenih ovom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državi članici potrošnje u skladu s člankom 168. ove Direktive. Neovisno o članku 2. stavku 1., članku 3. i članku 8. stavku 1. točki (e) Direktive 2008/9/EZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s tom direktivom.</p> <p>Ako se porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom mora registrirati u državi članici za djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovom posebnom odredbom, on odbija PDV nastao u toj državi članici u pogledu svojih oporezivih djelatnosti obuhvaćenih ovom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250. ove Direktive.”;</p> <p>29.U članku 369.k stavak 1. zamjenjuje se</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Uz točku 23.</p> <p>Članak 369.b nije potrebno preuzimati jer je člankom 1. točkom 10. Direktive Vijeća (EU) 2019/1995 zamijenjen.</p>
	<p>Članak 29.</p> <p>U članku 125.c stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Porezni obveznik koji je Republiku Hrvatsku odabrao kao državu članicu prijave, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti u okviru posebnog postupka oporezivanja ili promjenu te djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.”.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>sljedećim:</p> <p>„1. Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom vodi evidenciju transakcija obuhvaćenih ovom posebnom odredbom. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima države članice potrošnje omogućilo da provjere ispravnost prijave PDV-a.”;</p>		Nije potrebno preuzimanje	<p>Uz točku 24.</p> <p>Članak 369.e točku a nije potrebno preuzimati jer je člankom 1. točkom 11. Direktive Vijeća (EU) 2019/1995 zamijenjena.</p>
<p>30.U glavi XII. poglavlju 6. dodaje se sljedeći odjeljak:</p> <p>„ODJELJAK 4.</p> <p>Posebna odredba za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja</p>		Nije potrebno preuzimanje	<p>Uz točku 25.</p> <p>Članak 369.f i članak 369.g stavke 1., 2. i 3. nije potrebno preuzimati jer se člankom 1. točkama 12. i 13. Direktive Vijeća (EU) 2019/1995 zamjenjuju.</p>
<p>Članak 369.l</p> <p>Za potrebe ovog odjeljka prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja obuhvaća samo robu, uz iznimku proizvoda koji podliježu trošarinama, u pošiljkama čija unutarnja vrijednost ne premašuje 150 EUR.</p> <p>Za potrebe ovog odjeljka i ne dovodeći u pitanje ostale odredbe Zajednice, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1.,porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici' znači porezni</p>	<p>Članak 31.</p> <p>Članak 125.e mijenja se i glasi:</p> <p>"(8) U slučaju izmjene podnesene prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, izmjene se uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od propisanog roka iz stavka 1. ovoga članka. U toj prijavi navodi se država članica potrošnje, razdoblje oporezivanja i iznos PDV-a koji se mijenja.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>obveznik koji nema sjedište svog poslovanja na području Zajednice i koji tamo nema stalan poslovni nastan;</p> <p>2.,posrednik' znači osoba s poslovnim nastanom u Zajednici koju imenuje porezni obveznik koji prodaje na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja kao osobu odgovornu za plaćanje PDV-a i za ispunjavanje obveza utvrđenih u ovoj posebnoj odredbi u ime i za račun poreznog obveznika;</p> <p>3.,država članica identifikacije' znači sljedeće:</p>	<p>(9) Iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuju se u kunama. Ako su isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje tečaj koji vrijedi na posljednji dan razdoblja oporezivanja. Preračunavanje se obavlja prema tečaju koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavljuje, za dan sljedeće objave tečaja.“.</p>		
<p>(a)ako porezni obveznik nema poslovni nastan u Zajednici, država članica u kojoj se odluči registrirati;</p> <p>(b)ako porezni obveznik ima sjedište svog poslovanja izvan Zajednice, ali u njoj ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana, država članica sa stalnim poslovnim nastanom za koju porezni obveznik naznači da će se u njoj koristiti ovom posebnom odredbom;</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Uz točku 27.</p> <p>Članak 369.i je već sadržan u članku 125.f Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine broj 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18 i 121/19).</p>
<p>(c)ako porezni obveznik ima sjedište svog poslovanja u državi članici, ta država članica;</p> <p>(d)ako posrednik ima sjedište svog poslovanja u državi članici, ta</p>	<p>Članak 32.</p> <p>Članak 125.g mijenja se i glasi:</p> <p>"(1) Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona nema</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>država članica; (e) ako posrednik ima sjedište svog poslovanja izvan Zajednice, ali u njoj ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana, država članica sa stalnim poslovnim nastanom za koju posrednik naznači da će se u njoj koristiti ovom posebnom odredbom.</p> <p>Za potrebe točaka (b) i (e), ako porezni obveznik ili posrednik ima više od jednog stalnog poslovnog nastana u Zajednici, on je vezan odlukom o navođenju države članice poslovnog nastana za dotičnu kalendarsku godinu i dvije kalendarske godine koje slijede;</p> <p>4., država članica potrošnje' znači država članica u kojoj završava isporuka ili prijevoz robe kupcu.</p> <p>Članak 369.m</p> <p>1. Države članice dopuštaju sljedećim poreznim obveznicima koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja da se koriste ovom posebnom odredbom:</p> <p>(a) svim poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u Zajednici koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih</p>	<p>pravo na odbitak pretporeza u državi članici potrošnje.</p> <p>(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka u državi članici potrošnje može zatražiti povrat PDV-a u skladu s postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima sa sjedištem u drugoj državi članici.</p> <p>(3) Ako se porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona mora registrirati za potrebe PDV-a u tuzemstvu za isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom oporezivanja, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom u prijavi PDV-a.“.</p>		
<p>(a) svim poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u Zajednici koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Uz točku 29.</p> <p>Članak 369.k je već sadržan u članku 125.h Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine broj 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18 i 121/19).</p>

<p>zemalja;</p> <p>(b)svim poreznim obveznicima, neovisno o tome imaju li poslovni nastan u Zajednici, koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja te koje zastupa posrednik s poslovnim nastanom u Zajednici;</p> <p>(c)svim poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u trećoj zemlji s kojom je Unija sklopila sporazum o uzajamnoj pomoći čije je područje primjene slično području primjene Direktive Vijeća 2010/24/EU (*2) i Uredbe (EU) br. 904/2010 te koji se bavi prodajom na daljinu robe iz te treće zemlje.</p> <p>Ti porezni obveznici primjenjuju tu posebnu odredbu na svu svoju prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja.</p> <p>2. Za potrebe stavka 1. točke (b) nijedan porezni obveznik ne može istodobno imenovati više od jednog posrednika.</p> <p>3. Komisija donosi provedbeni akt kojim se utvrđuje popis trećih zemalja iz stavka 1. točke (c) ovog članka. Taj provedbeni akt donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 5.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 33.</p> <p style="text-align: center;">Iza članka 125.h dodaju se naslovi i članci 125.ha do 125.hp koji glase:</p> <p style="text-align: center;">„6.4. Posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja</p> <p style="text-align: center;">Članak 125.ha</p> <p>(1) U vezi s člancima 125.ha do 125.hk ovoga Zakona prodaja dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja obuhvaća samo dobra, uz iznimku dobara koja podliježu trošarinama, u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00 kuna.</p> <p>(2) U vezi s člancima 125.ha do 125.hk ovoga Zakona pojedini</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

<p>Uredbe (EU) br. 182/2011, a u tu svrhu odbor jest odbor osnovan člankom 58. Uredbe (EU) br. 904/2010.</p> <p>Članak 369.n</p> <p>Za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja na koju se PDV prijavljuje prema ovoj posebnoj odredbi, oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku isporuke. Smatra se da je roba isporučena u trenutku prihvatanja plaćanja.</p> <p>Članak 369.o</p> <p>Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili posrednik koji djeluje za njegov račun moraju državi članici identifikacije prijaviti kada započinje ili završava sa svojom djelatnošću u okviru ove posebne odredbe ili kada promijeni tu djelatnost tako da više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje posebnom odredbom. Te se informacije dostavljaju u elektroničkom obliku.</p> <p>Članak 369.p</p> <p>1. Informacije koje porezni obveznik</p>	<p>pojmovi imaju sljedeća značenja:</p> <p>1. „porezni obveznik koji nema sjedište u Europskoj uniji“ je porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije,</p> <p>2. „posrednik“ je osoba sa sjedištem u Europskoj uniji koju imenuje porezni obveznik koji prodaje dobara na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja kao osobu odgovornu za plaćanje PDV-a i za ispunjavanje obveza u vezi s ovim posebnim postupkom u ime i za račun poreznog obveznika,</p> <p>3. „država članica prijave“ je:</p> <p>a) ako porezni obveznik nema sjedište u Europskoj uniji, država članica u kojoj se odluči prijaviti,</p>		
--	--	--	--

<p>koji se ne koristi posrednikom mora dostaviti državi članici identifikacije prije nego što započne koristiti se ovom posebnom odredbom sadržavaju sljedeće pojedinosti:</p> <p>(a) ime;</p> <p>(b) poštansku adresu;</p> <p>(c) elektroničku adresu i internetske stranice;</p> <p>(d) identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj.</p> <p>2. Informacije koje posrednik mora dostaviti državi članici identifikacije prije nego što započne koristiti se ovom posebnom odredbom za račun poreznog obveznika sadržavaju sljedeće pojedinosti:</p> <p>(a) ime;</p> <p>(b) poštansku adresu;</p> <p>(c) elektroničku adresu;</p> <p>(d) identifikacijski broj za PDV.</p> <p>3. Informacije koje posrednik mora dostaviti državi članici identifikacije u odnosu na svakog poreznog obveznika kojeg zastupa prije nego što se taj porezni obveznik započne koristiti ovom posebnom odredbom sadržavaju sljedeće pojedinosti:</p>	<p>b) ako porezni obveznik ima sjedište izvan Europske unije, ali u njoj ima jednu ili više stalnih poslovnih jedinica, država članica sa stalnom poslovnom jedinicom za koju porezni obveznik naznači da će se u njoj koristiti ovim posebnim postupkom,</p> <p>c) ako porezni obveznik ima sjedište poslovanja u državi članici, ta država članica,</p> <p>d) ako posrednik ima sjedište poslovanja u državi članici, ta država članica,</p> <p>e) ako posrednik ima sjedište poslovanja izvan Europske unije, ali u njoj ima jednu ili više stalnih poslovnih jedinica, država članica sa stalnom poslovnom jedinicom za koju posrednik naznači da će se u njoj koristiti ovim posebnim postupkom.</p>		
--	---	--	--

<p>(a) ime;</p> <p>(b) poštansku adresu;</p> <p>(c)elektroničku adresu i internetske stranice;</p> <p>(d)identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj;</p> <p>(e)njegov pojedinačni identifikacijski broj koji mu je dodijeljen u skladu s člankom 369.q stavkom 2.a.</p> <p>4. Svaki porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili, ako je to primjenjivo, njegov posrednik, obavješćuju državu članicu identifikacije o svakoj promjeni dostavljenih informacija.</p> <p>Članak 369.q</p> <p>1. Država članica identifikacije dodjeljuje poreznom obvezniku koji se koristi ovom posebnom odredbom pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe i obavješćuje ga o tom broju elektroničkim putem.</p> <p>2. Država članica identifikacije dodjeljuje posredniku pojedinačni identifikacijski broj i obavješćuje ga o tom broju elektroničkim putem.</p> <p>3. Država članica identifikacije dodjeljuje posredniku pojedinačni</p>	<p>4. „država članica potrošnje“ je država članica u kojoj završava isporuka ili prijevoz dobara kupcu.</p> <p>(3) Za potrebe stavka 2. točke 3. podtočaka b) i e) ovoga članka, ako porezni obveznik ili posrednik ima više od jedne stalne poslovne jedinice u Europskoj uniji za posebni postupak oporezivanja, odluka u kojoj je naznačio državu članicu stalne poslovne jedinice obvezuje ga u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.</p> <p>6.4.1. Primjena posebnog postupka</p> <p>Članak 125.hb</p> <p>(1) Posebni postupak za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja mogu primjenjivati:</p>		
---	--	--	--

<p>identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe u odnosu na svakog poreznog obveznika za kojeg je imenovan.</p> <p>4. Identifikacijski broj za PDV dodijeljen na temelju stavaka 1., 2. i 3. upotrebljava se samo za potrebe ove posebne odredbe.</p> <p>Članak 369.r</p> <p>1. Država članica identifikacije u sljedećim slučajevima briše iz identifikacijskog registra poreznog obveznika koji se ne koristi posrednikom:</p> <p>(a) ako on obavijesti državu članicu identifikacije o tome da više ne obavlja prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;</p> <p>(b) ako se inače može pretpostaviti da su prestale njegove oporezive djelatnosti prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;</p> <p>(c) ako više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje ove posebne odredbe;</p> <p>(d) ako uporno ne poštuje pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu.</p>	<p>a) svi porezni obveznici sa sjedištem u Europskoj uniji koji prodaju dobra na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja,</p> <p>b) svi porezni obveznici, neovisno o tome imaju li sjedište u Europskoj uniji, koji prodaju dobra na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja te koje zastupa posrednik sa sjedištem u Europskoj uniji,</p> <p>c) svi porezni obveznici sa sjedištem u trećoj zemlji s kojom je Europska unija sklopila sporazum o uzajamnoj pomoći čije je područje primjene slično području primjene Direktive Vijeća 2010/24/EU i Uredbe (EU) br. 904/2010 te koji se bave prodajom dobara na daljinu iz te treće zemlje.</p> <p>(2) Porezni obveznici iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju ovaj posebni postupak na svu svoju prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja.</p>		
---	--	--	--

<p>2. Država članica identifikacije briše posrednika iz identifikacijskog registra u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) ako u razdoblju od dva uzastopna kalendarska tromjesečja nije radio kao posrednik u ime poreznog obveznika koji se koristi ovom posebnom odredbom;</p> <p>(b) ako više ne ispunjava ostale uvjete potrebne za rad kao posrednik;</p> <p>(c) ako uporno ne poštuje pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu.</p> <p>3. Država članica identifikacije u sljedećim slučajevima briše iz identifikacijskog registra poreznog obveznika kojeg zastupa posrednik:</p> <p>(a) ako posrednik obavijesti državu članicu identifikacije o tome da taj porezni obveznik više ne obavlja prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;</p> <p>(b) ako se inače može pretpostaviti da su prestale oporezive djelatnosti tog poreznog obveznika u vezi s prodajom na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;</p> <p>(c) ako taj porezni obveznik više ne ispunjava uvjete potrebne za</p>	<p>(3) Porezni obveznik iz stavka 1. točke b) ovoga članka ne može istodobno imenovati više od jednog posrednika.</p> <p>6.4.2. Nastanak porezne obveze</p> <p>Članak 125.hc</p> <p>Za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja na koja se primjenjuje posebni postupak, oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku isporuke, pri čemu se smatra da su dobra isporučena u trenutku prihvaćanja plaćanja.</p> <p>6.4.3. Prijava Poreznoj upravi za primjenu posebnog postupka</p>		
--	--	--	--

<p>korištenje ove posebne odredbe; (d)ako taj porezni obveznik uporno ne poštuje pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu; (e)ako posrednik državu članicu identifikacije obavijesti da više ne zastupa tog poreznog obveznika.</p> <p>Članak 369.s</p> <p>Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili njegov posrednik podnosi elektroničkim putem državi članici identifikacije prijavu PDV-a za svaki mjesec bez obzira na to je li obavljena prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja. Prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.</p> <p>Ako se prijava PDV-a mora podnijeti u skladu s prvim stavkom, države članice ne nameću, u svrhu PDV-a, nikakve dodatne obveze ili druge formalnosti pri uvozu.</p> <p>Članak 369.t</p> <p>1. U prijavi PDV-a moraju se navesti identifikacijski broj za PDV iz članka 369.q i, za svaku državu članicu</p>	<p>Članak 125.hd</p> <p>Porezni obveznik koji primjenjuje ovaj posebni postupak ili posrednik koji djeluje za njegov račun mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti u okviru ovog posebnog postupka ili promjenu te djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka.</p> <p>Članak 125.he</p> <p>(1) Porezni obveznik koji ne imenuje posrednika, mora Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka dostaviti sljedeće podatke:</p> <p>a) ime i prezime / naziv,</p>		
--	---	--	--

<p>potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja za koju je nastala obveza obračuna PDV-a tijekom poreznog razdoblja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi se također moraju navesti primjenjive stope PDV-a i ukupni iznos PDV-a za uplatu.</p> <p>2. Ako su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon njezina podnošenja, te se izmjene uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 369.s. U toj sljedećoj prijavi PDV-a moraju se navesti relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne bilo kakve izmjene.</p> <p>Članak 369.u</p> <p>1. Prijava PDV-a sastavlja se u eurima.</p> <p>Države članice čija valuta nije euro mogu zahtijevati da se iznosi u prijavi PDV-a navedu u njihovoj nacionalnoj valuti. Ako je isporuka obavljena u drugim valutama, porezni obveznik</p>	<p>b) adresu,</p> <p>c) adresu elektroničke pošte i internetske stranice,</p> <p>d) PDV identifikacijski broj ili nacionalni porezni broj.</p> <p>(2) Posrednik mora Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka za račun poreznog obveznika dostaviti sljedeće podatke:</p> <p>a) ime i prezime / naziv,</p> <p>b) adresu,</p> <p>c) adresu elektroničke pošte,</p> <p>d) PDV identifikacijski broj.</p>		
--	--	--	--

<p>koji se koristi ovom posebnom odredbom ili njegov posrednik primjenjuju, za potrebe popunjavanja prijave PDV-a, devizni tečaj primjenjiv na posljednji dan poreznog razdoblja.</p> <p>2. Konverzija se provodi primjenjujući devizne tečajeve koje je za taj dan objavila Europska središnja banka ili ako taj dan nije bilo objave, devizne tečajeve za sljedeći dan od dana objave.</p> <p>Članak 369.v</p> <p>Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ili njegov posrednik plaća PDV upućujući na relevantnu prijavu PDV-a najkasnije do isteka roka u kojem se mora podnijeti prijava.</p> <p>Plaćanje se obavlja na bankovni račun denominiran u eurima, koji odredi država članica identifikacije. Države članice koje nisu uvele euro mogu zahtijevati da se plaćanje obavi na bankovni račun denominiran u njihovoj vlastitoj valuti.</p> <p>Članak 369.w</p> <p>Porezni obveznik koji se koristi ovom</p>	<p>(3) Posrednik mora Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka za svakog poreznog obveznika kojeg zastupa dostaviti sljedeće podatke:</p> <p>a) ime i prezime / naziv,</p> <p>b) adresu,</p> <p>c) adresu elektroničku pošte i internetske stranice,</p> <p>d) PDV identifikacijski broj ili nacionalni porezni broj,</p> <p>e) pojedinačni identifikacijski broj koji mu je dodijeljen u skladu s člankom 125.hf stavkom 2. ovoga Zakona.</p>		
---	--	--	--

<p>posebnom odredbom ne može, u odnosu na svoje oporezive djelatnosti obuhvaćene ovom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državama članicama potrošnje u skladu s člankom 168. ove Direktive. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ te članku 2. točki 1. i članku 3. Direktive 2008/9/EZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s navedenim direktivama. Članak 2. stavci 2. i 3. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na robu obuhvaćenu ovom posebnom odredbom.</p> <p>Ako se mora registrirati u državi članici za djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovom posebnom odredbom, porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom odbija PDV nastao u toj državi članici u odnosu na svoje oporezive djelatnosti koje su obuhvaćene ovom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250 ove Direktive.</p> <p>Članak 369.x</p> <p>1. Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom vodi evidenciju transakcija obuhvaćenih</p>	<p>(4) Svaki porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak ili ako je moguće njegov posrednik Poreznu upravu trebaju obavijestiti o svakoj promjeni dostavljenih podataka.</p> <p>Članak 125.hf</p> <p>(1) Porezna uprava dodjeljuje poreznom obvezniku koji primjenjuje ovaj posebni postupak pojedinačni identifikacijski broj za primjenu posebnog postupka oporezivanja o čemu ga obavještava elektroničkim putem.</p> <p>(2) Porezna uprava dodjeljuje posredniku pojedinačni identifikacijski broj o čemu ga obavještava elektroničkim putem.</p> <p>(3) Porezna uprava dodjeljuje posredniku pojedinačni identifikacijski broj za primjenu posebnog postupka u odnosu na</p>		
--	--	--	--

<p>ovom posebnom odredbom. Posrednik vodi evidenciju za svakog poreznog obveznika kojega zastupa. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima države članice potrošnje omogućilo da provjere ispravnost prijave PDV-a.</p> <p>2. Evidencija iz stavka 1. državi članici potrošnje i državi članici identifikacije mora se na njihov zahtjev staviti na raspolaganje elektroničkim putem.</p> <p>Ta se evidencija mora čuvati deset godina od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.</p> <p>(*2) Direktiva Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 84, 31.3.2010., str. 1.);"</p> <p>31. U glavi XII. dodaju se sljedeća poglavlja:</p> <p>„POGLAVLJE 7.</p> <p>Posebni postupci za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz</p> <p>Članak 369.y</p> <p>Ako se, za uvoz robe, uz iznimku proizvoda koji podliježu trošarinama,</p>	<p>svakog poreznog obveznika za kojeg je imenovan.</p> <p>(4) Pojedinačni identifikacijski broj dodijeljen na temelju ovoga članka koristi se samo za potrebe ovog posebnog postupka.</p> <p>6.4.4. Brisanje iz evidencije</p> <p>Članak 125.hg</p> <p>(1) Porezna uprava brisat će poreznog obveznika koji ne imenuje posrednika iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja u slučajevima ako:</p> <p>a) podnese obavijest da više ne obavlja prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja,</p>		
---	---	--	--

<p>u pošiljkama čija unutarnja vrijednost ne premašuje 150 EUR ne upotrebljava posebna odredba iz poglavlja 6. odjeljka 4., država članica uvoza dopušta osobi koja prijavljuje robu carini za račun osobe kojoj je roba namijenjena unutar područja Zajednice da se koristi posebnim postupcima za prijavu i plaćanje PDV-a pri uvozu u pogledu robe za koju otprema ili prijevoz završavaju u toj državi članici.</p> <p>Članak 369.z</p> <p>1. Za potrebe ovog posebnog postupka primjenjuje se sljedeće:</p> <p>(a) osoba kojoj je roba namijenjena odgovorna je za plaćanje PDV-a;</p> <p>(b) osoba koja robu prijavljuje carini unutar područja Zajednice naplaćuje PDV od osobe kojoj je roba namijenjena i izvršava plaćanje takvog PDV-a.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da osoba koja robu prijavljuje carini unutar područja Zajednice poduzme odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da osoba kojoj je roba namijenjena plati točan iznos poreza.</p> <p>Članak 369.za</p>	<p>b) se može pretpostaviti da su prestale njegove oporezive djelatnosti prodaje dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja,</p> <p>c) više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu posebnog postupka,</p> <p>d) ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka.</p> <p>(2) Porezna uprava brisat će posrednika iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja u slučajevima ako:</p> <p>a) u razdoblju od dva uzastopna kalendarska tromjesečja nije radio kao posrednik u ime poreznog obveznika koji primjenjuje posebni postupak,</p>		
---	--	--	--

<p>Odstupajući od članka 94. stavka 2., države članice mogu predvidjeti da je pri korištenju ove posebne odredbe primjenjiva standardna stopa PDV-a koja je primjenjiva u državi članici uvoza.</p> <p>Članak 369.zb</p> <p>1. Države članice dopuštaju da se PDV naplaćen u okviru ovog posebnog postupka prijavljuje elektronički putem u mjesečnoj prijavi. U prijavi se mora navesti ukupan PDV naplaćen tijekom relevantnog kalendarskog mjeseca.</p> <p>2. Države članice zahtijevaju da se PDV iz stavka 1. plati do kraja mjeseca koji slijedi nakon uvoza.</p> <p>3. Osobe koje se koriste ovim posebnim postupkom čuvaju evidenciju transakcija obuhvaćenih ovim posebnim postupkom tijekom razdoblja koje treba odrediti država članica uvoza. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim ili carinskim tijelima države članice uvoza omogućilo da provjere ispravnost prijave PDV-a te se nju elektroničkim putem stavlja na raspolaganje državi članici uvoza na</p>	<p>b) više ne ispunjava uvjete potrebne za rad kao posrednik,</p> <p>c) ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka.</p> <p>(3) Porezna uprava brisat će poreznog obveznika kojeg zastupa posrednik iz evidencije poreznih obveznika koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja u slučajevima ako:</p> <p>a) posrednik obavijesti Poreznu upravu da porezni obveznik više ne obavlja prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja,</p> <p>b) se može pretpostaviti da su prestale oporezive djelatnosti poreznog obveznika u vezi s prodajom dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja,</p>		
--	--	--	--

<p>njezin zahtjev.</p> <p>POGLAVLJE 8.</p> <p>Protuvrijednosti</p> <p>Članak 369.zc</p> <p>1. Protuvrijednost eura u nacionalnoj valuti koju treba uzeti u obzir za iznos naveden u članku 369.l i članku 369.y utvrđuje se jedanput godišnje. Primjenjuju se tečajevi dobiveni prvoga radnog dana u listopadu, a počinju proizvoditi učinke 1. siječnja sljedeće godine.</p> <p>2. Države članice mogu zaokružiti iznos u nacionalnoj valuti koji su dobile pretvorbom iznosâ u eure.</p> <p>3. Države članice mogu nastaviti primjenjivati iznos koji je na snazi u trenutku godišnje prilagodbe predviđene u stavku 1., ako pretvorba iznosa izraženog u eurima prije zaokruženja predviđenog u stavku 2. rezultira izmjenom iznosa izraženog u nacionalnoj valuti manjom od 5 % ili smanjenjem tog iznosa.”.</p>	<p>c) porezni obveznik više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu posebnog postupka,</p> <p>d) porezni obveznik ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka,</p> <p>e) posrednik obavijesti Poreznu upravu da više ne zastupa tog poreznog obveznika.</p> <p>6.4.5. Podnošenje prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja</p> <p>Članak 125.hh</p> <p>(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak ili njegov posrednik obvezan je za svaki kalendarski mjesec do</p>		
--	--	--	--

zadnjeg dana u tekućem mjesecu po proteku mjeseca za koji se prijava podnosi, Poreznoj upravi elektroničkim putem podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja.

(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka mora se navesti pojedinačni identifikacijski broj iz članka 125.hf ovoga Zakona i za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupnu vrijednost, bez PDV-a, prodaje dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja za koju je nastala obveza obračuna PDV-a tijekom razdoblja oporezivanja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a po stopama, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupni iznos PDV-a za uplatu.

(3) U slučaju izmjene podnesene prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja, izmjene se uključuju u sljedeću prijavu u roku od tri

godine od propisanog roka iz stavka 1. ovoga članka. U toj prijavi navodi se država članica potrošnje, razdoblje oporezivanja i iznos PDV-a koji se mijenja.

(4) Iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuju se u kunama. Ako su isporuke obavljene u drugim valutama, porezni obveznik iz članka 125.hb ovoga Zakona primjenjuje tečaj koji vrijedi na posljednji dan razdoblja oporezivanja. Preračunavanje se obavlja prema tečaju koji objavljuje Europska središnja banka za taj dan ili, ako se tečaj za taj dan ne objavljuje, za dan sljedeće objave tečaja.

6.4.6. Plaćanje PDV-a

Članak 125.hi

Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak ili njegov posrednik plaćaju PDV pozivajući

se na odgovarajući referentni broj prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja najkasnije do isteka roka za podnošenje te prijave. Uplata se obavlja u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom o uplatnim računima.

6.4.7. Pravo na odbitak pretporeza

Članak 125.hj

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak nema pravo na odbitak pretporeza u državi članici potrošnje.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka u državi članici potrošnje može zatražiti povrat PDV-a u skladu s postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima sa sjedištem u drugoj državi članici te postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju sjedište

	<p>na području Europske unije.</p> <p>(3) Ako se porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja mora registrirati za potrebe PDV-a u tuzemstvu za isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom u prijavi PDV-a.</p> <p>6.4.8. Vođenje evidencije i čuvanje podataka</p> <p>Članak 125.hk</p> <p>(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak mora voditi evidenciju o transakcijama obuhvaćenim ovim posebnim postupkom. Posrednik mora voditi evidenciju za svakog</p>		
--	---	--	--

poreznog obveznika kojega zastupa. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznom tijelu države članice potrošnje omogućila provjera točnosti prijave PDV-a za posebni postupak oporezivanja.

(2) Evidencija iz stavka 1. ovoga članka mora na zahtjev, u elektroničkom obliku biti stavljena na raspolaganje Poreznoj upravi i poreznom tijelu države članice potrošnje. Ta se evidencija mora čuvati deset godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene.

6.5. Posebni postupak za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz

Članak 125.hl

Ako se, za uvoz dobara, uz iznimku dobara koja podliježu trošarinama, u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 1.135,00

kuna ne primjenjuje posebni postupak iz članka 125.ha ovoga Zakona, osoba koja prijavljuje dobra Carinskoj upravi za račun osobe kojoj su dobra namijenjena unutar područja Europske unije može primjenjivati posebni postupak za prijavu i plaćanje PDV-a pri uvozu za dobra čija otprema ili prijevoz završavaju u tuzemstvu.

Članak 125.hm

Za potrebe posebnog postupka za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz primjenjuje se sljedeće:

a) osoba kojoj su dobra namijenjena odgovorna je za plaćanje PDV-a,

b) osoba koja dobra prijavljuje Carinskoj upravi unutar područja Europske unije naplaćuje PDV od osobe kojoj su dobra namijenjena i obavlja plaćanje takvog PDV-a.

Članak 125.hn

Iznimno od članka 37. stavka 2. točke b) ovoga Zakona, za potrebe posebnog postupka za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz PDV se obračunava i plaća po stopi iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 125.ho

(1) PDV naplaćen u okviru ovog posebnog postupka prijavljuje se elektroničkim putem u mjesečnoj prijavi u kojoj se mora navesti ukupan PDV naplaćen tijekom kalendarskog mjeseca za koji se prijava podnosi.

(2) Prijava iz stavka 1. ovoga članka podnosi se do zadnjeg dana u tekućem mjesecu za prethodni mjesec.

(4) Osobe koje primjenjuju ovaj posebni postupak obvezne su čuvati evidenciju transakcija obuhvaćenih ovim posebnim postupkom deset godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene. Evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se Poreznoj upravi i Carinskoj upravi omogućila provjera točnosti prijave iz stavka 1. ovoga članka te im na zahtjev mora biti u elektroničkom obliku stavljena na raspolaganje.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje sadržaj evidencije transakcija iz stavka 4. ovoga članka.

Članak 125.hp

Ministar financija najkasnije do 31. prosinca tekuće godine donosi odluku o vrijednosti iz članaka 7.b, 125.ha i 125.hl ovoga Zakona koja

	<p>se primjenjuje od 1. siječnja sljedeće godine u slučaju da protuvrijednost iznosa od 150 EUR u kunama prema tečaju Europske središnje banke prvog radnog dana u listopadu tekuće godine rezultira povećanjem te vrijednosti od 5% ili više.”.</p>		
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 369.zb stavak 2. nije potrebno preuzimati jer je člankom 1. točkom 14. Direktive Vijeća (EU) 2019/1995 zamijenjen.</p>
<p>Članak 3. Izmjena Direktive 2009/132/EZ S učinkom od 1. siječnja 2021. glava IV. Direktive 2009/132/EZ briše se.</p>	<p>Članak 13.</p> <p>U članku 44. stavku 1. točka 7. mijenja se i glasi:</p> <p>„7. uvoz dobara za koja se PDV treba prijaviti u skladu s posebnim postupkom iz članka 125.ha do 125.hk ovoga Zakona i ako je, najkasnije pri podnošenju uvozne deklaracije, nadležnom carinskom uredu dostavljen, za primjenu posebnog postupka, pojedinačni</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	identifikacijski broj isporučitelja ili posrednika koji djeluje za njegov račun, koji se dodjeljuje na temelju članka 125.hf ovoga Zakona,“.		
<p>Članak 4.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 31. prosinca 2018. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 1. ove Direktive. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Države članice do 31. prosinca 2020. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člancima 2. i 3. ove Direktive. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>One primjenjuju mjere potrebne radi usklađivanja s člankom 1. ove Direktive od 1. siječnja 2019.</p> <p>One primjenjuju mjere potrebne radi usklađivanja s člancima 2. i 3. ove Direktive od 1. siječnja 2021.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one</p>		Nije potrebno preuzimanje	Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje rok za preuzimanje direktive.

<p>sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe o stupanju direktive na snagu.</p>
<p>Članak 6.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje da je direktiva upućena državama članicama.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.Umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 17.a</p> <p>1. Prijenos robe koji provodi porezni obveznik, a koja čini dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu na temelju aranžmanâ za premještanje dobara ne smatra se isporukom robe uz naknadu.</p> <p>2. Za potrebe ovog članka smatra se da aranžmani za premještanje dobara postoje ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a)porezni obveznik, ili treća osoba za njegov račun, otprema ili prevozi robu u drugu državu članicu s namjerom da tu robu ondje u kasnijoj fazi i nakon dolaska isporuči drugom poreznom obvezniku koji ima pravo preuzeti vlasništvo nad tom robom u skladu s postojećim dogovorom između obaju poreznih obveznika;</p> <p>(b)porezni obveznik koji otprema ili prevozi robu nema sjedište svojeg poslovanja ni stalni poslovni nastan u državi članici u koju se roba ili usluge otpremaju ili prevoze;</p> <p>(c)porezni obveznik kojem je</p>	<p>Članak 6.</p> <p>U članku 13.a iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:</p> <p>„(4) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na isporuke iz članka 7.b ovoga Zakona.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (NN 121/2019) članak/članci 2., 3., 7., 10. i 12.</p>
---	---	----------------------------	--

<p>namijenjena isporuka robe identificiran je za potrebe PDV-a u državi članici u koju se roba otprema ili prevozi te su i njegov identitet i identifikacijski broj za PDV koji mu je ta država članica dodijelila poznati poreznom obvezniku iz točke (b) u trenutku kada otprema ili prijevoz započinju;</p> <p>(d) porezni obveznik koji otprema ili prevozi robu bilježi prijevoz robe u evidenciju predviđenu u članku 243. stavku 3. te u zbirnu prijavu predviđenu u članku 262. stavku 2. unosi identitet poreznog obveznika koji stječe robu i identifikacijski broj za PDV koji mu je dodijelila država članica u koju se roba otprema ili prevozi.</p> <p>3. Ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 2. te pod uvjetom da se prijenos obavlja u roku iz stavka 4., u trenutku prijenosa prava na raspolaganje robom u svojstvu vlasnika na poreznog obveznika iz stavka 2. točke (c) primjenjuju se sljedeća pravila:</p> <p>(a) smatra se da je isporuku robe u skladu s člankom 138. stavkom 1. obavio porezni obveznik koji je sâm otpremio ili prevezao robu u državi članici iz koje je roba otpremljena ili prevezana ili je to za njegov račun</p>			
--	--	--	--

<p>obavila treća osoba;</p> <p>(b)smatra se da je stjecanje robe unutar Zajednice obavio porezni obveznik kojem se ta roba isporučuje u državi članici u koju je roba otpremljena ili prevezena.</p> <p>4. Ako tijekom 12 mjeseci nakon dolaska robe u državu članicu u koju je otpremljena ili prevezena, roba nije isporučena poreznom obvezniku iz stavka 2. točke (c) i stavka 6. kojem je namijenjena, a nije nastupila nijedna od okolnosti utvrđenih u stavku 7., smatra se da je prijenos u smislu članka 17. obavljen na dan koji slijedi nakon isteka razdoblja od 12 mjeseci.</p> <p>5. Ne smatra se da je prijenos u smislu članka 17. obavljen ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a)pravo na raspolaganje robom nije preneseno, a ta je roba, u roku iz stavka 4., vraćena u državu članicu iz koje je otpremljena ili prevezena; i</p> <p>(b)porezni obveznik koji je otpremio ili prevezao robu bilježi vraćanje robe u evidenciju predviđenu u članku 243. stavku 3.</p> <p>6. Ako se u razdoblju iz stavka 4. porezni obveznik iz stavka 2. točke (c) zamijeni drugim poreznim obveznikom,</p>			
--	--	--	--

<p>ne smatra se da je prijenos u smislu članka 17. obavljen u trenutku zamjene pod uvjetom da:</p> <p>(a) ispunjeni su svi ostali primjenjivi uvjeti iz stavka 2; i</p> <p>(b) porezni obveznik iz stavka 2. točke (b) zabilježio je zamjenu u evidenciju predviđenu u članku 243. stavku 3.</p> <p>7. Ako u roku iz stavka 4. bilo koji od uvjeta utvrđenih u stavcima 2. i 6. prestane biti ispunjen, smatra se da je prijenos robe u smislu članka 17. obavljen u trenutku u kojem je odgovarajući uvjet prestao biti ispunjen.</p> <p>Ako se roba isporučuje osobi koja nije porezni obveznik iz stavka 2. točke (c) ili stavka 6., smatra se da uvjeti utvrđeni u stavcima 2. i 6. prestaju biti ispunjeni neposredno prije takve isporuke.</p> <p>Ako se roba otprema ili prevozi u zemlju koja nije država članica iz koje je izvorno premještena, smatra se da uvjeti utvrđeni u stavcima 2. i 6. prestaju biti ispunjeni neposredno prije početka takve otpreme ili takvog prijevoza.</p> <p>U slučaju uništenja, gubitka ili krađe robe smatra se da uvjeti utvrđeni u stavcima 2. i 6. prestaju biti ispunjeni na</p>			
--	--	--	--

<p>dan kada je roba doista nestala ili je uništena ili, ako je nemoguće utvrditi taj dan, na dan kada je utvrđeno da je roba uništena ili da nedostaje.”;</p> <p>2.U glavu V. poglavlje 1. odjeljak 2. umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 36.a</p> <p>1. Kada se ista roba isporučuje uzastopno te se ta roba otprema ili prevozi iz jedne države članice u drugu državu članicu izravno od prvog dobavljača do zadnjeg kupca u lancu, otprema ili prijevoz pripisuje se samo isporuci koja je obavljena posredničkom subjektu.</p> <p>2. Odstupajući od stavka 1., otprema ili prijevoz pripisuje se samo isporuci robe koju je obavio posrednički subjekt u slučaju u kojem je posrednički subjekt svojeg dobavljača obavijestio o identifikacijskom broju za PDV koji mu je izdala država članica iz koje se roba otprema ili prevozi.</p> <p>3. Za potrebe ovog članka ‚posrednički subjekt‘ znači dobavljač u lancu koji nije prvi dobavljač u lancu, koji sâm otprema ili prevozi robu ili to obavlja putem treće osobe koja postupa za njegov račun.</p>			
---	--	--	--

<p>4. Ovaj članak ne primjenjuju se na situacije obuhvaćene člankom 14.a.”;</p> <p>3.Članak 138. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Države članice izuzimaju isporuku robe koju prodavatelj ili osoba koja stječe robu otprema ili prevozi na odredište izvan njihova državnog područja, ali unutar Zajednice, ili takve robe koja se otprema ili prevozi za račun prodavatelja ili osobe koja stječe robu, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a)roba se isporučuje drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a koja djeluje kao takva, u državi članici koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz robe počinje;</p> <p>(b)porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik za koje se obavlja isporuka identificirani su za potrebe PDV-a u državi članici koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz robe počinje te su dobavljaču priopćili taj identifikacijski broj za PDV.”;</p> <p>(b)umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„1.a Izuzeće predviđeno u stavku 1.</p>			
---	--	--	--

<p>ne primjenjuje se kada isporučitelj nije postupio u skladu s obvezom podnošenja zbirne prijave predviđenom u člancima 262. i 263. ili kada se u zbirnoj prijavi koju je podnio ne iskazuju točne informacije u vezi s tom isporukom kako se zahtijeva u članku 264., osim ako dobavljač može propisno opravdati svoj propust na način koji zadovoljava nadležna tijela.”;</p> <p>4.U članku 243. dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„3. Svaki porezni obveznik koji prenosi robu u okviru aranžmanâ za premještanje dobara iz članka 17.a vodi evidenciju s pomoću koje se poreznim tijelima omogućuje provjera pravilne primjene tog članka.</p> <p>Svaki porezni obveznik kojemu se isporučuje roba u okviru aranžmanâ za premještanje dobara iz članka 17.a vodi evidenciju te robe.”;</p> <p>5.Članak 262. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 262.</p> <p>1. Svaki porezni obveznik koji je identificiran za potrebe PDV-a podnosi zbirnu prijavu u kojoj se navode:</p> <p>(a)stjecatelji identificirani za potrebe PDV-a kojima je isporučio robu u</p>			
--	--	--	--

<p>skladu s uvjetima određenima u članku 138. stavku 1. i članku 138. stavku 2. točki (c);</p> <p>(b) osobe identificirane za potrebe PDV-a kojima je isporučio robu koja je njemu isporučena putem stjecanja robe unutar Zajednice iz članka 42.;</p> <p>(c) porezni obveznici i pravne osobe koje nisu porezni obveznici, a identificirane su za potrebe PDV-a, kojima je pružio usluge, osim usluga koje su izuzete od PDV-a u državi članici u kojoj je transakcija oporeziva i za koje primatelj ima obvezu platiti porez u skladu s člankom 196.</p> <p>2. Osim informacija iz stavka 1., svaki porezni obveznik podnosi informacije o identifikacijskom broju za PDV poreznih obveznika kojima je namijenjena roba koja se otprema ili prevozi u okviru aranžmana za premještanje dobara u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 17.a. te o svakoj izmjeni podnesenih informacija.”;</p> <p>6. Članci 403. i 404. brišu se.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 2.</p> <p>1. Države članice do 31. prosinca 2019. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2020.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje rok za preuzimanje direktive.
<p>Članak 3.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe o stupanju direktive na snagu.

<p>Članak 4.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje da je direktiva upućena državama članicama.</p>
--	--	----------------------------------	---

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.U glavi V. poglavlju 1. odjeljku 2. umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 36.b</p> <p>Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a, otprema ili prijevoz robe pripisuje se isporuci koju je izvršio taj porezni obveznik.”.</p> <p>2.Članak 66.a zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 66.a</p> <p>Odstupajući od članka 63., 64. i 65., oporezivi događaj isporuke robe koju obavlja porezni obveznik za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a, kao i oporezivi događaj isporuke robe tom poreznom obvezniku, te obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku prihvaćanja plaćanja.”.</p> <p>3.Umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 136.a</p> <p>Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s</p>	<p>Članak 7.</p> <p>Iza članka 13.a dodaje se članak 13.b koji glasi:</p> <p>„Članak 13.b</p> <p>Ako je porezni obveznik primio i isporučio dobra u skladu s člankom 7.b ovoga Zakona, otprema ili prijevoz dobara pripisuju se isporuci koju je obavio taj porezni obveznik.“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
	<p>Članak 10.</p> <p>Iza članka 30. dodaje se članak 30.a koji glasi:</p> <p>„Članak 30.a</p> <p>Iznimno od članka 30. ovoga Zakona oporezivi događaj za</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>člankom 14.a stavkom 2., države članice izuzimaju isporuku te robe tom poreznom obvezniku.”.</p> <p>4.U članku 169. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(b)transakcije koje su izuzete u skladu s člancima 136.a, 138., 142. ili 144., člancima od 146. do 149., člancima 151., 152., 153. ili 156., člankom 157. stavkom 1. točkom (b), člancima od 158. do 161. ili člankom 164.;”.</p>	<p>isporuku dobara koju obavlja porezni obveznik za kojeg se smatra da je isporučitelj u skladu s člankom 7.b ovoga Zakona, kao i oporezivi događaj za isporuku dobara tom poreznom obvezniku, te obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku prihvatanja plaćanja.“.</p>		
<p>5.U članku 204. stavku 1. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Međutim, države članice ne smiju primijeniti mogućnost iz drugog podstavka na porezne obveznike u smislu članka 358.a točke 1. koji su se odlučili za posebnu odredbu za usluge koje isporučuju porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan u Zajednici.”.</p> <p>6.U članku 272. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(b)porezni obveznici koji ne obavljaju niti jednu transakciju navedenu u</p>	<p style="text-align: center;">Članak 11.</p> <p style="text-align: center;">U članku 40. iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. koji glasi:</p> <p>„(8) PDV-a je oslobođena isporuka dobara poreznom obvezniku za kojeg se smatra da je isporučitelj tih dobara u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona.“.</p> <p style="text-align: center;">Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 9.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>člancima 20., 21., 22., 33., 36., 136.a, 138. i 141.;”.</p> <p>7.U glavi XII. naslov poglavlja 6. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„ Posebne odredbe za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu ili obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu ”.</p>	<p>Članak 15.</p> <p>U članku 58. stavku 6. iza riječi: „isporuke dobara i usluge iz“ dodaju se riječi: „ članka 40. stavka 8.,“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>8.U glavi XII. poglavlju 6. naslov odjeljka 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„ Posebna odredba za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, za isporuke robe unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici s poslovnim nastanom unutar Zajednice, ali ne u državi članici potrošnje ”.</p> <p>9.Članak 369.a mijenja se kako slijedi:</p> <p>Članak 369.a</p> <p>Za potrebe ovog odjeljka i ne dovodeći u pitanje ostale odredbe Zajednice,</p>	<p>Članak 36.</p> <p>U članku 126. stavku 2. posljednja rečenica mijenja se i glasi:</p> <p>„Porezni obveznik iz ovoga stavka ne mora imenovati poreznog zastupnika ako se radi o poreznom obvezniku iz članka 119. točke 1. ovoga Zakona te u slučaju kada obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje” znači porezni obveznik koji ima sjedište svog poslovanja u Zajednici ili tamo ima stalni poslovni nastan ali nema sjedište svog poslovanja ili stalni poslovni nastan na području države članice potrošnje;</p> <p>2. „država članica identifikacije” znači država članica na čijem državnom području porezni obveznik ima sjedište svog poslovanja ili ako nema sjedište svog poslovanja u Zajednici, gdje ima stalni poslovni nastan.</p> <p>Ako porezni obveznik nema sjedište svog poslovanja u Zajednici ali u njoj ima više od jednog stalnog poslovnog nastana, država članica identifikacije država je članica sa stalnim poslovnim nastanom u kojoj porezni obveznik prijavi primjenu posebnog programa. Ta odluka obvezuje poreznog obveznika tijekom dotične i dvije naredne kalendarske godine.</p> <p>Ako porezni obveznik nema ni sjedište svog poslovanja ni stalni poslovni nastan u Zajednici, država članica identifikacije država je članica u kojoj otprema ili prijevoz robe počinje. Ako otprema ili prijevoz robe počinje u</p>		Nije potrebno preuzimanje	Uz točku 6. Zakonom o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18 i 121/19) nije propisana mogućnost iz članka 272. stavka 1. točke b.
	<p>Članak 20.</p> <p>Naslov iznad članka 118. mijenja se i glasi:</p> <p>„6. Posebni postupci oporezivanja za porezne obveznike koji obavljaju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju dobra na daljinu ili obavljaju određene isporuke na domaćem tržištu“.</p>	U potpunosti preuzeto	
	<p>Članak 27.</p> <p>Naslov iznad članka 125.a mijenja se i glasi:</p> <p>„6.3. Posebni postupak</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>više država članica, porezni obveznik navodi koja je od tih država članica država članica identifikacije. Ta odluka obvezuje poreznog obveznika tijekom dotične i dvije naredne kalendarske godine;</p> <p>3. „država članica potrošnje” znači jedno od sljedećeg:</p> <p>(a) u slučaju isporuke usluga, država članica za koju se smatra da se u njoj odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3.;</p> <p>(b) u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice, država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz robe kupcu;</p> <p>(c) u slučaju da isporuke robe obavlja porezni obveznik koji omogućuje te isporuke u skladu s člankom 14.a stavkom 2. pri čemu otprema ili prijevoz robe počinje i završava u istoj državi članici, ta država članica.”.</p> <p>10. Članak 369.b zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 369.b</p> <p>Države članice dopuštaju upotrebu ove posebne odredbe sljedećim poreznim obveznicima:</p> <p>(a) poreznom obvezniku koji obavlja</p>	<p>oporezivanja za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, za isporuke dobara unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici sa sjedištem unutar Europske unije, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje“.</p> <p>U članku 125.a stavku 1. iza točke 2. točka se zamjenjuje zarezom i dodaje se točka 3. koja glasi:</p> <p>„3. „država članica potrošnje” je:</p> <p>a) u slučaju obavljanja usluga, država članica za koju se smatra da se u njoj obavlja usluga u skladu s člancima 16. do 26. ovoga Zakona,</p> <p>b) u slučaju prodaje dobara na daljinu unutar Europske unije, država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz dobara kupcu,</p>		
--	--	--	--

<p>prodaju robe na daljinu unutar Zajednice;</p> <p>(b) poreznom obvezniku koji omogućuje te isporuke robe u skladu s člankom 14.a stavkom 2. ako otprema ili prijevoz isporučene robe počinje i završava u istoj državi članici;</p> <p>(c) poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje i isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik.</p> <p>Ta posebna odredba primjenjuje se na svu robu ili usluge koje dotični porezni obveznik isporučuje u Zajednici.”.</p> <p>11. U članku 369.e točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(a) ako obavijesti da više ne obavlja isporuke robe i usluga obuhvaćene ovom posebnom odredbom;”.</p> <p>12. Članak 369.f zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 369.f</p> <p>Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom elektroničkim putem podnosi prijavu PDV-a državi članici identifikacije za svako kalendarsko tromjesečje, neovisno o tome jesu li roba ili usluge obuhvaćene tom posebnom odredbom bile</p>	<p>c) u slučaju da isporuke dobara obavlja porezni obveznik koji omogućuje te isporuke u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona pri čemu otprema ili prijevoz dobara počinje i završava u istoj državi članici, ta država članica.“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ako porezni obveznik nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište ili stalnu poslovnu jedinicu na području Europske unije, država članica prijave je država članica u kojoj započinje otprema ili prijevoz dobara. Ako otprema ili prijevoz dobara počinje u više država članica, porezni obveznik navodi koja je od tih država članica država članica prijave, a ta ga odluka obvezuje u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.“.</p>		
--	--	--	--

<p>isporučene. Prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.”.</p> <p>13.U članku 369.g stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„1. U prijavi PDV-a navodi se identifikacijski broj za PDV iz članka 369.d i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost bez PDV-a, primjenjive stope PDV-a, ukupan pro rata iznos odgovarajućeg PDV-a i ukupni PDV za sljedeće isporuke obuhvaćene ovom posebnom odredbom koje se izvrše tijekom poreznog razdoblja:</p>			
<p>(a)prodaju robe na daljinu unutar Zajednice;</p> <p>(b)isporuke robe u skladu s člankom 14.a stavkom 2. ako otprema ili prijevoz te robe počinje i završava u istoj državi članici;</p> <p>(c) isporuke usluga.</p> <p>Prijava PDV-a uključuje i izmjene koje se odnose na prethodna porezna razdoblja kako je predviđeno u stavku 4. ovog članka.</p> <p>2. Ako se roba otprema ili prevozi iz</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Uz točku 9.</p> <p>Članak 369.a stavak 1. i stavak 2. podstavci 1. i 2. već su sadržani u članku 125.a stavku 1. točki 1. i 2. i stavku 2. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18 i 121/19).</p>
	<p>Članak 28.</p> <p>Članak 125.b mijenja se i glasi:</p> <p>„Članak 125.b</p> <p>(1) Posebni postupak za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, za isporuke dobara unutar</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>država članica koje nisu država članica identifikacije, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost bez PDV-a, primjenjive stope PDV-a, ukupan pro rata iznos odgovarajućeg PDV-a i ukupni PDV za sljedeće isporuke obuhvaćene ovom posebnom odredbom za svaku državu članicu iz koje se ta roba otprema ili prevozi:</p> <p>(a) prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, osim one koju obavlja porezni obveznik u skladu s člankom 14.a stavkom 2.;</p> <p>(b) prodaju robe na daljinu i isporuke robe unutar Zajednice ako otprema ili prijevoz te robe počinje i završava u istoj državi članici i ako ih izvrši porezni obveznik u skladu s člankom 14.a stavkom 2.</p> <p>U odnosu na isporuke iz točke (a) prijava PDV-a uključuje i pojedinačni identifikacijski broj za PDV ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se ta roba otprema ili prevozi.</p> <p>U odnosu na isporuke iz točke (b) prijava PDV-a uključuje i pojedinačni identifikacijski broj za PDV ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se ta roba</p>	<p>države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje obavljaju porezni obveznici sa sjedištem unutar Europske unije, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje može primjenjivati:</p> <p>a) porezni obveznik koji obavlja prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije,</p> <p>b) porezni obveznik koji omogućuje isporuku dobara u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona, a otprema ili prijevoz isporučenih dobara počinje i završava u istoj državi članici,</p> <p>c) porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje i obavlja usluge osobi koja nije porezni obveznik.</p> <p>(2) Posebni postupak iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se na sva dobra i usluge koje porezni</p>		
--	---	--	--

<p>otprema ili prevozi, ako on postoji.</p> <p>Prijava PDV-a uključuje informacije iz ovog stavka raščlanjene po državi članici potrošnje.</p> <p>3. Ako porezni obveznik koji isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana, osim onog u državi članici identifikacije, iz kojih pruža usluge, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost bez PDV-a, primjenjive stope PDV-a, ukupan pro rata iznos odgovarajućeg PDV-a i ukupni PDV za takve isporuke za svaku državu članicu u kojoj ima poslovni nastan, zajedno s pojedinačnim identifikacijskim brojem za PDV ili referentnim poreznim brojem tog poslovnog nastana, raščlanjeno po državama članicama potrošnje.”</p>	<p>obveznik isporučuje u Europskoj uniji.“.</p>		
<p>14.U članku 369.zb stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p>	<p>Članak 30.</p> <p>U članku 125.d točka a) mijenja se i glasi:</p> <p>„a) podnese obavijest da više ne obavlja isporuke dobara i usluga obuhvaćene ovim posebnim postupkom oporezivanja.“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>„2. Države članice zahtijevaju da plaćanje PDV iz stavka 1. dopijeva mjesečno do isteka roka za plaćanje koji se primjenjuje na plaćanje uvozne carine.“.</p>	<p>Članak 31.</p> <p>Članak 125.e mijenja se i glasi:</p> <p>„Članak 125.e</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

(1) Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona obvezan je za svako kalendarsko tromjesečje do zadnjeg dana u tekućem mjesecu po proteku tromjesečja za koje se prijava podnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju obavljao isporuke dobara i usluga obuhvaćene posebnim postupkom.

(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka navodi se PDV identifikacijski broj iz članka 77. ovoga Zakona, i za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost bez PDV-a, stope PDV-a koje se primjenjuju, ukupni iznos pripadajućeg PDV-a po stopama i ukupni PDV za sljedeće isporuke obuhvaćene posebnim postupkom koje se obave tijekom razdoblja oporezivanja:

a) prodaju dobara na daljinu

	<p>unutar Europske unije,</p> <p>b) isporuke dobara u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona ako otprema ili prijevoz tih dobara počinje i završava u istoj državi članici,</p> <p>c) obavljanje usluga,</p> <p>d) u prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja uključuju se i izmjene koje se odnose na prethodna razdoblja oporezivanja u smislu stavka 8. ovoga članka.</p> <p>(3) Ako se dobra otpremaju ili prevoze iz druge države članice, u prijavu PDV-a za posebni postupak oporezivanja uključuje se i ukupna vrijednost bez PDV-a, stope PDV-a koje se primjenjuju, ukupni iznos pripadajućeg PDV-a po stopama i ukupni PDV za sljedeće isporuke obuhvaćene posebnim postupkom za svaku državu članicu iz koje se ta dobra otpremaju ili prevoze:</p>		
--	---	--	--

	<p>a) prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, osim one koju obavlja porezni obveznik u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona,</p> <p>b) prodaju dobara na daljinu i isporuke dobara unutar Europske unije ako otprema ili prijevoz tih dobara počinje i završava u istoj državi članici i ako ih izvrši porezni obveznik u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona.</p> <p>(4) U odnosu na isporuke iz stavka 3. točke a) ovoga članka prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja uključuje i PDV identifikacijski broj ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se ta dobra otpremaju ili prevoze.</p> <p>(5) U odnosu na isporuke iz stavka 3. točke b) ovoga članka prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja uključuje i PDV identifikacijski broj ili referentni</p>		
--	---	--	--

	<p>porezni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se ta dobra otpremaju ili prevoze, ako on postoji.</p> <p>(6) Prijava PDV-a uključuje informacije iz stavaka 3., 4. i 5. ovoga članka raščlanjene po državi članici potrošnje.</p> <p>(7) Ako porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona ima jednu ili više stalnih poslovnih jedinica, osim one u tuzemstvu, iz kojih obavlja usluge, prijava PDV-a za posebni postupak oporezivanja uključuje i ukupnu vrijednost bez PDV-a, stope PDV-a koje se primjenjuju, ukupni iznos pripadajućeg PDV-a po stopama i ukupni PDV za takve isporuke za svaku državu članicu u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu, zajedno s PDV identifikacijskim brojem ili referentnim poreznim brojem te stalne poslovne jedinice, raščlanjeno po državama članicama potrošnje.</p>		
--	--	--	--

	<p style="text-align: center;">Članak 33.</p> <p style="text-align: center;">Iza članka 125.h dodaju se naslovi i članci 125.ha do 125.hp koji glase:</p> <p style="text-align: center;">Članak 125.ho</p> <p>(3) PDV iz stavka 1. ovoga članka plaća se mjesečno do isteka roka za plaćanje koji se primjenjuje na plaćanje carine pri uvozu.</p>	U potpunosti preuzeto	
<p>Članak 2.</p> <p>1. Države članice do 31. prosinca 2020. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2021.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju</p>		Nije potrebno preuzimanje	Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje rok za preuzimanje direktive.

<p>tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe o stupanju direktive na snagu.</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje da je direktiva upućena državama članicama.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2019/2235 od 16. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Izmjene Direktive 2006/112/EZ</p> <p>Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>(1)u članku 22. prije prvog stavka umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„Upotreba od strane oružanih snaga države članice koja sudjeluje u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike, za vlastite potrebe ili za potrebe njihovog civilnog osoblja, robe koju nisu kupili podložno općim pravilima kojima se uređuje oporezivanje na domaćem tržištu države članice smatra se stjecanjem robe unutar Zajednice uz naknadu, ako uvoz navedene robe ne bi bio prihvatljiv za izuzeće iz članka 143. stavka 1. točke (ga).“;</p> <p>(2)u članku 143. stavku 1. umeće se sljedeća točka:</p>	<p>Članak 4.</p> <p>U članku 9. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Stjecanjem dobara unutar Europske unije uz naknadu smatra se kada oružane snage države članice koja sudjeluje u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike, koriste za vlastite potrebe ili za potrebe njihovog civilnog osoblja dobra koja nisu kupili prema općim pravilima oporezivanja u tuzemstvu, ako pri uvozu tih dobara ne ispunjavaju uvjete za oslobođenje iz članka 44. stavka 1. točke 31. ovoga Zakona.“.</p> <p>Dosadašnji stavci 3., 4. i 5. postaju stavci 4., 5. i 6.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>„(ga)uvoz robe koju u države članice uvoze oružane snage drugih država članica za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kad takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike;”;</p> <p>(3)u članku 151. stavku 1. umeću se sljedeće točke:</p> <p>„(ba)isporuku robe ili usluga unutar države članice namijenjenih oružanim snagama drugih država članica za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja, ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, ako takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike;</p>	<p>Članak 13.</p> <p>Iza točke 38. briše se točka i stavlja zarez te se dodaje točka 39. koja glasi:</p> <p>„39. uvoz dobara koji obave oružane snage drugih država članica za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kad takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike.”.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>(bb)isporuku robe ili usluga u drugu državu članicu namijenjenih oružanim snagama bilo koje države članice koja nije država članica odredišta, za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, ako takve snage sudjeluju</p>	<p>Članak 14.</p> <p>U članku 48. stavku 1. iza točke c) dodaju se nove točke d) i e) koje glase:</p> <p>„d) isporuke dobara ili obavljanje usluga na području Republike Hrvatske za potrebe oružanih snaga drugih država članica ili</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike;”.</p>	<p>njihovog civilnog osoblja te za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kada takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike,</p> <p>e) isporuke dobara ili obavljanje usluga u drugu državu članicu namijenjenih oružanim snagama bilo koje države članice koja nije država članica odredišta, za potrebe tih snaga ili njihovog civilnog osoblja ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kada takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Europske unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike;”.</p>		
<p>Članak 2.</p> <p>Izmjena Direktive 2008/118/EZ</p> <p>U članku 12. stavku 1. Direktive 2008/118/EZ umeće se sljedeća točka:</p> <p>„(ba)od strane oružanih snaga bilo koje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o trošarinama (30.06.2022)</p>

<p>države članice koja nije država članica u kojoj je nastala obveza obračuna trošarine, za potrebe tih snaga, civilnog osoblja koje ih prati ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina, kada takve snage sudjeluju u obrambenim naporima koji se poduzimaju radi provedbe aktivnosti Unije u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike;”.</p>			
<p>Članak 3. Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 30. lipnja 2022. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.</p> <p>One primjenjuju te mjere od 1. srpnja 2022.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje rok za preuzimanje direktive.</p>

<p>Članak 4.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe o stupanju direktive na snagu.</p>
<p>Članak 5.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje da je direktiva upućena državama članicama.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2020/1756 od 20. studenoga 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu identifikacije poreznih obveznika u Sjevernoj Irskoj

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>U članku 215. Direktive 2006/112/EZ dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„Prefiks ‚XI‘ koristi se za Sjevernu Irsku”.</p>	<p>Članak 1.</p> <p>U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18 i 121/19), u članku 2. u podstavku 1. riječi: „kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L, 177, 1.7.2016)“ brišu se.</p> <p>Iza podstavka 9. točka se zamjenjuje zarezom i dodaju se podstavci 10., 11. i 12. koji glase:</p> <p>„- Direktiva Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu (SL L 310, 2.12.2019.),</p> <p>- Direktiva Vijeća (EU) 2019/2235</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe kojima se propisuje prefiks za PDV identifikacijski broj koji se koristi za Sjevernu Irsku nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske.</p>
--	--	----------------------------------	---

	<p>od 16. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije (SL L 336, 30.12.2019.),</p> <p>- Direktiva Vijeća (EU) 2020/1756 od 20. studenoga 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu identifikacije poreznih obveznika u Sjevernoj Irskoj (SL L 396, 25.11.2020.).“.</p>		
<p>Članak 2.</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 31. prosinca 2020. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje rok za preuzimanje direktive.</p>

<p>određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe o stupanju direktive na snagu.</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske - odredbe kojima se propisuje da je direktiva upućena državama članicama.</p>